

അക്കാലങ്ങൾ

ഇ. വി.

അം ക്രാലു അദ്ദി

ഗവർണ്ണറ്റ്

ഇന്ന. വി. കീഴ്പ്പാളി, ബി. എ., ബി. എൽ.

പ്രസാധകൾ

കെ. ആർ. ജി. മേനോൻ.

ബി. വി. ബുക്കായിപ്പു & പ്രിൻസിപ്പ് ആർട്ട്.

തിരവനന്തപുരം—1.

FIRST EDITION
SECOND

1110 M. E.
1132 "

PRINTED AT
THE B. V. PRINTING WORKS, MAIN ROAD,
PUTHENCHANTHA, TRIVANDRUM-I.
1957.

(All rights reserved)

റിവേഴ്സ്

മഹാരാജാഗാന്ധിയുടെ..... ,അവവിച്ചേങ്ക
നേരുത്തെതിൽ നടന്ന കാണ്ടല്ലൂർ സമരത്തെപ്പറ്റാറി ഇൻഡ്യാ-
ക്കാൾക്ക് ദാനായിട്ടുള്ള ശാഖിമാനത്തിന് ഒരിക്കലും കാബു സംഭവി
ക്കുന്നതല്ല. അഞ്ചാലുക്കുമ്പോൾ, അതു സംഭവിച്ചും, അതു വീരാന്തരാജ്യം
എല്ലാം പ്രപൂജ്യാർക്കതിയോട് ലോകത്തിന്റെ പരമാദരം അഭ്യർത്ഥിച്ചു്
അംഗങ്ങൾതുവാഴ്ചക്കമിം ഒരു ശിക്ഷനാശം തുടർവാസാണ്. ഭൂമി
ഈ സ്വർഘ്ഘാക്കിയ അന്തരം മഹാരാജാക്കുമ്പോൾ, രക്തിപ്രകടന
ഒരു മുട്ടാണു, ഇതുപരം! പുംബാമഹാകവിക്കുട്ടിന് ഭാവനയിൽ അല്ലാത
വോന്ന എന്നിട ശരിക്കൊണ്ടുയിട്ടുണ്ട് !!!

ശ്രീ ഗുണകവാദപിം പുംബ്‌കരിച്ചു് ഇ. വി. എഴുതിയ കമക്കളും
പ്രഖ്യായ ഒരു ശ്രീ ഇരുന്ന് ഇരുന്ന് ഗ്രാമത്തിൽ 'പെര്ത്തിരിക്കനാതു്'.
അംഗം ഉച്ചാരിച്ചരാജും അമൃതി.സിൽക്കിട്ടുന്ന കവിവാൺകൾ അടി
സ്ഥിനാശി ശ്രദ്ധിനായിരുന്നു് അതു വാത്ക്കണ്ണാട്ടുകുടി പ്രസ്തിലി
ക്കരിക്കുന്ന നാടിന തദ്ദേശവ്ലാനും എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള കമക്കൾ ശ്രീ
ഇംഗ്ലീഷ് പംബതും എന്നായിരുന്നു മുണ്ടുവെച്ചിരസാധിത്രു
കാരംക്കാരിച്ചു നശിക്കുന്ന തോന്തരം അടിമാനം എത്ര പുംബത്തായി
രിക്കുന്നു! പൊതുനാടിക്കുന്ന വികാരം അടിസ്ഥാനാക്കി അതിനോ
മാശക്കളും സുവരിത്രുത്തികൾ അതിനീയ്യും രചിക്കുന്നതിനു്
ഇംഗ്ലീഷ് അതിചുടബം കേരളാഭ്യന്തര സംബന്ധിച്ചിട്ടേന്നു
ഈ നിന്മുള്ള താനാശാശം. കാണ്ടല്ലൂറിന്റെ അടിഞ്ഞെറിം മല
യാളിക്കണ്ണിൽ പ്രവാപ്പിക്കുന്നതിനു് ശരത്പുരതം ഗ്രാമിച്ചിട്ടുള്ള
ആശിനാൻ കെ. ജി. ശങ്കരാജൻ ആപ്രദാനകാണ്ടാണു് മുണ്ടുവെച്ചിരുന്ന
എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്.

അംഗാല സദ്ധൈനല്ല 'മലഖാരാജു' എതിൽ തുടച്ചുംഗി വന്നുകൊ
ണ്ടിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് കമക്കൾ വാശിക്കുന്നതിനു് ജനശ്രദ്ധക്കണ്ണായിരുന്നു

திலூவத்தாக்களிடு “ ஏரைக்காலி வீஸ்ராவக்கங் அரியா... இப் பல வாற்களைப்போலை ஒவ்வொரு வீஸ்ராவர்க்கங் அடு கொடுக்கா யின்றன.

மஹாத்மாஶாஸ்யி, எனம் வகுக்குவதாகவும், வான்திடெவி, ஸபுத்தயக்ரமாற், மஹவத்ஸிமு வீஸ்ராவர்க்கங் கீர்த்தா கணாகம் சுற்றுப்புமரங்காலைக்கும் அந்தை ஹூ அஷா ஸ்பாக்கங் கீம கப்பகங் விஸ்தியங்காலையின்கிடுக்கிடு. வல க்லீட்டுக்மூட்டு கைக்கும் ராகைக்கும் ஒத்திக்கிடகியில் ஸ்வாத்தோஷிதமங்கியி அவேஸி கங்கால் உள்ளு. ஸாம்பித்துச்சு நிடீழம் புவமிக்கங்க வாடக கைக்கும் வள்ளுக்கும் ஹூ துதிக்கலை டாக்கு ஸ்வாம்பித்துத்திடையிடுகிற ராபைத் ஸ்வாத்தாக்காவின்க்காண்ணாலுத்திடகியில் விவாதம் பூ.

ஹூ கமக்கி. ரேவரிக்கண்டதிடக் கித்துவன்டூட்டு ஸ்ரீ சித்திரத்தித்தால் ருக்மிணிலு காத்தும்போலி ஸ்ரீகாந்த வீன். கேள்வப்பிஜு செல்லிடுக்கிடு ஸ்வாம்பிவீன்காவுன்றலு..

திருவந்தூர், } பி. பரமேஸ்வரன்பித்து,
26-12-110. } ஏ. ஏ., பி. ஏது.

ഉള്ളടക്കം

	പുന്ന.
രഞ്ജ ചേദവസ്തുകൾ	1
സഹനസമരമുഖ്യ	8
സർ ഇ ഡി ഫട്ട് സണ്റ്	11
രണ്ട് സ്ഥാനാപത്രികൾ	18
ജയത്തുചുള്ളി നബർ 212	23
മധ്യാത്മജിയുടെ അറസ്റ്ററ്റ്	31
സാഹരസങ്ഘമുന്നനാ	49
അവസാനക്രയി	62
മരണശിക്ഷയിൽ	67
പ്രസിഡന്റിൻറെ പ്രത്യാഗമനം	72
അമ്മയുടെ ക്ലൗന്റിൾ	80
വീണ്ടും പ്രകടം	85.
ആനദിവന്തതിൽ	98
രണ്ട് വിധവമാർ	108
ക്ലൂബിലെ ഭാന്തൻ	119
യജ്ഞസാമാജി	130

അം ക്രാലി ഓട റി

രത നദിവഴിതാൻ.

26—7—105.

(മഹാത്മജിയുടെ അവസാന ലേഖനവും യൈപ്പോയ
ഇംഗ്ലീഷ് ഫുഡ്.)

ലാഡോർ കാൺറുസ്സിനു ശ്രേഷ്ഠം ലോകത്തിന്റെ
പ്രജീകരി മുഴുവൻ പുംബാധികം ഗ്രഭണയാട്ടകുടി സബർ
മതി രാജധാനിയിലേക്കുണ്ടോ തിരിഞ്ഞെത്തതു്. അവിടെ
യെന്നാണു നടക്കുന്നതു്. ഭാരതീയരുടെ ആത്മീയചക്ര
വർത്തി തീരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അട്ടത്തപടിയായി എന്നാണു
ചെയ്യാൻപോകുന്നതു്, ഗ്രീട്ടിംഗ് റവമെം്റ് ദീപ്
തുപാപ്രയൈൽ എത്ര വിളിതമായി കാണപ്പെടുന്നു,
എന്നാക്കുന്നു ഭ്രംഗാളത്തിന്റെ സകലഭാഗത്താിലും
നിവസിക്കുന്ന സകലരുടെയും ചിന്ത.

സബർമതിയൈൽ ആക്ഷം ട്രെം ഫീവു കീട്ടനില്ല.
അട്ടത്തുപയന മധായുലത്തിനവേണ്ടി ഗാഡമായ രഹ
സ്ഥാലോചനകൾ നടക്കുന്നു. സേബനാനായകമായും മന്ത്രി
ശപ്രദായം രാജുത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളും നിന്നും
നിമിഷംപുതി അവിടെയെത്തി ചക്രവർത്തിയെ മുഖം
കാണിച്ച വിവരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു കല്പനകൾ വാങ്ങു
കയും, തിരിച്ചപോങ്കയും ചാട്ടം ചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു.
തീരുമനസ്സിലെ പ്രധാന കാര്യങ്ങൾി മഹാദേവദശായി

യുലസങ്കേ തങ്ങൾ നിന്ന് തിക്കെന്നതിനായി പോയിരിക്കുന്നു. ഈ തരപ്പശ്ശംഗരു ഇവരുടെ സമരവിത്തിനെന്നു നാഡിയാംതയും അട്ടാരു ഗഡാകനു ലോറയുല്ലത്തിൽ വിജയം പ്രാപിക്കേണ്ടതങ്ങളെന്നും അവരുന്നു മറ്റു കാൺക്കുള്ളിൽ തുണ്ടാക്കാണാജത്താടെ സമയാ കഴിക്കുന്നു.

യുലകുഞ്ചാലുവന്നാസഭ കുടി. മന്ത്രിമന്ത്രം ദേശ നാനികളിൽ അവശ്യവയാടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും സമർപ്പിച്ചു. വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ യള്ളാതേനും നടന്നു. എന്തും വാദകാടി ജീനകൾ അക്ഷയരായി ആരുഹമിക്കുന്ന സമര നീതികൾ ഏതുവാനുമാണ്യപത്തിൽ നിന്നു വെള്ളിയിൽ വയനാ വല്ല ഉജ്ജ്വലാഗ സ്ഥാനില്ലും മുഖ്യാവക്കുളിൽനിന്നു മനസ്സിലുക്കാംമോ എന്നുള്ള ആശങ്കയാട്ടകുടി പത്രപ്രതി നിധാകരം രാജ്യാനൈയെ വലയംചെയ്തു. ഒരു നിന്മത്തായി മില്ലു. ഈ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ചുമതലക്കുറിയ ഒങ്ങല്ലാറും വച്ചുകൊണ്ട് സക്രാജ്ഞിനാഭേദിക്കുംപൂശ്ചം. പ്രഥമനും ഇല്ലാത്ത രഹസ്യമണ്ണിയപത്തിലാണ് "സമാകാഞ്ച്ചാലുവ ചന്ന നടക്കുന്നതു" മായാമാനപ്പനുയ ത്രീതൃപ്പിള്ളിഗവാന്തു സവിധത്തിൽ നിന്നും നിന്നും സവൃസാവിഷയും അടി മന്ത്രവിനുംവുംപോലെന്നും, മാർക്കസബർമതിയിൽനിന്നു വെള്ളിയിലേക്കിറക്കിയപ്പോൾ, കൂത്തുനില്കുന്നജനാവലി വിജയാശംസ മുഴക്കി. അവർ ഗൗരവത്തെയും ദീർഘാലോ ലോവനേയയും പ്രഭ്ലാതിപ്പിക്കുന്ന മുഖ്യാവക്കുളാട്ടകുടി, ചുറ്റും നടക്കുന്ന സന്ദത്തികൾ അടിയാതെ, പുറങ്ങുമോ പോയി.

നിരവധി മഹായുദ്ധങ്ങൾ നടത്തി വ്യാതി സമാർ അജിച്ചുപ്പിക്കുള്ള തിങ്കമനസ്സിലെ ആയുസ്സിൽ അവസാന തേതായ ഫോറസമരം ആണിതെന്നുള്ള പ്രശ്നപനം

குக்காமத்திற் எடுக்கி அறத்துறைக்குமேயான மாரோ
லிக்கூள்ளு.

அதாங்கிடயிற் சுய செரிய விஶேஷங்குடி அ
விட நகசுவராவளையிடும். மஹாத்மஜியுடை பூரு
ங்களீர்வெவியுடை விவாமம் ஆற்கிடும் அல்ல. அது
கஷித்திட்டுத் தூயித்தத்தில்லான்¹ வெறுப்பாயிக்குத்
அறநுஸாரேயும் அவிட்டும்² ஒத்துக்கூட்டு கஞ்சித் தூயித்
கஷித்து பூர்யாமும் ஹு ராஜகமாரியுடை விவாம
த்திடுவதாயிடுமூலம்.

நான்குதிவுஸம் டிரிஶிவராண்டுத் தபஂ அரா
ஜீஷு³ லோகோத்தத்தப்பையும் பூர்வாப்பாம் சென்று
திடுமாயி பூர்க்கூப்புக் குரீ யேந்துவென்னேபூர்வாலை
மஹாத்மஜி, துட்டுவான் பூத்தநிழையேஷன், லோகாவ
நிதித்திடுக்கூட்டு நிதிகை மாரான் அது ஸாரையுமாகி
வெழியிடுவதேயும் வான்.

ஒத்துக்கூட்டு வகுக்கு நியமத்துத்தவான் கேதிப்புரவாச
நாயிக் கூடுதல் த்திட்டு ஹு மஹாஸமரத்திற் லடிக்கூன
பூர்யாம் புமதலயைபூரிடு டாக்குத்துத்து அருடுவாரியிக்
யிற் முழுகி; அது மஹாத்மவை வகுக்குவேயாரா உள்ளக்கூன
அவாச்சுஸஸ்வூர் ஸூரியு அவிடை நிலைங்கூயிடும். அதுராளைத்⁴? அம்மாவு ஏடுத்தாளைத்⁵? கெஞ்சிணை ஸாங்கூ
த்திடுக்கூட்டு பரிஷூல்புமல்; அதுங்கலமமாகியதையுடை
மாயாத்த ஶோத; அதுபும்பாரமுத்திடுக்கூட்டு ஶேபதேஷஸ்;
பூர்யாத்துறையுவ்கலாஶாலக்கூட்டு ஜங்காஸ்டலபூர்; அந்தீ
தீயுடேயும் அஸபாத்துறையுக்கூட்டு ஸாதுவாயி கீத்தி
கேட்டிட்டுத் தூயுடையும் அது நையப்பிப்பத்திடுக்கூட்டு திலகம்—ஊஜ்.
நார்ய⁶ ரெஷ்டினார்யஸ் எடுக்கு ஹங்கூரீய⁷ யுவாவு.

അനുഭവഭാഗങ്ങൾഡിച്ചിട്ടുള്ള യുവസിംഹമേ! അങ്കുട്ടി നാമധ്യയം ലോകചരിത്രത്തിൽ അംഗാലക്ഷ്മിയും ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുമെന്നുള്ള തിരി സംശയമില്ല. കൂത്തുകൂടിക്കും പെപരാചിക്കുത്തു ചെണ്ണു പ്രഭാവത്തു നായം, പദ്മല്ലോഗവിവിധത്പരമായാൽ മനസ്സാക്കിവരുന്ന ദ്രോഹിച്ച രാജുത്തന്ത്രജ്ഞനായം, സാധുക്കൂളക്ക് ദേഹം വരുത്തിച്ച് ക്ഷേമവിഭവങ്ങൾ വല്ലിപ്പിച്ച ധനാദ്ധനം പാണ്ഡിതനായം ഇംഗ്ലീഷിന്റെ വാക്കത്തിന്റെ അപഹാനം പരിപാടിക്കുന്നതിനും മഹാസഭാദായിലും ഉന്ന ദഹിരികളിലും വിസ്തൃതതലങ്ങളിലും താണ്ടിയ അവിട്ടേതെല്ലാം എത്തു സപാത്തന്ത്രപ്രക്രമ്മത്തും തായുള്ളതായിരിക്കുന്നതാണ്. ലോകസമാധാനത്തിന്റെ സംബന്ധങ്ങൾക്കു അതു ആക്ഷസിംഹാസനത്തിലേക്കു കൊണ്ടു പോകവാൻ ബലുക്കങ്ങന്നായി ശ്രദ്ധാസം ബന്ധിച്ച് അതു അതു ഗ്രൂമത്തിന്റെ വരാന്തരയിൽ കാളിത്തന്ത്രിക്കുന്ന പുസ്തക പുത്രശശിഖലറ കൂട്ടിക്കു അതു തന്മീചി വകുവത്തിമംഡാരാജാവു തീരുമനസ്സാക്കാണ്ടി സംബന്ധം നൽകുന്ന അതു ചിത്രം ഇന്തി എത്ര കലാശാലക്കൂളാണ്! അലങ്കരിക്കുവാൻ ഫോക്കു നാശം! എത്ര സാമ്പര്യക്കാരന്മാരാണ്. അതു രംഗത്തിനു ശാശ്വതവാഴു നൽകുവാൻ ഉള്ളമിക്കുന്നതു! എത്ര ലക്ഷ്മിജനപരവരകൂളാണ്! അതു രംഗം ഭാവനയിൽ സ്വീകൃതി ആനന്ദം അനുഭവിക്കുവാൻ ഒരു ദാനം കോമലാം തേജസ്പിയും ഭക്തിസന്ധ്യനമായ യുവാദേവ, അങ്ങേ ജനമാണും ജനം.

സംബന്ധം വഹിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞ തൊയറാട്ടു രംഗത്തിൽ അംഗുലിയം തീവണ്ടി കുറി. എത്രപ്പും വിചാരങ്ങളായിരിക്കും അംഗുലാം അതു വിസ്തൃത രംഗം

മനസ്സു! ശ്രദ്ധക കടന്നപൊയിരിക്കാവുന്നതു! ചുറുമുള്ള
അതുംരാതിരാക്കു' അഃദ്വഹത്തിന്റെ ഒഴുകിയിൽപ്പെടുന്നില്ല.
പരിജ്ഞാനകാളിയുടെ ലോകാട്ടമാസംപോലെ ഭയങ്കരാ
വും ഘറപ്പെട്ടവിക്രിന്ന ശക്തരാക്ഷസ്സിയുടെ അത്കുമണി
ങ്ങൾ അഃദ്വഹം അറിയുന്നില്ല. അവളുടെ തീക്ഷ്ണ
നേതു പദ്ധതിക്കുന്ന പ്രചയിക്കുന്ന വൈദ്യത്തീപമല്ല
അഃദ്വഹാതിനു വെള്ളിച്ചു നൽകുന്നതു! ലോകത്തിന്റെ
സന്ധ്യാവാസമംഗിൽ ജനസമുദായഗാത്രത്തിൽ കള്ളമണി
കോംബ ചുരിയുന്ന മുച്ചുചന്ദ്രികമാത്രം അതു എന്തും കുടിവാ
രണ്ടു ഒഴുകികളിൽ പെടുന്നുള്ള. ഭമേംബാറിയായ ജമ്മൻ
കൈസർ ഡയിക്കാരിയായ ലുചാർജിനു, തിരിച്ചേരു,
വിജയാസക്തഗായ നേപ്പോഷ്ടിയൻ രാജശക്തി
യുടെ പാദഭാസരായ ഗവബന്മംഗളകരാജകാ, തിരിച്ചേരു,
ഇഷ്ടിനു ഒക്കെ ലോകരാഗരത്തിൽ പല യുദ്ധസ്ഥലങ്ങൾ
ങ്ങളും ശാസനകളിലും നാമാധിനിപ്പവസ്തുകളിലും അയച്ചി
ടണ്ടി. എന്നാൽ സവബൾമതിക്കിൽ നാനു ഇതുപുന്ന
തത്ത്വജ്ഞകൾ പോയ സങ്കേതം ഏററവും അഭിനവമായ
നീനാണു. ലോകം അത്യുമായ പ്രസവിച്ച ഒരു വീര
സന്താനമാണിതു. ഇതുപോലെഭ്യാസ ശാസനം ഇന്ന്
വരെ ഒരു ശക്തി മരുന്നായ ശക്തിക്ക്രണച്ചുട്ടിട്ടില്ല. ആനീ
തിരുന്നുടെ പാദതാഡിനമേരു സപാവകാശത്തിൽനിന്നു
ബഹിജ്ഞരിക്കപ്പെട്ടു ധമ്മസംരക്ഷണത്തിൽ തീയുനിജ്ഞ
ഭോട്ടെ കഴിവിന്തുവന്ന ധമ്മചുത്രവകുവത്തിയുടെ സങ്കേ
ശഭൂ വഹിച്ച ഭമ്മഭാസധനയായ ഭാന്തുധനങ്ങൾ രാജഡാ
നാശിക്കുക മരിച്ച സാക്ഷാത് ശ്രീകൃഷ്ണഗ്രവാൻ
പോലും ഇംഗ്ലീഷ് അംഗലയുവാവിന്റെ പരീസരങ്ങൾ കണ്ടു,
കോതിക്കുമെന്നതുത്തിനു സംശയമില്ല.

സത്യമീയിൽ ഇരുടി നില്ക്കുന്നതെയെ ഭജിക്കാതെ കൂതൻ നടക്കാണ്ട്. അല്ലെങ്കിലും മുതൽ കൈവാട്ടവരെ നടന്ന പല ദുല്ഹന്മാരിലെയും സദ്വേഗവാഹകങ്ങളുടെ നാം അറിയുന്നാണ്. അതിനുമുകളിൽ കുമകളും ഇതി മാസത്രം പരത്തിയ കേട്ടിടാണ്. എന്നാൽ ഈ വലിയ അംകമ്പടിയോടുകൂടി ആരുത്തനെ സദ്വേഗവുംകൊണ്ട് പോയിട്ടാണ്! അപ്പോൾ അവരും ചെയ്യുന്നുണ്ട് അനന്തരയിൽ ഉള്ള നന്ദിയും ശ്രദ്ധയും കുറഞ്ഞിരിക്കും കൂടാം അതുകൊണ്ട് ഒരുക്കാലത്തു പാതുമായിട്ടുള്ള ഒരു കൂത്തനെ ചെറിയും ഇതാം അല്ലെങ്കിലും കാണുന്നു.

വെവ്വല്ലായിയിടെ പ്രൈവറ്റ് സിഗ്നറി മി. കണ്ണി ഓഫീസർ മുമ്പിൽ എത്തീ മെഴുന്നുത്തത്തിനു ഭംഗം നേരിട്ടാതെ ആ കമാറൻ സഖ്യം നിന്നും കണ്ണിക്കോം ആ മനോധരമുഖത്തു നേരുക്കേണ. പ്രഭാകരമുക്കത്താൽ പരിവേഷിത്തമായ ദേഹവും, ശാന്തിക്കിരിക്കത്താൽ അല്ലം തുതമായ ശീരസ്സും, ശാന്തതേജസ്സും വിതരണ നേരുന്നുണ്ടോ ആ ഉദ്ദോഗത്തുമാണി കാണുന്നു. തീർച്ചയായും ദലാക്ക ന്തിൽ വളരെ ചുരുക്കംപോക്ക് മാത്രമേ മി. കണ്ണിക്കോം അദ്ദോഡി അനുഭവിച്ച തീരുതാപത്രത്തുപുറി അനുസ്ഥി ക്കിവാൻ കഴിവുണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. മഹാമനസ്സുനായ ഒരു വെവ്വല്ലായിരെ സേവിക്കുന്നതിൽ നിന്നു നിരവധി ദാണ കുറഞ്ഞുണ്ടോ വന്നാലേ നിന്നിട്ടുള്ള ആ സാധ്യസായിട്ടു തന്നെ വിധിയിരെ എത്രത്തവണ ആ കണ്ണ നിമേഷങ്ങൾ കുറഞ്ഞുള്ളിൽ പഴിച്ചിരിക്കുന്നും! ഭവ്യിയിയിടെ ദലാക്കച്ചാ പല്ലും തന്ത്രിക്കു വരുത്തിവച്ചു ഭാസ്പൃത്തിന്നെന്നു സേപ്പന്തു പ്രക്രത്തേപ്പുറി ഇടക്കിമിന്നാൽപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിത്തമുണ്ടായിരുത്തിയ പാരിയ കാണ്ടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ

வழங்க எனது வல்லிப்பிடிரிக்கணம். ‘மார்க்கா’ என விடுதலைப்படியுமானால் அதைக்குத்தமாய ராஜஶஹதிட்டத்திற்கு பாடாசூபரிடீ எது ஷுவிக்குமாற ஏதுவதும் கொட்டவாற் பிரிந் கே யூவாவலூபு தென்ற முங்கிழ் நியிக்குமானு நித்தக்கணது^५? தென்னியும் தாங் கேவுக்கண தென்மன்யலத்தெயூம் பாசிடீ வசாக்கிட நினை பாக்கத்த கூவ்சிதிகீலக்கை தீரிடீ விழுக்காவு நூல் | எது பூவிநெப்பீபா அநைத்திட்டத்தை கேவு ஒத்தாவு ஹது^६? ஸஜர்தீகன், ஸபாங்கி, ஸபாங்கா மாங் அதுவது ஒதுவுக்கென்ற நெறு பாதாதி தாங் கெவு ஒவர், குமிக உத்துப்பாலு வர்த்தாங் நீர்நூர்க்கா எது வத்து கைக்கீலு? தாங் நிவாஸிக்கண மறுமத்துவு, தென்ற முருங் காளங்கா எது மாங்வெர்க்கைத்தீ, தென்ற அது தெயூ யீகாராயி நித்தக்கண அநைக்குறைனிஸம்பாபும் ஹல்லாம் தெந்து வூதிவலக்கத்த கோக்கி விதுதமானம் பொட்டிக்கைக்குத்தூ செழுந்து^७? நூலாக்குத்தை தொடு தெயில்புரிநை^८ ஜிள்வாஸங்காலோடு நடநை எது ஸாப்பு க்குமாங்கென்ற நூவாவதாரதேதாவத்தை ஒல்லூ ஒது அந்மாங்கால் பூந்தூப்பாம் செழுந்து^९! அந்துக்காங்கால் வாரியை கூர்த்த நெறு க்குமா எது காஞ்சும்பாயிடை நூவமன்யலத்தை அல்காரிடீ. ஶலைக்கைவாங் நாக்கை பொக்கையிலை. ஸ கேவால் ஏதுரதிகாஞ்சூ ரஸ்தீ ஷைட்டிவாங் கெக்கால் வரிடீ. தென்ற அதுதமாவிகென ஶபாங்கம் இடுக்கண எது ஶக்திக்கை ஸபாய்க்குத்தை நினைஶியுவாங்காலும்மாற்றும் காங்கிலை. தென்ற அந்தக்காஞ்சுத்தைக்கை துதீ குக்குங்கா எது காஞ்சுக்கால் அங்கீட நினை மார்த்தை ஏதும் எது ஸாம்ராஜ்யபுதிநியி பூத்து^{१०}. தீமஷயிக்கை

പൊരിയുന്ന തന്റെ ദയനീയസ്ഥിതി അംഗീകാരത്തെ
വിവശാക്കി. എൻ്റോ ഹ്രസ്വിട്ടകേട്ടതെ കടലാസുമായി
ആ യുവാവു ആ ചാരണാപചാരങ്ങളുടെ മറഞ്ഞ ക്രമ
വളർക്കുന്നതാണ് ആ സാധു അംഗിനെത്തു്.

സഹനസമരമഭേദം

27-11-05.

(ധാരാസന ഉദ്ഘാസത്രാഗ്രഹം സംബന്ധിച്ചു്)

കൂത്രക്കുറയുള്ള വെളു കിളിയാംതട്ടകളിയാക്കി
കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ധാരാസനസമരംഗമായ മെതാന
തനിന്റെ ഒരു കോൺക്രീറ്റ് താഴ്ന്ന. ഇൻഡ്യ
യുടെ സ്വന്തത്തോടുചേരുകയും ഇംഗ്ലീഷ് കാർ നൽകുന്ന സ
മ്മതം എന്തെന്നു ആ വിശ്വലതലത്തിൽ രക്തദ്രോഗിത
രായി പിതറിക്കിടക്കുന്ന സത്രാഗ്രഹമിടന്നാരുക്കണ്ണു
ഇവവും സർബംഗവും ചുവന്ന സൗത്തും ഇ വാത്ത് അമേ
രിക്കൈ അറിയിക്കാവാൻ ചക്രവാളത്തിനിടയിൽ മറ
യുന്ന. ലാത്തികോണ്ട് മരവള്ളം വരെ അടിച്ച കൈയ്യും
മെയ്യും തള്ളൻ പോലീസുകാർ വിത്രുമത്തിനു പോയിക്ക
ഴിഞ്ഞു.

കാൺഗ്രസ്സ് ആളുവത്രീയയിൽ നിന്നു അയയ്ക്കു
പ്പെട്ട നശംസുകൾ (പ്രത്യുഷകികൾ ദുരിവേററവരെ
തേടി ചുത്തി). അക്കൗണ്ട്ടത്തിൽ ഒരു യുവതി ഒരു ഭാരണ

സമീപിച്ച സുക്ഷിച്ചേനാക്കി ശിരസ്സുട്ടതല മടങ്കിൽ
വച്ച പരിവര്ത്തിച്ചേപ്പാർ ആ യേജുവു കണ്ടുറന്നു.
അവധി പറഞ്ഞുള്ളേണ ! —

“അമ്മ ചോദ്യോളിക്കു. തൊൻ ഉള്ളംകുണ്ടു നാം
എന്നും വരുന്നതിന് ലു ഇഷപരവൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള തെ
ക്കിൽ ഇം കാൽം മനസ്സിൽ വച്ചുകൊള്ളുമോ—” അധികാ
ളിട്ട് നാവുതാണ്. ഇവതി കരു ജലം പകൻകൊടും.
ബാധാന്തിക്കശ്ശേഷം അവധി തുടന്നു.

“—അവളുടെ തൊനം, തൊനം അവളും. തൊൻ
മാത്രമായിരുന്നാവളിടുടെ ആഗ്രഹം. എന്തും അനുന്നതെ
ജോലി ആ കട്ടംവെത്തെ രക്ഷിച്ചുവന്നു. അവർ സുകമാരി
യാണോ. അതിനുദരിയാണോ. പരമസൽഹാനിയി
യാണോ. മഹാത്മജിയുടെ സമരപ്രധാനം തുടങ്ങിയ
പ്രോം അവർ എന്നാട്ടു പറഞ്ഞു. “അഭൈന്നതാണോ
‘പോഷാത്തതു’ ? ” തൊൻ പറഞ്ഞു: — “തക്കേ! അതിൽ
ചേരോട്ടു അമ്മയുടെ ചുലപ്പാൽ കട്ടിച്ചുവെൻ്നെയ്യോ
ധമ്മമാണെന്നറിയായ്ക്കില്ല. എന്നാൽ നിന്നു ആരു
രക്ഷിക്കം? പോയാൽ തൊൻ മടങ്കേവരിക്കുമില്ല”
അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞുല്ല. ദിവസം രണ്ടുനൂറു കഴിഞ്ഞു.
ങ്ങ ദിവസം രാത്രിയിൽ അവർ എൻ്റെ അട്ടത്ര
വന്നിട്ടും,

“എനിക്കിനു അഭൈന്നപ്പിരിയുവാൻ മനസ്സു തോനു
നില്ല. ഇന്നരംതും നാം തമ്മിൽ എന്നെന്നക്കമായി
പിരിഞ്ഞു പോകുന്നുകീലോ?”

ഞാൻ തെട്ടു! എണ്ണാമുന്നേ! നീ പറയുന്നതു ?

“ഒന്നമില്ല എൻ്റെ മനസ്സിൽ ആനുദിവും ഭീതിയും
വേര സമയം വള്ളുന്നു”

അന്നു എങ്ങെൽ യുവദഹാജീ ചേരുന്ന നിർക്ക്കും നന്മം ബിയാദ്ദൈ വിച്ചരിച്ച് രാത്രി പഴക്കിയാട്ടുപാരു ഉറഞ്ഞി. പിഡിറാനു രാവിലേ—ഞാൻ ചുരക്കാപ്പുറ ഞേരു കൂടാൻ നിങ്ങൾ കേരിക്കുന്നുണ്ടാ?

യുവതി ഓ മുള്ളുകമാത്രം ചെല്ലു. ടേൻ തുടൻ:—
പിഡിറാനു രാവിലേ അവധിക്കപ്പകരം അവിടെ ശയ്യ
യിൽ ഒരു കത്തിരിക്കുന്നു.

“എന്നും അതുനൊപ്പും അബ്ദി, മാത്രം സവന്തതിൽ
നിന്നു മാറ്റി നിന്നുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഞാൻ ആ മധ്യ
പാപം ഇനിമേൽ ചെയ്യുകയില്ലെ. ഞാൻ ഇതാ എന്ന
നോക്കുമ്പായി അങ്ങേ നേർശിയിൽനിന്നു മാറി നില്ക്കുന്നു.
സപാതരൂപ്യം സെംഗ്രൂപ്യം നിരഞ്ഞതു ആ പ്രഭാപ്രസ്ത
ലോകത്തിൽ നാട്ടുക്കു നേരം ചരാം ആപിനീ”

ഞാൻ ഇന്നുലെ ഇവിടെയത്തി. ഇന്നുലെത്തന്നെന്ന
യുഖരിയിലപ്പെട്ടു. എൻ്റെ ജീവൻ മുഴു മെമ്പാന്തതിൽ
സമപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അവധി നേരത്തേക്കു
അങ്ങളുംപായിക്കഴിത്തു. എൻ്റെ മാതാവിന്റെ സപാത
ആരൂത്തിനു ഞാൻ മരണംവരെ യത്നംചെയ്തു് അവധി
പോയി സപ്രത്തിയും ചെന്നുചേരുട്ടു.

യുവതി കണ്ണും ഇടരാതെ ചോദിച്ചു:—

“സപാതരൂപ്യം സെംഗ്രൂപ്യം നിരഞ്ഞതു പ്രഭാ
പ്രസ്തലോകം ഇന്ത്രുന്ന് ഷുജ്ഞസപരാജ്യരുമാക്കമല്ലോ”

ടേൻ ചൊടിയെഴുന്നേന്തുക്കുവാൻ’ ശ്രമിച്ചു. രണ്ടു
കാലും രണ്ടു ഭജക്കുള്ളം ചതുരത്തുപായത്തിനാൽ അഭ്യാസം
ക്കുറ സാധിച്ചില്ലെ. അഭ്യാസം തീക്കും സ്നാനയോടെ ചേരു
ചിച്ചു “ആരുടെ സപരമാനതു്”

“തന്റെ പ്രാംഗംപരമെ പരിപൂണിപ്പാത്രമുള്ള മോരതമാതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കാണബാൻ ഇപ്പോൾക്കുന്ന അപിസ്ഥിതിക്കുതാനെ.”

സർ ഇ ഡീക്ട് സൻ.

7—2—105

(മഹാത്മജിയെ അംഗീരാ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് ശവബന്ധന
സാരയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ)

മഹാത്മാക്ഷേത്ര ജനസമലം അദ്ദേഹപ്രിക്കേണ്ട
ക്രാന്തികളും ഒരു പെട്ടരണ്ടുപുസില്ലാതെ ആരണ്യനാിയ
നാലും, സർ ഇ ഡീക്ട് സൻ സംബന്ധിച്ചിടതേന്താ
ളവും ആ ചൊല്ല് അന്തർവ്വത്താണ്. കർക്കടായിലെ
ങ്ങൾ യുറോപ്പുൻ ഫോട്ടുലിലെ ഭൂത്രൂപായാണ് ഈ ഇംഗ്ലീ
ഷ്കൂകൾ ആല്പും ഇന്ത്രയിൽ വന്നത്. സമലഞ്ചേജ്ഞേയും
ആളുകളേം പേരുകൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ വായിക്കാമെന്ന
ഖാതെ അതിനുമുമ്പും വില്ലുകൾ ഈ വില്പാര നിന്നു
യമില്ലായിരുന്നു. നല്ല ആരോഗ്യവും, അതിനൊത്ത മുഖ
തപ്പും മുർഖതയും ഉണ്ടായിരുന്ന ഈ യുവാവു നാലുതോ
ടട്ടത്ത പ്രായത്തിൽ രണ്ടുലക്ഷം അപായുടെ ഉടമസ്ഥനാ
യിത്തീന്തു കർക്കടായിൽ നടന്ന ഒരു രഹസ്യപൂര്വയത്രാട്ട
ബന്ധമുള്ള സംഗതിയാണെന്നു ചീല അസുഖക്കാർ പറ
യുന്നണ്ടു്. തെങ്ങേ ഇന്ത്രയിലേലയ്ക്കു കടവാ രണ്ടും നബ്രുട്ടേടും ക്ഷേമം ആ അതിലും ആധിക്കം തേയിലത്രൈ
ക്ഷേമം ദേശം ഉടമസ്ഥനാം ആണെന്നിൽ പത്രം ലക്ഷം അപാ

വാദുകാരനും അതേയാൾ പാതന്ത്രാൽ നാം മീ. ഈ ഡീക്ക് സംബന്ധം അന്വച്ചതാം വയസ്സിൽ എത്തി.

പിന്നീടാണു അദ്ദേഹം രാജുകാർത്തുങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു് വൈദ്യുതിയിൽ പത്തി തുടങ്ങിയ അംജപരിപാലന ശോലഭൂമി ഒരു ഏഴുലക്ഷ്യം, രണ്ടു ദവണ്ടിനും മാത്രം അതുപരി നിമ്മാണത്തിനു ഒരു മുന്ന ലക്ഷ്യം നൽകിയതിന്റെ പിന്നത്തെക്കാല്പം മീ. ഈ ഡീക്ക് സാർ. സർ ഈ ഡീക്ക് സാർ അതുണി.

സർ ഈ ഡീക്കിന്റെ വിശദാസ്ഥാജനം ബെദ്ദോളുക്കു ചുമ്മി അറയിൽനാം ചുമ്മിയോടു മോടിക്കാതെ സായിപ്പു കുന്നം ചെയ്യുകയില്ല. രാജുകാർത്തിൽ പ്രഃവഹിച്ച ഫ്രോം ഏഴുത്തു കത്തിനു ഒരു അസിസ്റ്റന്റു ചുമ്മിയെ അരുടുത നിന്മിക്കണമെന്നു സായിപ്പം മീ. ചുമ്മിയുംനിയു യിച്ച്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അസാമാന്യ പ്രാബീംസു മുഖ്യ ഒരു യുവാവിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അനുശ്വാസ സായിപ്പു പൊതുങ്കാർത്തുങ്ങളിൽ ഏ സ്റ്റേപ്പുട്ടുംബന്നു!

അസിസ്റ്റന്റിന്റെ പേര് ജവന്തി എന്നാണുിയനു, ജവന്തി തയാറാക്കുന്ന ഭേദവന്നങ്ങൾ സർ ഈ ഡീക്കിന്റെ പേരിലും മന്ദാസ്തുമയിൽക്കപാലഭൂതി പത്രങ്ങളിൽ കണ്ടു തുടങ്കി. സപ്താദ്രൂപം വേണമെന്നു പറയുന്ന ഇന്ത്യാക്കാരെ വെടിവെയ്ക്കുന്നമെന്നുള്ള അതുശ്രയം ജവന്തിക്കു സായിപ്പു നൽകി. അതു മുലതപ്പോം താങ്കുന്ന ഏതു നിർദ്ദേശങ്ങളും ഭേദവന്നങ്ങളിൽ ചേര്ത്തുകൊള്ളുന്നതിനു ജവന്തിക്കു സപ്താദ്രൂപം ഉണ്ടായിരുന്നു. സർ ഈ ഡീക്കിന്റെ വിമർശനങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷിലെ ധന്മാന്മാരിക്കമായും അലുകയിൽ എത്തി. രോതർഡേമന്റു

പ്രദീപിനെപ്പറ്റി എല്ലാം പത്രമധികാരിയാണെന്നു നിബാരം ചാരം തിരിച്ചു സ്വന്തമാണെന്നു അഭിരുചി. സർ ഇ ഡിക്ട് രേഖാചാരം പത്രങ്ങൾ മുംഗം പത്രങ്ങൾ പല പത്രങ്ങളിലും വന്ന തുടക്കമാണ്. എന്നുസംശയം ഇതു മഹാ പണ്ഡിതന്മാരുമാണ്. ഒരു ദിവസം വസ്ത്രം പരാതാ നിസ്തിശ്വില്ലെന്നാണ്. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം. ഒരു ദിവസം സദ്ഗുരുക്കു വച്ചു വച്ചു അഭിരുചി പത്രം എന്നു പറയാം.

ഈ തിനിടക്കിൽ പാർലമെന്റിൽ ചോദ്യസഹസ്ര ഐസം ദിശയാണ്. ഇന്ത്യൻഭക്തി കാരം സംരക്ഷകനാാണ് സർ ഇ ഡിക്ട് നേരം എല്ലാ കാരം വെബ്ബും രേഖാക്കാനുത്തരി ലേഡുകൾ ക്ഷണിക്കാനും എന്നായിരുന്നു ചോദ്യസഹസ്ര. അഃദിവം എറു സമാനങ്ങൾ സ്പീക്കർക്കിടന്നില്ലെന്നും അതിൽ ദബന്നാൻ വൃസന്നിക്കിടന്നും സ്കൂറൈസിനു കൂടി മരച്ചി പറഞ്ഞു. ഇക്കമകൾ കേട്ടപ്പോൾ സർ ഇ ഡിക്ട് ബട്ടും രോട്ടും ചോദിച്ചു:—

“ചുമ്മി! അവർ എന്ന അരിസ്സ് ചെയ്തുകൊണ്ടി
പോകമോ?”

ബട്ടുർ:—“എന്നീന്”

സർ ഇഡിയട്ട്.—ഭരണസംഭവിൽ അംഗമാക്കിയിര
അവർ എന്ന അരിസ് രംഭേയ്തു കൊണ്ടി പോകി
മോ എന്ന്. കഴുതേ! ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞാൽ ഒക്ക്
കുട?

ബട്ടുർ:—“അതിനവക്കിയിക്കാരമില്ല.”

സർ:—വിധിഃഷി! ഇംഗ്ലീഷ്കാരൻറെ ഗവമൺറീസ്
അധികാരമില്ലാത്ത സംഗതിലോകത്തിൽ ഉണ്ടാ?

ബട്ട്:—“ആ അധികാരങ്ങൾ ഒക്കെ, ഇന്ത്യാക്കാരോടെ
യുള്ള. സാധിപ്പിനോടും ആ വർദ്ധക്കാരോടും എട്ട്
കൈയില്ല.”

സർ:—“ശരീ, ശരീ. നീ മഹാസമത്മൻ. അംഗപ്പാർ, ഒര
ഇന്ത്യാക്കാരനെ അരിസ് രംഭേയ്തു ഉണ്ടും ഗതതിൽ
ആക്കാം. അംഗിലു്?”

ബട്ട്:—“ധാരാളിം.”

അതിനിടയ്ക്ക് റണ്ടുമുന്നു നാട്ടരാജും ഓട്ടാർ
ക്ഷവാൻ തനിക്കു് ഉത്സാഹം ഉണ്ടെന്നും, അവിംബാളിം
വേഖി സൈകളും കിട്ടിയാൽക്കൊള്ളാമെന്നും സർ
ഇഡിയട്ട് ഇന്ത്യാഗവമെന്നിര എഴുതി അയച്ചു. ഇതു
എത്രമാത്രം ആക്രമവോടുകൂടി ഗവമെന്നും അന്നവ
ന്തിച്ചു എന്ന പരിശയണ്ടല്ലോ.

സർ ഇഡിയട്ടിന്റെ സംശ്രംഗം പ്രമാണിച്ചു് ദാരോ
നാട്ടരാജുവും ഉത്സവാംബുകൾു് ആരംഭിച്ചു. നബു

അരഞ്ഞം ലക്ഷ്യം തുച്ചാവീതം വജനാവുകളിൽനിന്ന് വെളിച്ചിലായി. നാട്ടിരാജുപ്രജാസംഘം മെച്ചമാറിയലുകൾ സമുപ്പിച്ചു. ഭരണക്കാർമ്മങ്ങളിൽ കുട്ടാർക്കരിഞ്ഞാരുന്നതിനും അതതു ദുർബാരകളെ സർ ഇഡിയട്ട് ഗ്രന്ഥഭാഷിക്കണമെന്നും ദേശീയസംഘങ്ങൾ അദ്ദേഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും അദ്ദേഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നും കാട്ടിരാജുപ്രജാവിലെ ഭരണാധികാരികളുടെ വാദം കുടി കരംകണ്ണമെന്നും ഡാ.വൈദാരകൾ സംകടം പറത്തു. കാഴ്ചയുള്ള കരി മംഗളപത്ര സമർപ്പണങ്ങളിൽക്കൂടും അന്നവാദം അത്മീച്ച വെ. എ. സി. എ-കർമ്മ ഉയ്യലാടനകമുണ്ടാക്കാതെനാണെന്നും പഴുകൾക്കു കൂദാശ സന്നദ്ധമായി. മതാല്പരിഷ്കാരം സപ്ലാൻക്കപ്പെയാദം തെടി; എന്നും വണ്ണം സർ ഇഡിയട്ടിന്റെ സദയങ്ങളും പൊടിച്ചു മാറി കഴിഞ്ഞതുടർന്നിടി. പ്രസംഗങ്ങളിൽ, റെപ്പ്രോട്ടോക്സിൻ സപ്ലീകരണങ്ങളിൽ സാധ്യിച്ചു അന്നവാദിച്ചില്ല. ആകരാട്ടം സംസാരിക്കാത്താണും ആശാനന്നിഷ്ട കേരംവി ഇളക്കി. അനിന്നന്നുറി ചീല നാട്ടിരാജുപ്പത്രങ്ങൾ ദോഷാദാരാം പാശം ചെറു. സാമ്പ്രദായിക എന്നല്ല, അധികാരാടനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവകയും വദിക്കുന്ന ഒരു പത്രം ഇങ്ങനെ മരബ്ദി എഴുതി:—

“സർ ഇഡിയട്ട് സർ ഇംഗ്ലീഷിലും അദ്ദേഹിക്കയിലും പ്രസിലിഡീസറിയ ഒരു രാജ്യത്രാജ്യതന്ത്രാഖാൻഡ്”. ഇതുവും ഭരണപരിജ്ഞാരം സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹിക്കത്തിന്റെ വാക്കുകൾ, അവസാന വിധിയുമാണും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വൃഥാമാധിസംഭാഷണങ്ങളിൽ എപ്പോറ്റു സമയം ചീല വാക്കുന്ന ആംഗം അബ്ദുന്ന ഇതാഴ്തുന്ന ആംഗങ്ങും അദ്ദേഹിക്കും അന്നവെച്ചുണ്ടായിട്ടുണ്ടും. ഇതു അഭിവരദ്യനായ ഒരു മഹാശയന കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞതുനിന്നും

“ചുമ്മി! അവർ എന്ന അരണ്ട് ചെയ്തുകൊണ്ട് പോകിമോ?”

ബട്ട് ഇർക്ക്:—“എന്നുണ്ട്”

സർ ഇലസിയക്ട്:—ഭരണസംകുലിൽ അംഗമാക്കാതിരുന്ന അവർ എന്ന അരണ്ട് രഡിചെയ്തു കൊണ്ട് പോകിമോ എന്നും. കഴുതേ! ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതാൽ ഉക്കുക്കുടെ?

ബട്ട് ഇർക്ക്:—“ശ്രദ്ധിന്നവൻഡ്യിന്നാരിലും”

സർ:—പിഡ്സ് ഫാം! ഇംഗ്ലീഷ് കാരണങ്ങൾ ഗവൺമെന്റിനു അധികാരമില്ലാത്ത സംഗതിലോകത്തിൽ ഉണ്ടോ?

ബട്ട്:—“ആ അധികാരങ്ങൾ കൈകെ, ഇന്ത്യാക്കാരോടെയുള്ളി. സായിപ്പിക്കാട്ടം ആ വർദ്ധകാരോട്ടം ഏഴ് ക്ഷകയില്ല.”

സർ:—“ശരീ, ശരീ. നീ മഹാസമത്തിന്. അംഗൂധാരം. ഒരു ഇന്ത്യാക്കാരനെ അരണ്ട് രഡിചെയ്തു ഉദ്ദേശത്തിൽ ആക്കാം. അംഗൂധാരം? ”

ബട്ട്:—“ധാരാളം.”

അതിനിടയ്ക്ക് റണ്ടുമുന്നു നംട്ടരാജുക്കാരം നാഃവർക്കി ക്ഷവാൻ തനിക്കും ഉത്സാഹം ഉണ്ടാക്കും, അവധിജ്ഞാനിയും വേഖം സൈനക്കും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നും സർ ഇധിയക്ട് ഇന്ത്യാഗവമെന്നിനു എഴുതി അയച്ചു. ഇതു എത്രമാത്രം ആഭരവോടുകൂടി ഗവമെന്നും അനവ തന്ത്രിച്ചു എന്ന പറയേണ്ടേണ്ടും.

സർ ഇധിയക്ടിന്റെ നാഃവർക്കാം മുമാണിമു് നാഃവര നാട്ടരാജുവും ഉത്സവങ്ങൾക്കും ആരുംഭിച്ചു. നാലും

“സർ ഇഡിവുട്ട് സൻ ഇംഗ്ലീഷിലും അങ്ങമരിക്കു
യിലും പ്രസിലിഡിയറിയ ഒരു മാജുത്തത്രജ്ഞന്മാരാണ്.
ഇത്യും ഭരണപരിഷ്ടാരം സംബന്ധിച്ചു അങ്ങമെന്തെന്നു
വാക്കുകൾ, അവസാന വിധിയുമാണ്. ഏന്നാൽ അ
ദ്വേഹം വ്യക്തിസംഭാഷണക്ഷേത്രത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക സമയം വില
വാക്കുന്ന അംഗ അഭ്യന്തരം ഇതെഴുതുന്ന അതിക്രമം” അനു
ഭവമുണ്ടായിട്ടിണ്ട്. ഇതു അഭിവരദ്യനായ ഒരു മഹാഗ
യന്ന കാശുവാൻ കഴിഞ്ഞത് നമ്മുടെ രംജുത്തിന്റെ

ഭാഗം പാരമ്പര്യത്വാർത്ഥം നാം തുതാത്മിന്ദനക്കേണ്ടതാണ്. അംഗീക്രിയറിൽനിന്ന് വരുമുഖ ഭവരായ വലിയ കാൽപ്പൻ സാധ്യിക്കുന്നു. ഫേരുകുസ്തിവിൽനിന്ന് വിലയേറിയ ഉപദേശ ശ്രദ്ധാർഹം ലോകമെങ്കിലും പരാത്മാവാതിൽ അന്തരുന്നതം ഉത്തരവു കാണായ അംഗീക്രിയറം—”

ഈ സദർംനാട്ടം കഴിഞ്ഞുപൂഴാണ്^o മഹാത്മ ഗാന്ധിയുടെ സഹനസംരഘപ്രസ്ഥാനം ആളുമായിത്തുട കൈയ്ക്കുതു^o. ഈ അവസരത്തിൽ സർ ഇഡീയക്കിനും ബട്ടുളർ ചുമകിക്കും ഒരു വലിയ വിപ്രത്രപററി. മലു പാനാധികൃതതാൽ ജീവന്തി പരലോകം പ്രാപിച്ചു. പുക്കരം കിട്ടിയതു ഇല്ലോച്ചവാചകങ്ങൾ എഴുതുവാൻ അറിയാമെങ്കിലും കാൽപ്പനിക്കില്ലാത്ത ഒരു സീക്രിട്ടറിയെ യായിരുന്നു. ജീവന്തിയുടെ ഫേരുകുസ്തിക്കിനും ഉട്ടപ്പുകൾ ലേപത്തിൽ ഇട്ട് പണം സ്വന്തം മുതലിലേക്കു വന്നുതു ആക്കുന്നതിനും മഹാമനസ്സനായ സർ ഇഡീയക്ക് ആജ്ഞാവിച്ചു കാൽപ്പനിക്കുമെന്നതല്ല.

ഗാന്ധി മുത്താന്തംസായിപ്പിനെ വല്ലാതെയിളക്കി. പ്രേപ്പർ വായിച്ചു കേടുവെന്ന ബട്ടുളരെ വിളിച്ചു.

“ചുമ്മി! ചുമ്മി ഈ ഗാന്ധി ആരു?”

ബട്ടുളർ:—“വടക്കെ ഇന്ത്യയിലെ ഒരു വലിയ അതുകൂടി”
സർ:—“എത്രുകാണ്ട് അയാളെ പിടിക്കുന്നില്ല, മുക്കു നീലു വെടിവച്ചു ചുടുന്നില്ല?”

ബട്ടുളരെ അയച്ചിട്ടും ചുതിയ സീക്രിട്ടറിയെ വിളിച്ചു വെബ്രൂഡയിക്കു ഒരു കത്തെഴുതുവാൻ പറത്തു. ഗാന്ധിയെ ഉടൻ വെടിവച്ചുകൊല്ലണം എന്നായിരിക്കുന്നും അതിന്റെ സാരാ എന്നം സാധ്യിപ്പുവേദഗിച്ചു. കത്തുവെണ്ണാ കവിയടക്കക്കെട്ട് എന്നായി പിന്നതെ കല്പന. അവിടെയും

നിന്നും, സാധിപ്പ് ഒരു തരം പ്രഞ്ചാഗ്രിക്കാൾക്കുണ്ട് നിശ്ചയിച്ചു. തണ്ടൻ തോട്ടുതാൽ മാസം 90 അപ്പാൾവുള്ളതിൽ ഗാന്ധിജി ഒരു രെട്ടരാഷ്ട്രി നിയമിക്കാമെന്നും, ഉദ്ഘാഗം കൊഡിച്ചുവരുമോമം, തീടിക്കും കാമെന്നും ആ രാജ്യത്തിലുണ്ടും. ഈ മുന്നാറിലും നകളിലും വൈദ്യുതി കണ്ണോരു. അതുവരെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം കുറയുകളിലും ആഴ്ചകിക്കാം എന്നും ഇഡിയ്ക്കും അഭ്യർത്ഥിക്കാം എന്നും ഇഡിയ്ക്കും ഇങ്ങനെ ഭാരതവുമുന്നുന്നതോന്നും സിലാക്കാർ ആത്മത്തെപ്പറ്റി. വല്ലവരം ആദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷണിക്കിക്കാൻ കൂടി കുറയുമുണ്ടും. വല്ലവരം ആയതും താണ്ടനും അവർ സമാധാനപ്പെട്ടു.

കാൺഗ്രസ്സുന്നാൽ പണ്ടിയുണ്ടാക്കാനുത്തം, ദിണ്ടി മോജ്ജീക്കാനുത്തരായ സംഘമാണെന്നും, മോട്ടിലാൽ നെങ്കും ലാഡോറിചല ഒരു കുറപ്പുകളുമുട്ടുവടക്കാരനാണെന്നും, സത്യഗ്രഹികൾ കാട്ടകളിലും. ഒരു ഒരു വക്കേഡമാണെന്നും, ചക്രവായും ഭോംബും ഒരു പാതമുണ്ടെന്നും എല്ലാം സാധിപ്പ് പെടുന്ന മനസ്സിലാക്കി. ഒരു സത്യഗ്രഹിയെ കൊല്ലുന്നവനും കാത്തുപാ ഇന്നാം കൊട്ടക്കാമെന്നുള്ള പരസ്യം എല്ലാം പേപ്പറിവും ഇടക്കോടുന്ന ആ മഹാമനസ്സിൽ തീർച്ചയാക്കി.

ഈതിനിടയിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനു ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും ഒരു ക്ഷണക്കാത്തക്കൃതി. ഇൻഡ്യയെപ്പറ്റി ഏറെവും ഗാധമായ അതാനുമുള്ള ഇംഗ്ലീഷും മഹാശയന്ത്രം സംസ്ഥാനം ഉപദേശവും ഇൻഡ്യയുടെ ഭാവിതരണാലുടനെയെപ്പറ്റി നിശ്ചയിക്കാനതിനു ശ്രീടിഷ്ഠം ജനത്തെയും പാർലിമെന്റിനേയും സഹായിക്കാനതാക്കയാൽ ഉടൻ

അംഗഭാട്ടുക്കി ആച്ചപ്പടനാമനായിരുന്ന് നൗതിലെ അപേശ. ഇദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് സ്കീകർക്കുമാരം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതെങ്കിൽ സാർമായി അപാപ്പട്ടാത്മാരാ ആരും വിശ്രാബഃയാസ്യമായ അറിവ് സർ ഇംഗ്ലീഷ്‌സർക്ക് സംഖ്യാത്തശാഖക്ക് വര്ത്തിക്കാട്ടു.

രണ്ട് സ്ഥാനാപത്രകൾ.

15-12-105.

മുഗ്രാക്കാട്ടാശംപൊലെ മുച്ചീന്റും മഹത്തും മുസീഖരും ആ ത യർബാഡാജിലിൻറെ ത്രാവുരുള്ളവു പ്രീതി ഒരു ഫോട്ടോറ്കാർ വന്നനിന്ന്. കുറഞ്ഞാഴിക്കുരുത്തുനിന്നു ഓടിവന്ന ആ യഹുശക്കട്ടേ സിദ്ധം ആ കൊട്ടാരത്തിനോട്ടുകൂടിന്നതിനു മുമ്പിൽത്തന്നെ അന്തിഞ്ചിൽറ്റു ഉറക്കാരശബ്ദങ്ങൾ നിരത്തിയിരുന്നു. വജ്രിനിന്നയുടൻ മുകനായ സാമ്പാടി നിശബ്ദനായി താഴെ നാട്ടും, അക്കാരെത വാതിൽ തുറന്ന ആചാരംപരാപ്രചാരംകും നില ക്കുംബി. എന്നിട്ടും ശാല്പുകനരം കഴിഞ്ഞതാണെങ്കിലും അക്കത്തിനും യാത്രചാരെ വെള്ളിയിലേക്കു കാണുവാൻ സാധിച്ചു. ശരീരങ്ങളുടെ സ്വന്നപ്രക്രിയ മുഖവെളി കുറ യബളിമിഡാട്ടു് സമേളിപ്പിയങ്ങളു രണ്ട് ധീമാ നാം വെള്ളിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ബുലി തേജസ്സിന്റെ പ്രസ രീപ്പുനെ വിജയിച്ചുവീശ്രൂന്ന അതിഭാരണായ ചിന്താ ഭൂമിം സ്പായിനേപ്പട്ടതിക്കഴിത്തെ അവത്രം മുഖങ്ങൾ

അഉർച്ചു പരിശാപം ഉള്ളപ്പിക്കുവായാണീതനും. അവബ തീസ മുകളിൽ പ്രായമായിട്ടുള്ള ആ രാജന്മ പ്രഭാവഞ്ചൽ പരമ്പരം ശ്രദ്ധിക്കാതെയും, ശാഖചിന്താധനായും നരാധിം നിന്ന് മേഖലായി കാരിന്തുള്ള ക്ഷേരേന്നും നിന്നും. ആദ്ദോ പരമാധ മുരത്തിൽ തിങ്കിക്കുട്ടിയിരുന്ന ജനാവലി മുഴു ക്ഷേന മംഗളാശംസയാനികൾ അവർ കെടുക്കുന്ന പ്ലി.

ഈ സൗമന്തരാജാക്കന്മാരുടെ എഴുന്നള്ളില്ല പ്രമാണിച്ച അവരു ആ വകുവത്തിമെന്നിരത്തിനകഭാതകു അക്കമ്പടി സേവിച്ചു ആന്തരിക്കുന്നതിനായി വളരെ നേരം മുച്ചു തന്ന അണ്ണിനിരുന്ന നിൽക്കുന്ന, ഇയിലിലെ യുദ്ധരാഹപ്പ മാരം മുൻ ധ്യാക്കാതും ആയ ഉദ്ദ്രാഗസ്ഥനാൽ ചെച്ചു വിനിതനമസ്സുാരം ഇ രാജശേഖരമാരുടെ ശ്രദ്ധക്കു പിഷയമാകുന്നില്ല. മഹാ പ്രകാശി! നിങ്ങളുടെ ഇ വരവും, നിങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന ഇ ദേശത്തും, നിങ്ങളിൽ നിങ്ങൾപിക്കുപ്പുട്ടിരിക്കുന്ന ഇ മഹാഭാരം, അഭ്യന്തരപും മാധ്യത്രുംതൊട്ടാട്ടുട്ടിയ നിങ്ങളുടെ സ്വദർശനം ഇതു കൂത്തും, പ്രതീക്ഷിച്ചും, ഏതുകോടി ജനങ്ങൾ ഉള്ളക്കെന്നാതെപ്പരാക്കുന്നതും നിങ്ങൾ അറിയുന്നണോ? നാലു ഷുഡ്രശം മുച്ചു ബാംബൈ ചെരുക്കോടതിയിലെ പ്രധാന ന്യായാധിപാധ്യാനങ്ങളിൽ ഒന്നു നിങ്ങളിൽ ഒരാളുടെ പാദപത്രങ്ങളെ അഭ്യേം പ്രാപിച്ചു. എത്ര കിഴി ഞതിട്ടും; താണ്ണിട്ടും, അപേക്ഷിച്ചിട്ടും ആ മഹാശയൻ അതിനെ കാൽക്കൊണ്ടു തട്ടിക്കെറിഞ്ഞു. ഇ ധാതുക്കായി ശ്രദ്ധേയം ബാംബൈലിഡ്രിൽ സ്വന്തമാരിൽ നിന്നും ഇര ആക്കന്തീന മുച്ചു ഉണ്ടായ നാംഭവമെന്നാണും? ജാമാ താവും, മുട്ടതാജുവയജസ്സുടക്കുന്ന സുക്കഹാരക്കുളംവരും, ചെരുക്കോടതിയിൽഡ്രൂട്ടു കയറബാനുള്ള സൂംക്കാസും

കോട്ടേജുള്ളിപ്പണി പറിച്ചെറിഞ്ഞ യുവാവു് പെട്ടുന്ന കാലധികം പ്രാചീനം. സത്തുഗ്രഹസമരസാഹരതത്കുൽ മുഴങ്ങിയിരുന്ന അതു മഹാനഗരാഖാൻ നട്ടുപാറി. അന്നേശാഹന്ന സംഭവശ്രദ്ധയിൽ സിംലാകൊട്ടുമുടിയും തത്ത നാനാദിഗത്തും ഉംഖ നിന്നും ആക്കണ്ണുവെന്ന മനസിരത്തിലേപക്കു പ്രവഹിച്ചു. കൗമാരാത്തിൽനിന്നും വെവ്വെല്ലാവും തുല്യമായി കാൽവെച്ചു പ്രിയസുതയുടെ രോമന്മാരിൽ അവിട്ടുവരുതു കുന്നുങ്ങളിൽ പതിച്ചു. എന്നിട്ടും ഏതുക്കൂട്ടുന്നായ ജീയകൾ! അങ്ങു് എന്നാണു ചെത്തുന്നുകാണുമെന്നു്? ലോകം മുഴുവൻ ദരി വെണ്ണുകൊണ്ടുകൂടിയും കീഴിലുണ്ടിയ ചക്രവർത്തി തീരുമ നുസ്തിന മുഖം കാണിക്കാഡിവായ, തുപ്പാദംബരിൽ സമർ പ്പുക്കാവാനുള്ള സങ്കടങ്ങളും, വൃഥാധ്യക്ഷിളും. തിരിച്ചും മരിച്ചും പല പ്രാവശ്രൂചും അങ്ങു് എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കു യായിരുന്നു. സംഭർന്നത്തിൽ പുരപ്പുട്ടേണ്ട സ്ഥാനമായ ഷ്ടോറി ഓമനമകളുടെയും മറ്റു ബാധ്യജനങ്ങളുടെയും ദയാനീയയിലുംപ്രതാർ. മുവരിതമായിരുന്ന അതു മഹാപ്രാ സാമ്രാജ്യത്തിക്കുകു ഒന്നു തിരിത്തുനുകുക്കപ്പോല്ലും ചെയ്യാതെ വെള്ളിയിലിറിപ്പു കാരിൽ കയറി. സപ്തംഗം സ്നേഹം, പ്രാണവായുവിനേക്കും പ്രിയതരമാണെന്നും ശ്രോഷിക്കുകയും, പ്രസംഗിക്കുകയും, തങ്ങവറടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാഠ്യാത്മക സ്നേഹമിതാ! ഈ വിഗ്രഹത്തിൽ കാണുന്ന ത്രാഗത്തിനു നിക്ഷേപിച്ചു മുടയിൽനിന്നും വരും മരണാ തത്തനാതിനു് നിങ്ങൾക്കു ശക്തിയുണ്ടാകുംബന്നു?

രജാമൻ യൈണ്ണുന്നത്തിന്റെ കീരീടവും ഇൻഡ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ ജൂഡിഷ്യർത്തുരയുടെ അല്ലെങ്കിലും വിയും തെമിച്ചുപയൊന്നു സർ, തെങ്ങ് ബഹുമാന സത്രം. അതു വകതിരിവുകെട്ട് മുഹമ്മദു മുംഗീഷ്യും ചുനലിനു

അങ്ങദരവശമാണെ ഈ മുൻമതക്കുട്ടം നിമ്മിച്ചിരിക്കുന്നതെ കീഴ്, ഇന്ന് അന്നമുഖായ ഇൻ ധ്രൂവനിതയെ പ്രതി ശ്രൂട്ടിൽ നിന്നുത്തി അവളുടെ ശിക്ഷാവീഡി? എഴുതുന്നതിനു മുകളിൽ നാലു പഠനത്തിന്റെ പഠന സർ, ജാഗർബൈസമിൾ ഇങ്കു ഹത്തിരെൻ്റെ, ഇത് നിങ്ങളുടെ മുമ്പുനാരിൽ വരാറു ആയിരുപ്പാക്കുന്നു.

ഇവക്കുവരു കാണുന്നതിനു ഭാഗമായ സപ്രാ, പ്രീയ സ്നേഹിതാരു വന്നുചെന്ന് മഹാസന്താപത്തപ്പുറാറി അറി ഞഞ്ചിക്കും. ദിവംഗതനായ ഒരു കമാരനെ താൻ പല തവണ്ണും മടക്കിലുറാറി ലാളിക്കുകയും അതിനശേഷം പച്ച സമ്മാനങ്ങാനാക്കുള്ളംകൊണ്ടു സുഖനാശപ്പെട്ടിക്കുയും ചെണ്ണിട്ടുണ്ട് ഇന്നുള്ളിൽ കഴിഞ്ഞതു ഒരു കമാരൻ്റെ വിഭാഗവസരത്തിൽ, ദേഹത്തെ എത്തി, താൻ രണ്ടു കൈകളും ആ ശരിസ്നേഹിലും, ചുത്തിനിർബിശ്രേഷ്ഠം സ്നേഹി ക്കുന്ന ആ ബാലികയുടെ ശരിസ്നേഹിലും അണ്ണച്ചു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു മുള്ളിൽ ഇതാ ഇന്നുലെ കഴിഞ്ഞതത്തുപോലെ തോന്നാം. എന്നിങ്ങനും സ്നേഹിതനെ കൂട്ടുപ്പോഴും, കാരിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോഴും. യഥാലാക്കാട്ടാര തേരുടച്ചക്കുന്നതുവരെ അവയുടെ പ്രശ്നത്തിനുംബന്ധം മഹാത്മജിന്ദ മുഖംകൊണ്ടിക്കുണ്ടാം. അവിടെ ഉണ്ടെന്നും സംഗതിക്കുള്ളപ്പുറി മാത്രമായിരിക്കും.

കാരിൽനിന്നു ഇരുക്കിയപ്പോൾ രണ്ടുപേരും ഒരു കാഞ്ഞത്തിന്മാത്രം ത്രിലിച്ചു. തങ്കൾ ഇടംവലം ഇങ്ങനു മധ്യത്തിൽ, രഘുപേരുടുടയും കൈകളും ചെന്നുകുണ്ടും രണ്ടുപേരും ഒരു മധ്യ വർഷിച്ചു, രണ്ടുപേരും, തുല്യാവകാശംവായംനുംകു സ്ഥിതിചെണ്ണു

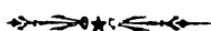
ചുജാദ്വയും—ഗാന്ധിദാനന്ദര തിരമുഖിൽ അസ്റ്റ്രീക്ക
പ്രേക്ഷാം കൊണ്ടുക്കൊന്നിട്ടുള്ള കുറ കന്നകൾ—
അവയ്ക്ക് സ്ഥാനങ്ങൾ വരാതെയും ആ സ്ഥിതികൾ ഉല
യാതെയും ഇരിക്കുന്നതിനമാത്രം അവർ ഗ്രഹിച്ചു.

ഉത്തൃഷ്ഠാത്മാക്കാളു! നിഃപ്രഭാട ഇം യാത്ര അംഗക
കോടിജനങ്ങൾ ഒന്നാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവെന്ന മുന്തി
സുചവിപ്പിച്ചവല്ലോ. നെന്നസ്ത്രീകമായ ആത്മശബാധത്തെ
കക്കശമായ ഒരു ഭരണഘടനക്കു വെല്ലിക്കഴിക്കുന്നതിൽ
പരിക്കുണ്ടായിത്തിന്നിരിക്കുന്ന ആ ടെൻസിംഗ് തെരു
വനിവാസി പാവഹപ്പുട മാക്കബുഡാർഡും, അസപ്രാഥാ
വികവും കുറവും ആയ ഒരു കത്തവുകുപ്പത്തിൽ ഒരു ശാ
പോയ തന്നെ പാവനമായ കുക്കുപ്പുവത്പത്രതു അതിൽ
നിന്നു കരയേററി തിന്തു കൈണ്ടുപോകുന്നതിന് എത്ര
നാൽ വേണ്ടിവരും സവശക്താ! എന്ന കേളന്ന സാധു
ഇവിന്റെപ്രകാശം, അമേരിക്കയിലെ കോടിശ്രപരമായും,
ബോകം മുഴവൻ ഉള്ള വെലികസമ്പ്രദായം ഇം കുട
ത്തിൽ പെട്ടുനണ്ട്. ഇതിൽനിന്നു ശ്രീതത്തുനിൽക്കുന്ന
കുട്ടി, ഇതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അനേപാശിക്കാത്ത
ആളുകൾ നേതൃവിനോട് ആരെങ്കിലും എന്നെങ്കിലും
ആശലാവിച്ചുകൊള്ളുന്നതു അതിനെപ്പറ്റി അനേപാശിക്കേ
ണ്ട ചുമതല തന്നെക്കാലിലും അവിടെനിന്നു മരിച്ചേയെന്നു
കല്പനയുണ്ടാകുന്നതുവരെ തങ്ങളുടെ ജോലി തുടർന്ന്
കൊള്ളിംബാം, എന്ന വിചാരിക്കുന്ന സഹനസമരംനേന്നാർ
മാത്രമാണ്. ബോകം കണ്ണിട്ടുള്ളതിലേക്കും ശക്തികൂടിയ
ഒരു മഹാസാന്തുഷ്ട സിംഹാസനത്തിന്നെന്ന സന്ദേശവാ
ഹക്കരായി, ബോകം കണ്ണിട്ടുള്ളതും ഇന്നു കുഞ്ഞവാൻ
ഇരിക്കുന്നതും ബോകംത്തിനു ഉള്ളശീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതും

ആ ഒരു എല്ലാത്തിനുംകാരി മഹത്തരമായ പരമ
ദിവ്യരാജത്വപരസിമഹാസന്ധ്യവച്ചകളിലേക്കോ് മുഖം
ഞം ചെയ്യുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സ്ഥാനാപത്തികൾ കാരിൽ ഇരിക്കുന്ന
ചുജാദുപ്പരേതയും ദ്രോഹനിൽക്കുന്ന മഹജൈനത്തേയും
നമിച്ചിട്ടോ്, വാതായനാഡിച്ചവരായി, മുഖിൽ നിൽക്കുന്ന
ദാസവർദ്ധനത്തു കാണുന്നതിലും ഭാവിക്കാതെ, മുഖനാട്ടു
നടക്കാംട്ടു ബാധിച്ചവരും ജനക്കാളിടുടം ജീവാൽക്കലാ
ഷയപറ്റാൻ ശ്രദ്ധിയിൽ അവാജും ലിംഗം വിസ്താര
അനുഭവിച്ചു വരുന്ന വാതിലുകൾ അപ്രതികരിക്കിൽ അട
ഞ്ഞുകയും ചെയ്തു.

ഇയിൽപ്പുള്ളി നമ്പർ രഥവ.

22—12—105.

(പ്രാഥിനിജംബന്ധാലാക്ക നൈമ്പിവിന്നാ കാരാഗാരവാസം)

അസം നുണി ജയിലിന്നു സുപ്രണഥ വള്ളരെ നേ
രട്ടത ആച്ചീസിൽ എത്തി. സിൽവെന്നികളുടെ വേഷ
ട്രിശേഖങ്ങളും ആച്ചീസുചരികളും പരിസരങ്ങളും പ്രാഠ
ഗോധിച്ചിട്ടു തുപ്പനായി സുപ്രണഥയപര ആചരണ്യാ പ്രതി
ക്ഷാച്ച ചുരിയുടെ വാതുക്കൽ നിൽപ്പായി. ദേഹാശ്വാ
ത്മാ കാട്ടീംസംസ്ഥാനത്തിൽ നാലഞ്ചുമാസം താരസി
ച്ച തിരാ ശേഷം പെട്ടുനാ കൽക്കണ്ടായിഃലയ്യും തിരിച്ച
താഴ ഒരു മാനു തുട്ടിച്ചകാരൻ അലാഹവാദിലുള്ള
തന്നെ ഒരു ദിവസത്തെ താമസത്തിനിടയ്ക്കു സന്ദർശിക്കു
വാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടതിയിരിക്കുന്ന പ്രസ്തര ജീവിൽ

അതിമീഡെ അവരിച്ച വെട്ടിപ്പുവത്തി വദ്ധുല്ലോ ന മെന്നാഡായിതന ശവമെൻറിന്റെ ആജ്ഞയും സീ ഉല്ലോഗ്ഗംധന ഇ പ്രഭാതത്തിൽ ഇങ്ങോട്ടുള്ള നയി ചുമ്പ് പ്രത്കുടിക്കുപ്പുടുന ദേശന യോരി ഇൻഡ്യ യിലെ ചില റവന്റിനു ഒഴിയും പല വലിയ ഘുരാ പുന്ന ഉല്ലോഗമന അടേയും ചുരീചയക്കാരനുംനുമീ തനു ആയിരുന്നതിനാൽ ഇക്കുമ്പത്തെ ആരംഭിച്ചുവാട സ്റ്റീകരിക്കേണ്ട കടമ ഉണ്ടെന സുപ്രശ്ന മനസ്സിലാക്കി യുമിച്ചു.

കൃത്യസമയത്തു സദർശകൻ വന്നുവെന്ന് അടുമ്പ തെരു സുപ്രശ്ന യമാവിധി ആവരിച്ച് അക്കദേതയുള്ളൊക്കാ ണ്ണപോയി. ഓരോ കെട്ടിക്കുള്ള ദേയും വിവരങ്ങൾ പ റംതുകൊടുത്തിട്ടും “ഇതു മുതൽ അനേകാട്ട കാണുന്നതെ പ്ലാ തടവുകാൽ മറികളാണ്” എന്ന ധരിപ്പിച്ചു.

സദർശകൻ:—“തടവുകാർ—അരങ്കു. സമുദായസന്ധി നീരു അടിയിൽ കിടക്കുന്ന കീടങ്ങൾ. കൊഴു കാർ, കൊലപാതകകീകൾ, കളിക്കാർ, അകുമി കൾ എന്നിവക. മിസ്റ്റർ സുപ്രശ്ന! ഒരു രാജ്യം സദർശകിക്കുന്നയാൾ സുക്ഷിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതു ജയിലുകളുടെ സ്ഥിതിയാണ്. എതായാലും തന്നു അങ്ങനെ ഒരു ചീടി വച്ചിട്ടണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ കററ ഔദ്യോഗിക്കും, ഇല്ലോ? അങ്ങമെങ്ങും ചില ദുർഘാട്ട പ്രമാർ ശൈക്കേ ശേഷമെല്ലാം വെറും കാട്ടാളമാർ തന്നുയായിരിക്കും.”

സുപ്രശ്ന:—“അരങ്കു. നമ്മുടെതല്ലാതെ മറ്റു വള്ള ദവ മെമ്പൻഡം ഇ രാജ്യം രേഖപ്പെടുത്തുന്നുകയിൽ സ്ഥിതി ഏറ്റവും ചുന്നിയമായിത്തീരുമായിരുന്നു.”

സദർശകൻ.—“നുഡിട ഇനി .നാം കാണംവാൻ പോ
കന്നതു” മഹാശ്രദ്ധളാജു മുഖംജലാണ്ടേപ്പ്. കൊ
‘ഈ റാം: എനിക്കെ രസമാണം’. നടക്കക്ക.

വഴി കാണിച്ചു മരിപ്പെ സുപ്രണഞ്ചം പ്രകേക അതി
പ്രിയം ആയി നടക്കുണ്ട്. ഒരു മുറിതെ എറ്റു
വശത്തുള്ള വരാൻ കുറ്റ പ്രഥമാജ്ഞാം അവിടെ
കരു ദുരു മാറി ഒരു മുറിയുടെ മരിപ്പെ ഏ കസാല
മേൽ ആരും ഇരിക്കുന്നതായി കണ്ട്. അഥ സുക്ഷേത്രത്തി
നെറു പരമാധികാരിയായ ഉദ്ഭവാഗ്യമനെ വക്കവയ്ക്കുതെ
അപ്രകാൾ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്നതായി
രീക്ഷമെന്ന സംശയിച്ചു സദർശകൻ എത്ര ഭാഗങ്ങളും
സുക്ഷീച്ചു നോക്കി. പരമദക്ഷാമാളനായ ഒരു യവരു
പരിത്രാസിതികർക്കു അജ്ഞന്നും പുസ്തകവായന
യീൽ ഗ്രാമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും. ഉള്ളപ്രകിരണം
വിത്രുന്ന ആ മുഖം തന്റെ സൃഷ്ടാന്വേഷ മുഖലമായി
സ്വർഖിക്കുന്നതുപോലെ ആ ഇംഗ്ലീഷ് കാരനു തോന്നി.
മുന്നൊട്ടുള്ള ഗതി നിരത്തി അടങ്കുമും സുപ്രണിനോട്
പോരിച്ചു. “ആരാണവിനെത്തിരിക്കുന്നതു്?”

സുപ്രണി:—അതോ? അതു”, ജയിൽപ്പുള്ളി നബർ 212—
ആണോ.

സദർശകൻ:—ആ കസാലയീൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരീ
ക്കുന്ന ആളിനെപ്പററിയാണു താൻ ചോദിച്ചുതു്.

സുപ്രണി:—അതേ, അതു” 212 ആണോ പൊളിററി
ക്കലായ കഠമായതുകൊണ്ടു് മില സ്പാതാലു
ങ്ങൾ അണവിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

സദർശകൻ പിന്നെയും ആ യവാവിന്തെ മുഖത്തു
നിന്നു ദൂഢി ഇളക്കിയില്ല. ലോകജാണിനെറു ചുല ഭാഗങ്ങു
ഇല്ലോ സാമ്പര്കക്കും പലവിധ സൗജ്ഞ്യങ്ങളും

ହୁଏ ପରିକଳ୍ପିତ ଚେଷ୍ଟୀକ୍ରିତ ତାଙ୍କିକ ହୁଏ ତରତିଲୁହିତ
କେବୁବାବୁକାଟିବନ୍ଧିକିଲ୍ଲ. ଏକାତ୍ମ ଲୋକବ୍ୟବ
ହାର ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବା ତାଙ୍କି ତାଙ୍କର ମନ୍ଦ୍ରିଳିନ
ଗୁପ୍ତ ମାନ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନିକିତ୍ତ ପ୍ରାପାନ୍ତିକ୍ରିତ ତାଙ୍କ ଏହିଲି
ଅଂ ପ୍ରାଚୀନ ପରିକଳ୍ପିତ ହୁତୁପାଲେଖିତ କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରାବିଂ
ବାଂ ଏତଥୁବକଷ୍ଟଗୁପ୍ତକର୍ମକ ବିଷୟମାତ୍ରିକାରିକାମେ
ନାହିଁ କି ଅବୃକତିବ୍ୟବ୍ୟବମ ଉଲିକବନ୍ଧିଲ୍ଲ. ତାଙ୍କ
ବାଯିକ୍ରିତ୍ତିକ୍ରିତ କମକହିଲା ପୁରାଣକାହିଁଲେବା ଅତି
ବିଭାଗିତ କି ହିତକାରନାହିଁ ନିମ୍ନିଶ୍ଚପ୍ରତିରି
କାରୁଣ୍ୟ ବଲ୍ଲ କମାନ୍ୟକାରୀରୁଯିଂ ଅନୁତ୍ତ ତିବିଶେଷିଂ
ମାଂସଚକଷ୍ଟଗୁପ୍ତ କାହିଁ ବଣ୍ଣିତ୍ତ କି ପରିଷତଳର ଅରଣ୍ୟ
ମନ୍ଦ୍ରିଳି ପକାଇତିକି ଯମାତମ୍ଭକୁବନ୍ତିର ପ୍ରକାଶିତ୍ତ ତାଙ୍କି
ରିକାମ୍ଭା, ହୁଏ ଅଗ୍ରାହୀଜ୍ଞାନୀରୁବୁଦ୍ଧିର କାରାଣମନ୍ଦିର.
ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ବିଭାଗିତ୍ତ. ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ କାରାଣିକାରିଯାରେ
ବିଭାଗିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ କାରାଣ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ୍ତିତ୍ତ.

“ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ
ହୋଇଥିଲାମିତ୍ତ. ମୁଣ୍ଡିତ୍ତିକାହିଁ ଉତ୍ତରର ପରିଯଳା.”

ମୁଣ୍ଡିତ୍ତି:—ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ଆଜିତ୍ତିପ୍ରତିକ୍ରିତ ନବର ୨୧୨—ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ
ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ସାମ୍ରାଜ୍ୟତାକାରୀ କୁରାଣିଂ ଏକାକିକ
ମନ୍ଦ୍ରିଲିବାକାହିଁଲ୍ଲ.

ଏହିତୋ କାରାଣରତାରେ ଚିଲ ହୃଦୟସଙ୍ଗରଙ୍ଗାଳୀରେ
ତଳର ଦ୍ୱୟମତିରୀଳିଂ କେତୀକଣିଂ ଅନ୍ତରାଯାନତିରୀଳିଂ ପା
ରମାଯ କି ମୁଦ୍ରାବାବୁର୍ବାଦ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ କାରାଣକାରେନ ସଙ୍ଗ
ଶକନ ତୀର୍ତ୍ତିତ୍ତୁଯାକାରୀ. ତାଙ୍କ ହୁଏପ୍ରାଦିଂ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ
ପ୍ରାଦିଵତିରୀଳିଂ ପ୍ରାଯପୁର୍ତ୍ତିତ୍ତୁକଂ ବହୁର ମନ୍ଦିର, ମାତା
ବିଶ୍ଵେଷ୍ଟ ବୁନ୍ଦେବନକାହିଁତ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ଅନ୍ତର୍ଭାବିତ ଯିତ୍ର
ରକାଲଙ୍ଘଠିତ ଏବିଦେଶେ କଟ୍ଟାନ୍ତିକାଟିକାରିନ ମନ୍ଦିର

സംഭവപ്പുണ്ടായക്കം ആ മാന്യരംഗം സ്ഥിതിപ്പെട്ടതിൽ നിഴലിട്ടിരുട്ടാണ്. പെട്ടെന്ന അംഗങ്ങൾ ഫോറിച്ച്.

അതു യുവാവിശ്വാസം തന്നെന്നും?

സുപ്രശ്നം. — തൈദാതംവകാക്കം പേരുകൾ ഉപയോഗി ക്കുന്ന പാതാവില്ല. എന്നാൽ ഈ മനഷ്യരംഗം പേര് എന്നിക്കരിയാം.

സന്ദഃ.—എന്നാണതു്?

സുപ്രശ്നം:—ജവഹരിലാൽ നേരും — ജയിൽപ്പുള്ളി നമ്പർ 212.

സന്ദർഖൻ അട്ടത്തുള്ള തുണിൽ ഇടത്തുകൈചേര്ത്ത് വാരിനിനും. താൻ ഒരു ഭാഗത്തോടല്ലോ സംസാരിക്കുന്ന തന്നു ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ കരു ഷൈഡിച്ച്. തന്റെ കണ്ണ് ഔദില്ലാ കൂൺകുഡില്ലാ എന്നാണു തന്നു വബ്യിക്കുന്നതെന്നു തീർപ്പുചെയ്യാതായി. ഭോധം മറഞ്ഞുള്ള ഈ അംഗേ തന്നുമിതിയിൽ അദ്ദേഹം ആങ്കുശാശിച്ച്.

“ഭാരാ! അതുകെട പേരാണു നീങ്ങുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞതു്?”

ഇതിനു സുപ്രശ്നം എന്നാണു് ഉത്തരം പറഞ്ഞതെന്നോ താൻ വല്ല അപമന്ത്രാദമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടോ ആ വിത്തപ്രാജന്തൻ ആലോചിച്ചില്ല; തന്റെ മുൻപിൽ കാണുന്ന യുവാവിശ്വാസപ്പണി പ്രയോഗ കുറത്തുവരുത്തു പുരീക്കുന്നും കുന്നിയേറിയ കണ്ണുകളിലും വിശ്വാസപ്പണിയും അംഗത്തിയ ഓഫീസരാജാളിയും അരാന്മിഷം വിശദതരമായി നയനങ്ഗാമരമാക്കുന്നു. അതേ, അതു് ആ പേര് പറയപ്പെട്ടുകയാൾതന്നെ, രണ്ട് വർഷത്തിന്നും കാലയഥ്മം പ്രാപിച്ച പ്രിയമാതാവു

എറബു സ്നേഹവാസല്പരംഖാട പുജിച്ചുവച്ചിരുന്ന
ആ മഹാപട്ടണത്തിൽക്കാണ്ണ രാജക്കമാരൻഡാന്നായാണ്
അതു ജയിൽവരാന്തരിൽ ഇരിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ തന്റെ
മാർദ്ദം ദിശായ അതു ഉദ്ധോഗമന്ന് എന്നാണ് പറ
ഞ്ഞതു്? “ഈകിൽപ്പുള്ളി നമ്പർ 212” എന്നോ?
യുഥണ്ണറിയും പ്രാവിന്റിസ്സും നവാദിനീരും ഏക
ചുത്തൻ, വെളിൽസു രാജക്കമാരൻറെ സഫ്റ്റീമി, കൊം
ബ്രൂഡി ജു സവൃഷ്ടിലുശാഖയുടെ അഭിമാനങ്കരും, ഇംഗ്ലീഷ്
ണ്ടിലുഡിയനാവകാർ റാബ്സ് മാക്സൈസും
ഇൻചിസ്റ്റുനെന്ന പ്രധാനമന്ത്രിയാക്കമായിരുന്ന ദുവാചു്
—അദ്ദേഹം വെളം “212” എന്ന മുന്ന് അക്കണ്ണദൈര്യ
കരിക്കേപ്പുടാ പുന്ന സ്ഥാനാതിലുബന്ധിക്കുന്നും മാരി;
വെളം മാരി. ലോകത്തിനീരും ഇതരഭാഗങ്ങളിൽ നിവസിക്കു
ന്നവർക്കുകളം ലഭ്യമല്ലെന്തെ വില അനുഭവവികൾക്കും
ഇൻഡ്യൂസ്റ്റിൽ കാണുന്നപ്പുട്ടെന്നും കേട്ടിട്ടില്ലെന്നും
കുത്തിട്ടും ഗ്രീക്കുകാരങ്ങളേയും കമ്പീടുവെകളിൽക്കൊല്ലും
ഇംഗ്ലീഷുമായ ഒരു സംഗ്രഹിക്കുന്നതും കാഴ്ച വന്നുണ്ടെന്നു
ടിക്കില്ല. കാഴ്ചിരത്തിലെ ഗരിസാനക്കൂളിൽ അഭ്യർത്ഥി
തിരിയുന്ന വന്നവരുന്നിതുകളിടെ ഗാന്ധാരിപോലും
ഇംഗ്ലീഷുമായ ഒരു വികാരഭാരതത്വ വഹിക്കുന്നില്ല.
അവഹരിലുംതന്നെന്നു്, ലോകത്തിനീരും ഉത്തരപ്പുസന്താനം,
ഭാവിയുടെ പ്രഖ്യാപനസ്ഥാപനം മുകളിലേക്ക് ഉയർത്തുപെട്ടു
കുന്ന മണിമിന്ദസിംഹാസനത്തിൽ പരിശോഭിക്കുവാൻ
പോകുന്ന് യുവചനക്രമത്തി—അദ്ദേഹം വെളം “212”
എന്നോ? താൻ എന്നാണ് ചെംപ്പുന്നതു്! ഇംഗ്ലീഷുമായ
രബന്ന സാസാരിക്കുക്കേണ്ടും, അംഗലീ ഇംഗ്ലീഷുമായ
രബന്ന സാസാരിക്കുക്കേണ്ടും നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടും തന്റെ

മുന്നാവു ദിനംപുതിയുള്ളി പ്രാത്മനയ്ക്കശേഷം എടുത്തുകൂട്ടുകൊണ്ടു അംഗരമിക്കെന്ന ആ ഹായസപട്ടം ഇനാ, കരിൾ ഇങ്കുന ഭലാകരക്ഷകൾ എന്നതുപോലെ, ഈ തടവുവുറിയുടെ വാതലിൽ കാണപ്പെട്ടുന്നു. അനുതമായ ധനാർജ്ജനത്തിനുവേണ്ടി സവധാ വിജയകരമായുകയില്ലോ താൻ അതുവരെ നാലിൽ ജീവിതംവെട്ടം ആകുവല്ല. ഒരുപാതയാഗത്തുകളിലെ സമ്പര്ക്കണമായിരുന്നു. ഈ കൂപ്പാം ഇന്നന്തനുവണ്ണിക്കുവാൻ ചാടില്ലോതെ ഒരു പരിവർത്തനത്തിലും, ഭലാകരങ്ങൾ രേഖക്കെന്ന നിറുത്തം ശൃംകത്തി തന്നെ ആയപ്പാനം ചെയ്യുന്നു.

സദ്ഗംഗകൾ മനപാദനായി യുവാവിഭന്നാട്ടത്തിൽ. പുസ്തകവ്യനക്കാരൻ കൂട്ടുകരിതിരിക്കുന്നതിനു മുമ്പിൽ അതു ക്ഷേഗ്രസ്ഥാരി ഇപ്പുകാം പറഞ്ഞു. “മീ. നെഹ്രു, ക്ഷമിക്കും, താൻ മറ്റ് ഈ വലിയവൻറെ പുത്രനാണോ.”

തടവുകാണൻ ആഗതനെ സുക്ഷിച്ഛന്നാക്കി എഴുന്നേറു. “മറ്റ് ഈ വലിയക്കാാം?”

സർവ്വകൾ:—അംഗത. നിങ്ങളുടെ വളരെത്തമുഖം. നിങ്ങളുടെ ആരു. നിങ്ങളുടെ ഭിന്ന.

തടവുകാണൻ:—അംഗു. എന്നെൻറെ രാജാമന്മ. ഈനു താൻ അംഗമിനാക്കെന്ന സകലതും എന്നിക്കുന്നതുകുണ്ടു ആയമാത്രം ആരുംഗലവനിതാരത്താം.

സദ്ഗ:—“രാജകുമാരാ! അംഗാദയും.” അംഗദയത്തിന്നെൻറെ കുറു, ഇടബി. കൂട്ടുനീറു പൊഴിഞ്ഞു.

ചാരിതാത്മ്രംഭത്തും വിജയത്തും ഭദ്രാതിപ്പു ക്ഷേന ഒരു ചുവാവിനിഃയാട്ടക്കുടി യുവാവും ആഗതനെൻറെ

ഒക്കെടിച്ചുമത്തിയിട്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “സാഹോ ദാ! മദർ ഇവലിയൻറെ സന്നാനങ്ങളായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രകാരല്ലോമെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ഈ സന്നാപം എന്നിക്കു കാണാവാൻ ശ്രദ്ധയാക്കയില്ലായിരുന്നു. തൊൻ അഭിമാന പും സ്റ്റേഡിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ജനസമ്പദായം ഇതു മേൽ അധികപ്പെടിച്ചതിൽ എന്നിക്കു പരമാത്മായ വ്യസ നേരിട്ടു. അമുഖം മദർ ഇവലിയൻറെയും, പുർണ്ണ പര ബന്ധുടെ മാമാത്തമ്പും അതുപോലെ വിളക്കുന്ന മറുള്ള വക്കേയും പ്രാതിസ്ഥില്ലുമല്ല ഈ ഗവർമൈൻറു പാലി ക്കന്നതെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വ്യസനത്തിന് അവകാശവു മില്ല്.”

സന്ദ:—അഞ്ച്^o ഇപ്പും ഒരു തടവുകൾന്നാണോ?

യുവാവു്.—അംഗേ. ഇഡ്യൂറാഗവമെംസ്റ്റ് റെസ്റ്റിയിൽ എററഡ്യും വലതായ ട്രഹപരാധത്തിനു ശീക്ഷിക്കു ചെട്ട് അനേകായിരും ആളുകളിൽ രേഖാണു തൊൻ.

സന്ദ:—അങ്ങേ അട്ടുന്ന് ഇതറിഞ്ഞതിട്ട്—

യുവാ:—അംഗേമത്തിന്റെ തടവുകളി ഇതിനുംതന്നാണോ.

ആകാശം ചീനിവന്ന ഒരു വെട്ടിയുണ്ട് ശീരസ്സിൽ എററതുപോലെ ആ ഇംഗ്ലീഷുകാർൻ സ്ക്രിപ്പനായിരുന്നു.

* * * * *

പന്നിട്ട് അംഗേക്കണിവസ്തേക്കു ആ ദേശസമ്പാദി യുദ്ധ കൂളിങ്ങങ്ങളിൽ മഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന വാചകം

“ജവഹരിലാൽ നെയ്യും — ജയിൽപ്പുള്ളി നമ്പർ 212” എന്നായിരുന്നു.

മഹാത്മജിയുടെ അറസ്റ്റ്:

(ഒരു കാഴ്ചപ്പാരണം കത്തു)

(ഇതിനു “സംഖ്യാഭിഖ്യാത ലഭ്യനിലെ ‘ബൈഡിലിലി ടെലി ഗ്രാഫ്’” എന്നതിൽ അതിനും പ്രതിനിധി മീ. ആഞ്ചൻിയും ബബ്സ്ക്ക്-വൊറോ എഴുതിയ ലേവന്റെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സകലുവിവരണം)

ഈ ചുംപുയസീ!

പത്രജാളിയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ കുടലലായി തൊൻ എ താൻം ഈ ടാബ്ലേറു എഴുങ്കാട്ടു? മഹാത്മാ ഗാന്ധിയുടെ അറസ്റ്റുനേക്കാട്ടു ടെംസ്, ടെലഗ്രാഫ്, ഫോറാഡിയു് മുതലായ പത്രജാളിയ്ക്കും പത്രജാളിയ്ക്കും വിവരങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടിട്ടും നിനക്കു തുള്ളുവരാത്തെ തെരു? എന്നതു തന്നെ ഉള്ളടെലഗ്രാഫ്-പത്രജാളി സഹിയും എഴുതിയിരുന്നതു! പിന്നെ ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള കേബിം സദേശത്തിനും അത്മു ദ്രുതു?

നിന്നു കുറിക്കുന്ന മർദ്ദിക്കന തീലുചീതകളു പുറരീ എന്നിക്കേരിവില്ലാത്തിട്ടല്ല. ആ മഹാസംഭവത്തെ കണിച്ചു എത്ര സ്ഥാനം, ഗ്രാഫും എഴുതിയാലും വായ നിക്കുന്നതു ഉം കണ്ണും യായും ജീജ്ഞാനങ്ങളും വേണ്ട വിധത്തിൽ ശബ്ദിപ്പിക്കുന്നതിനും ആക്ഷം സാധിച്ചു എന്ന വിശ്വന്തല്ല. മനസ്സും മനഃായത്തിനെ പിരാചിന്നും അത്യിപത്രത്തിലുക്കു താഴുന്നതിനേക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന അധികാരിസ്ഥാനമായുടെ വിലക്കുന്നവികാരങ്ങളും മേഖലയുടെ വിശ്വന്തിക്കും പുറരീ നിനക്കു പ്രതിപ്രാതനനുജ്ഞി

വെരപ്പും, ഫ്രെഞ്ചുടെ ഗംഗാസ്ഥാനമായ ഘൃതപ്രക്രിയയും അംഗീകാരം മാറ്റാനുത്തരമാക്കിയാണ് ശ്രദ്ധാവം മുതൽ നിന്നിൽ തുല്യമായിത്തോന്നിരിക്കുന്ന ആരംധനാബുദ്ധിയും നല്ലതുപോലെ അറിയുകയും ആ അറിവിൽ ജന്മത്തിന്റെ തുതാത്മത ദർശിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള എന്നിക്കും, ലോകത്താൽ ഇങ്ങനുവരെ അവതരിച്ചിട്ടുള്ള സകലത്തീ നേരയും സകലരേയുംകൂടി ലോകാഖലാക്കങ്ങളോളം ഉത്കൂഷതരനായിസ്ഥിതിചെയ്യുന്നമഹാത്മാജന്മിയുടെ വിശ്വനാത്തിൽ നിന്നു ഭേദാന്തനാ നിസ്തിരവിന്താജവശത്തിന്റെ അനുഭവം അപ്പൊന്നുഹിക്കരാൻ കഴിയും.

ഓമജന! നീ ഈ മഹാപുത്രപ്പണക്കണ്ടിട്ടില്ലെല്ലാ. അവിട്ടതെ ജീവഹരിത്താജീവം കാവൃജാജീവം പ്രസംഗക്കാജീവം നാം പല സാധാരണങ്ങളിലും തൈമിച്ചു വായിച്ചു പരമാനന്ദം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ നിന്നു അവിട്ടതെന്നു ദർശിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗങ്ങളും ലഭിച്ചിട്ടില്ലേല്ലാ. ഇൻഡ്യയുടെ സപാതത്രപ്രസ്തരം കാട്ടാളത്തെ ഇടയിലുള്ള ലോറകലാപമോ, പരിഷ്കൃതതരായ പദ്ധതിയാൽ തുരുത്തുടെ അസംതുഷ്ടിപ്പലമായ സ്വാക്ഷരം; പീരകിപ്രഭാഗം, വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കൊല്ലുകൾ ഒരുംഗായവയെക്കു ആശാനന്ന് ഇൻഡ്യാഗവർമെഘൻറിന്റെ അനുകൂലികളായ ചീല വ്യാജവക്താക്കരം ഇംഗ്ലീഷിൽ ചെച്ച നമ്മുണ്ടുള്ളതിയില്ലായിരുന്നവെങ്കിൽ നോൺ "ഇങ്കോട്ടുക്കിളി" യാത്രയിൽ നിന്നെന്നുകുടെ കുംഭക്കംപാരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രിയ! മഹാത്മാഗാന്ധിജിട്ടു ദായകാലത്തു് സ്വാധത്തിനും സത്രത്തിനും ലഭിക്കുന്ന വലുതായ ആനുകൂലിപ്പും അനുഭവിച്ചു തന്നെയാണ് അറിയണമെന്നും.

ഒലാകരക്ഷിതാവായ കുസ്തുദൈവൻ ആർശിഡംഡൽ
ആണ് കോട്ടേജേന്റായി വരുപ്പുട്ടിള്ളു ഒരു പട്ടണിലെ അപബി
ക്കരത്ത് റാബിലുപ്പഡഗ്രത്തെ ആ സ്ഥാപനം ചെയ്തുണ്ട് ഒരു
വന്നുംതു ഹിതുപ്പുട്ടായിട്ടാണെല്ലോ. അതുംപോലെ
മട്ടവശരിക്കാതും എന്നുണ്ടായാൽ ഗാന്ധാരിക്കുവൻറെ വൃഥനം
ആമൻ ചെക്കുവണ്ണാക്കളുടെ രത്നാഭരണന്മാറ്റുങ്ങളെല്ലാ
ക്കാം കുട്ടത്തു കുന്തിയിള്ളു തായിക്കാണാധനാതാൻ. കുറു
കുറുമമായ ആചാരമുറകളിൽ മനസ്സുലയയിച്ചു് വന്നുഡാ
രണ്ടത്തിനു പോലും നീയമം ഉണ്ടാക്കാം അതിൻറെ ലംഘ
നാത്തെ മഹാപരാധമാക്കി പരിഗണിക്കുന്ന യുദ്ധരാപ്പ്
വനിതകർക്കുപോലും ഈ അഖില്വന്നും അത്യുന്നും പരി
പ്പേരുമായ സന്ദുരന്നുകാഞ്ഞുകമാണുന്ന തോന്തിപ്പോകാ.
രണ്ടിലാജം നീഉത്തിലുള്ള ഈ വന്നുവണ്ണം ഇൻഡ്യയുടെ
ഔരിപ്പുത്തിനെ ലോകത്തിൻറെ അങ്കേ അതുതെവി
അയ്യും സപർദ്ദൈത്തിൻറെ മുന്തരട്ടുവരും വിളിച്ചുറി
യിക്കുന്ന “യുണിയൻജാക്കാ” എന്ന്. അക്കത്തു തൊലിപ്പുറം
മുതൽ മുന്നാനാലു് അണിയും അടക്കിട്ടി പോതിയുന്ന
ബുദ്ധരാപ്പുവസന്നക്കളുടെ ധാട്ടിമേട്ടിക്കുണ്ടാണ് ഈ തുണി
ക്കണ്ണംതീൻറെ തുശ്രയുള്ളുള്ള ഏകകാരണം. ആ അഖില്വ
വസന്നത്തിനു വിസ്താരംകുട്ടവാൻ മാത്രമാണോ മുഖ്യമായിരും
ലക്ഷ്യം ജനങ്ങൾ ഈ അവതാരപ്പെടുത്തുന്നു. കേതുപുന്നു
ജീവിക്കും നേരുക്കുന്നുണ്ടെ നോക്കിക്കാണ്ടു നീത്തുക്കു
ന്നതു്.

അവിട്ടേതെ മുപം- ഞാൻ എന്താണോ പറയേണ്ടതു് !
യുദ്ധരാപ്പുണ്ട് ആക്ഷമാനസത്തിന്റെ സന്നാനമായ കോട്ടം
പീരംകി വാത്രാനു്, അവണ്ണ നിർമ്മുന്നിയംകൊണ്ടു തുപ്പി
യെറിയുന്ന പീരംകിളിഞ്ഞപോലും ആ ചുണ്ണിരക്കണ്ണാൽ
താഴേവീണു. നമസ്കാരിക്കുമെന്നിള്ളു തീനു നാംശയമില്ല.

അവിട്ടതക്ക സൗദര്യമില്ലെന്നാൽ വിശ്വഷി
കൾ പറയുന്ന പൊതു! ഇതുകുണ്ടാണെന്നും മഹാമാരി
സൗദര്യത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിനം എന്നും അഞ്ചുമുഖങ്ങളിൽ
ആ മുഖബിംബവും അതുരാത്രിയും കാണുകയും കൂടി
കാണുകയും ചെയ്യാം. ദിവസം മഹാമാരിയിൽ ഒന്ന്
വഴി തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ ഭാഗവാനും കൂടി
ഈ ഏരാറ്റ സൗദര്യം മാത്രം വെളിപ്പും നൽകുന്നതും.
മഹാപാതകം! അവിട്ടന്നും ഇപ്പോൾ കാജക ശത്രു ആ
ണെന്നും? അവിട്ടതേക്കും ശത്രു എന്നും വികാരം
അറിവില്ല. അങ്ങിനെ ഒരു ചിന്താഗതി ആ ചേരോ
മണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന അനുംതമാനാധികാരി
മാനാനാധികാരിയല്ലാത്തവർക്കും സൗദര്യമാണ് സൗദര്യ
യുമാദില്ലാതേക്കും തീരന്നതാണെല്ലാ. അവിട്ടതേ
രൂപരൂപത്തിൽ പച്ചവിധ വികാരങ്ങൾ ഒന്നമില്ല. ഒരു ഒരു
രാജാവിന്നും അംഗീകാരം സുലഭമാണ്. അംഗീകാരം
രിലൂം കയ്യുണ്ടോ ഇങ്ങനെന്നും അംഗീകാരം അംഗീകാരത്തെ
പൂർണ്ണം ചൊണ്ടു പോകുന്നതും ഇതു അംഗീകാരത്തെക്കും
ഇരിക്കുന്നതും അംഗീകാരം ഇല്ലെന്നും പത്രങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാ
സ്യങ്ങൾ എഴുതി ആശാനം ഉണ്ടാക്കുന്ന ലോകസംഖ്യാരീ
കളുടെ വിവരങ്ങളാണ് ഒന്നം അംഗീകാരത്തിന്റെ ധമാത്മ
അപം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ആരംഭയും സമാധിക്കുന്ന
തല്ല. അംഗീകാരത്തിന്റെ അംഗവർഗ്ഗനും അങ്കം സാലപ്പ
മല്ല:

എൻ്റെ പത്രത്തിന്റെ പ്രഖ്യാതകമാർ എന്നു
ഈതീംപുള്ളി നിഃഖാഗിച്ചതിൽ ഞാൻ അവരോടും എത്ര

മാത്രം മുതജ്ഞന്തയുള്ള വന്നായിരിക്കുണ്ടോ! ഇന്ത്യൻ മുഖ വാസ്⁹ ഈ ചെറാഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നതാണോ? ഉദരാസവ തതിനുംവൊക്കി ഉള്ളിട്ടും വലിക്കുന്നതാണോ? ഇച്ചയുണ്ടും സപ്പുങ്ങളുടെ ഫുംഗ്കാരങ്ങളും വിഷമയമാക്കപ്പെട്ടുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്ന് മഹാത്മജിയേപ്പറിയുള്ളൂ, അമ്മവാ അവിടത്തെ പ്രധാനത്തെക്കൾഒഴുക്കും വിചാരണയാഡി ആ മഹാശയന ലഭിക്കുന്നതു് പ്രധാനമന്ത്രി റാംസു മാക്സിഡാഡിസിനു മുള്ളറക്കുകൂട്ടറി ബൈനിനോ ഈ അനന്തരാവാനവോ ലഭിക്കുന്നതാണോ. ദേരുത്തിനേരിൽ അന്തമംഘാത്മും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശക്തിയില്ലാത്ത ഭക്ഷണാശനപ്രശ്നകരമായ ഉദ്ദ്രാഗസ്ഥലിക്കുകൾ കുറഞ്ഞുചെന്നരച്ചു ശരിയാക്കുന്ന വ്യാജമുള്ളിക്കകൾ അജത്താനരോഗത്തിനേരിൽ നിവൃത്തിക്കുവേണ്ടി അനന്തിനു മുഴുങ്ങാൻ ഇതരവ്യാധികൾക്കുടെ വഴഗരരകനു ആ പ്രാരംഭസ്വന്നമായാണ് ദയനീയസ്ഥിതിക്കുംകുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകതുനു കുഴം. പരമ്പരാസിലുമായ മഹാമനസ്സുതയുള്ള അധ്യനികജീവിതത്തിനേരിൽ അന്നാശാസ്ത്രപ്രത്തി തീരുമ്പായത്താറും വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭരിംഗത്തെ സംഖ്യാഗിച്ചിട്ടുള്ളതും ഇന്നും ന്യായഭീക്ഷബന്ധം പറയാം ഇന്ത്യീഷ്യകാരിൽ മറ്റു അധികം ആളുകൾക്കും അഭുദിക്കും ഇംഗ്ലീഷ് അവസരം ലഭിക്കുന്നതാണോ?

അംഗീകാരത്തിനേരിൽ യുദ്ധയാത്രയാണ് പ്രാരംഭം മുതൽ തൊന്തനാഡിയിൽനാണ്. ചാര്യാലവകൾ എന്ന നിലയിൽ ചെയ്തു തീയേംണ്ട ജോലികൾ എത്രയുംവേണും കഴിച്ചിട്ടും തൊന്ത് അവിടേന്താട്ട് എത്ര അടിത്തുവരെ ഇടം കീടുമോ അവിടംവരെ കടന്നുനാശവരിച്ചിരുന്നു. “മഹാത്മാഗാന്ധി കീരീജ്” എന്ന വിളിക്കുട്ടി റാന്യിതെന്നുപുറ്റും വലർ

വസന്നവുമായി അംബിച്ചേരതക്കു വിജയം ആശാസ്ത്രക്കവാ നൊത്തുന്ന കോട്ടാനിക്കാടി ജനങ്ങളുടെ ആക്ഷണതനെ എത്തനാഴപ്പാലെ അടിസ്ഥാനത്തിനെന്ന് നേരും ക്രതിയല്ലെന്ന തോന്നിരുത്താക്കന്നു?

ചിലഃപ്പാർഡ തോൻ ആ ചേവടികളുടെ മുന്നൊ കൂട്ടു വേഗം നിറ്റി ദിക്കാ; ആ പാദങ്ങളുടെ നീളും ഏ കെന്തും ക്രമാക്കാ; എത്തൻറ അവസ്ഥാനശപാസ്തവള ചും അംബാരൂപിക്കു ചുൻ വേഗം സ്ഫുരണയിൽ ദ്രുതതാം തിരുക്കിക്കയറുന്ന ഇന്ത കാഴ്ച വല്ല ചിത്രത്രം മുട്ടുകുവന്നു ചേന്ന എത്തൻറ സ്മൃതിപ്പടത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു മരാത്തുകളുടെത്തശഖക്കു എന്ന മരംചിലഃപ്പാർഡ തോൻ ഭയം ചേപ്പട്ടിപ്പാക്കം. കാഞ്ചിന്തരവ്യാപ്തതനായി, അംബിച്ചുന്ന വല്ല ദിക്കിലുക്കാ നോക്കി ദ്വാരം എത്തൻറ മുഖത്തെക്കു ദ്രുജിപതിപ്പിച്ചു പോചുക നാല്ലണ്ണവസരജൈത്തിൽ ഉണ്ടായി കണ്ണും. അഃപ്പാർഡ തോൻ മീ. ഗാന്ധിത്രടക്കാിയ ഇൻഡ്യപ്പാക്കാരാഡ കാട്ടാളമാടരു വാദിക്കാണ്ടിരീക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സമുദായത്തിനെന്ന ഒരംഗമെന്ന ഗണരാഭം മുഖത്തു വാത്തതുവാൻ. ശ്രമിക്കം, ഇങ്ങനെന്നയായിരുന്ന എത്തൻറ അംബാരൂപം,

അമേരിക്കയിൽ നിന്നും യുദ്ധരാപ്പിൽ നിന്നും വന്നു കൂട്ടി പത്രപ്പതിനിനിധികളായ എത്തൻറ കുടകാർ പാലപ്പേരും അംബിച്ചുതെ സാദർന്നും അത്മിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. ചിലപ്പോഴാക്കേ തെങ്ങുംകു പ്രാത്മന അനവാദംചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അംബിച്ചേരതക്കൂട്ടു ഒരു പ്രത്യേക ഇണംമാനം സമുദ്രത്തിനുള്ളിട്ടു ഒരു പ്രത്യേക ദോഷമോ ഏതാണ്ടു താഴെ പറയുവാൻ പോകുന്ന സ്ഥിതിവ്യത്യാസത്തിനു കാരണം എന്ന തോൻ അരിയുന്നില്ല.

ഇംഗ്ലോപ്രസ്തരന്നും സംവത്താരമായി തൊന്ത് ആത്മാധിച്ചവയൻ മഹാത്മജിയുടെ മുദ്ദീൽ പ്രശ്നങ്ങളിലുകൾക്കും ആ ഭാരതീനിമിത്തം മനസ്സിൽ തെട്ടിവരിക്കുമ്പോൾ വിധേയങ്ങളും വാദ്യാഭാരതിവിനും നീരെ ഒ ഷ്ടൈന. സമർപ്പക്കുത്തയും പ്രണാശക്തതയും സപ്രാണിലും ഭാഷയിലും ഭാവനതിലും വിതരണ മഹാത്മജിയുടെ മുദ്ദീൽ ആത്മാഭീമാനങ്ങളോടു ഒരും സപ്രാത്യുത്താതിൽ കാലുപ്പിച്ചും അല്ലെതെനില്ക്കു വാൻ സാലുപ്പുമുണ്ട്. അവിടുണ്ടെന്ന അംഗമാക്കുന്ന സത്രഗ ഫോക്ഷിംഗ്⁹ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നും പോലും അതാന്നാൽ ഒരു കൂദാശ ആത്മബൈധയും ആ സന്നാധിയിൽ ഉണ്ടാക്കി തുട്ടുകൊണ്ട്:

ഈ സ്ഥാന ഭാരതത്തിന്നും മാവിടത്തിൽ കോഡി തുടർന്നു വജ്രങ്ങളെ പതിപ്പിച്ചു ചേവടക്കിക്കൊള്ളുന്നതുടന്നും തൊന്തു കുട്ടജം വജ്രിയിലും മറ്റു പല സ്ഥാവക്കുളിലും സംശയമുണ്ട്. അതിനിടയ്ക്കു വല്ലുഭായിപ്പട്ടൽ തുടങ്ങി ജവഹാരിലാൽജി മുതലായി പാലങ്ങം തടവിലും ആയി.

മഹാത്മാഗാന്ധിയെ അറസ്റ്റ്¹⁰ ചെയ്യുന്നുന്നതു കുക്കിംഗ് ആന്റു ഫേം നേരംരഹത കേടുതാണ്. അവിടു തോറ്റു ചെയ്ത തടവുകളിൽ വിത്രമം വായ്ക്കണ്ണമന്നുള്ള പ്രക്ഷാംഗങ്ങൾക്കും തൊന്തു എങ്കിലും, അതു നിമിത്തം എജൻറു കുള്ളി, മനസ്സു, നിത്യവും ആസപദിക്കുന്ന ആ ദേവദർശനം നൃഷ്ടിക്കുമ്പോക്കമഴ്ലു എന്നാൽ മഹാ ഭിംബവും തോന്നാതെയിരുന്നില്ല.

‘മേമാസം 4-ാഡ്-തീക്കളാളു രാത്രി ഒരു മണിക്കൂറും മഹാത്മജി ഗാഡന്നിന്ത്യിൽ കീടക്കഞ്ചേഖാശാഖാർ’ അവിടു കൈത അറസ്റ്റ്¹¹ ചെയ്തു. യേതുകൂടിശുഡിക്കൊണ്ട് ദിവ്യക്കണ്ണിവാരത്തിൽ തൊട്ടുന്നതിനു യുദ്ധംവാതകമാർ കണ്ടി

പിടിച്ച സമയവും അന്യകാരമായിരുന്നുവഴ്ല്ലാ. അന്നതന്നെ ബോംബേ എല്ലാം പ്രസ്തുതി തീവണ്ടിയിൽക്കൊണ്ട് അവിടെനിന്ന് 13 നാലിക മുരഖുള്ള ബോറിവില്ലീ റയിൽവേ ലൈൻ നടത്തിരുക്കി കാർമ്മാർട്ടം ഷൂന്യാലൈവിലും വാഹാ ജയിലിലേജ്ഞും കൊണ്ടുപോകണമെന്നായിരുന്ന നിശ്ചയിച്ചതു്.

നെഫ്രോളിയനേ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കെന്ന പരിഞ്ഞു സെൻട്രൽ മെല്ലീനാ ദിപ്പിപരതാലേക്കു കൊണ്ടുപോയ അവസരത്തിൽ പോലും ഇതുവലിയ ഡേം അധികൃതന്മാർക്ക് ഒത്താനിയിരിക്കുംബുള്ളു. ആദ്യം അവക്കുടെ ഭീതി അഥവാന്തരത്തിലും അല്ല. യുട്രാപ്പിന്റെ ഏറ്റവും കുറയും പാദങ്ങൾക്കിടയിലുംകൂടി ആ വണ്ണത്തിലേ സിംഹാസനങ്ങളും മാത്രം വിറപ്പിച്ച രൂളായിരുന്നുവഴ്ല്ലാ നെഫ്രോളിയൻ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അറിസ്റ്റ് റഡ് ചെയ്യുപ്പേട്ടുന്ന മഹാപുരുഷനാകട്ടെ, എഴുപ്പാ, യുട്രാപ്പ്, അമേരിക്ക, ആഫ്രിക്ക എന്നിങ്ങനെ മഹാശ്രാതി നിവസിക്കുന്ന സകലഭ്രാഞ്ഞങ്ങളിലുള്ള സകലതടങ്ങം എദ്യകോടികളിൽ നമിതിചെയ്യുന്ന മഹാശക്തിമാനാണ്. അവിടുത്തു കല്പനകൾ ഇംഗ്ലീഷ് കല്പനകളും സകലപ്പിച്ച ശരിസാവധികരണത്തിനു സന്നദ്ധരായി ഇംഗ്ലീഷ് വിശാലമായ മഹാവിശപം കാര്ത്ത നിൽക്കുന്നു.

കമ്പിത്തപാൽ, ടെലഫോൺ എന്നിങ്ങനെയുള്ള സകല വാത്താലുചരം സംഘരിക്കും ബന്ധിച്ച കഴിത്തു. ഏനമുള്ള അന്യകാർഘ്യവാക്കിക്കൂട്ടി ലോകേക്ക് ശപ്തം ഇംഗ്ലീഷാഭ്രാന്ത കാണ്ടാഡയെനു കരത്തി തലത്രാളിയിരിക്കുന്നു. കൗൺ! തങ്ങളുടെ ലോകംവീബ്ലും

ஶக்திசூல ஹூ குஶமாதுகாய மூவாஸ்யஸ்தபாஂ அயீ
கமாதங்காந்தி சென்றீய வூர்மாவதீதாட ஏதாங்
நாடாகாமாந்தி ஶப்பாக்ஷர். தி தீமேநாயை பெய்யிடு தீவ
ள்ள உரை காய்ரா. பலவிதாஸாஸபாதாத்தில் அபோ
தீயகாய மஹாதமஜி ஹவதை வூலிழ சொழுகர்
காந்து வழிரை சிரிடு இரிக்களா. வாரங்கா, காக்கியுடுப்பு¹⁰,
தோக்கா, விதுக்கா, மோட்டார்காரா, தீவங்கியு, அநா
ந்தில் ஸஂஸாரவும் ஏதா வலிய ஒய நாவங்காதி
நடந்துக்குள்ளங்காந்தி முவலாவவும், ஹாக்கும் ஏப்பாம் அங்கு
மாதை வழிரை ரஸிப்பு இரிக்களா. பதேதா தொஞ்சு
ரோ ராத்தால் துக்கைந்து ஒய அநாய்மிகுடதை கண்ணித்
கிடுக்காதிரா; மூச்சுமாயி ஸுஷ்மீக்காதிராமாளா
ஹூ மூட்கீஷ்ஸாமுஞ்சுஸ்தபா ஹருங்கை “தனுார்
ஏட்டத்” என்ன அநாக்கவயு, ஓரதஸாமுஞ்சுத்தில்
முஷ்வால் காந்து ஹாக்கி லோகத்தில்லை அநா ஸ்மாங்கை
ந்து புவலிப்பு கிக்கா நாப்புஜீவஸ் சூராந்தை ஹூ
கந்மாகோங்கு தாத்திரிக்கா ஏன் வூர்மாவதீக்கா
அதுங்குமாஜ்ஜதைத்தூந்து ஸமதாபவும் அநாவிடுதை
ஏத்தயமாக்கா க்கீராஸாந்தைத்தில் பில் தங்கண்ணலை
ஜாப்பு இரிக்களா.

அவஸாங்கமாயி எது தீதை என காளங்காதிங்
ஏதுமாத்துமாகா ஸௌகந்துப்புமைநை எநால் அதுலோ
பி டு. ஏதுவால் குடையுள்ளாயித்தா மாங்குக் கெழுப்பா
ஸ் ஸால் (பிக்காங்காவையிலின்கூஸில்லை புதினியர்)
ஹூ அதுலோவாயாயித்து ஏனை ஸமாயிக்கமைநை எநால்
அதுங்கு. அது அல்லாதுகிழித் தொந் ஏதுவால் ஸேஷி
தெவால் ஏற்றுத்தட்டியப்பால் அதேயும் நியங்கை
யிரிக்காதாயிக்கான் தோன்னிடத்.

“മാഴു് സാൻ! മാഴു് സാൻ” എന്നതാൻ വിളിച്ചു. തിരുപ്പനിലപാടം വിട്ടു കൊണ്ടിരുന്ന സ്നേഹിതൻ വിഭാ പസപരതയിൽ വിളിക്കേണ്ടു.

താൻ:—എന്നാണാപത്രു്? അങ്ങോക്കെള്ളുപറി?

മാഴു് സാൻ.—ഈന്നീ താൻ എന്തിനിവിട താമസി കുന്നു?

താൻ:—എന്തുകൊണ്ടു്?

മാഴു് സാൻ.—അവിടുന്നു് അങ്ങു മരയുന്നവില്ലോ. എൻ്തു ദേവം, എൻ്തു നാട്ടുകായടെ സു ദവം.

താൻ:—മഹാത്മജിയേ! നിങ്ങളുടെ നാട്ടുകായടെ ദേവത്തിനു ഇംഗ്ലീഷൈക്കുടം മരയുവാൻ സാധിക്കുന്ന തല്ലു. ആശപസിക്ക. പറയുന്നതുകേൾക്കു. നമ്മക്കു അവിടുതെ ഒന്നു കാണണ്നോ. താൻ അതിനുള്ള വഴി കണ്ടുപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

മാഴു് സാൻ ദ്രാനതനീക്കി തന്റെ പറഞ്ഞുണ്ടു് ഞങ്ങൾ രണ്ടുപത്രംകുടി വെള്ളപ്പുറിനു നാലുമൺക്കു് ദേകാറിൽ ഓഖംബയിൽനിന്നു തിരിച്ചു. മഹാത്മജിയെ സപ്രാം കണ്ടുകൊണ്ടു നിറുത്തിൽ സുഖിക്കുന്ന നഗരക്കമരി ഉണ്ടുവോം ഉണ്ടാക്കുന്നതെന്നല്ലോമായിരിക്കുമെന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ കാറിൽകൂടി തെരുവുകൾ താണ്ടി ഗ്രാമവീമികളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഹാ! കുളം! രണ്ടും ഇരുപ്പറവുള്ളിൽ ദാരിദ്ര്യക്കടിലുകളിൽ പട്ടി ണിയിലും ഉറക്കത്തിലും മയ്യടി മാഴു് കിക്കീടുകുന്ന സാധുജനങ്ങൾ വല്ലവതം അവക്കു രണ്ടുനേരം കുമ്പനും ഇടക്കിവാൻ വല്ലുവും കൊട്ടക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ലോക തന്റെ നീംമതെന്നു മഹാശക്തിയേടു ജീവയന്നപാരായി

യുദ്ധം ചെയ്തു, തടവിലായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ലോകരക്ഷ കുഞ്ഞർ അദ്ദേഹം ശത്രു സ്ഥിരിക്കുവാനുള്ളിട്ടു് അറിയുന്ന ഫോട്ടോ? തൈദാരം, രണ്ടു ശക്തികളുടെ ഉജ്ജപ്പവരിപാല നാന്തരിവാര ഡിക്കാഫോമാദഭേദതാടെ, സംബുദ്ധനങ്ങളുടെ രക്തം പാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകർണ്ണപുരാട, മോട്ടാർകാറിൽ സവാരി ചെയ്യുന്ന തൈദാരം തീർത്ഥയായും രണ്ടുമുന്നുന്ന മൺിക്രൂറിനുമുച്ചു എരുവു മുരയല്ല തെ നടന്ന തായ ആ ലോകോത്തരസംഭവം ആ സാധുകാർ അറി ഞ്ഞതിനുംനേരിൽ തൈദാരുടെ വാധനവും തൈദാരുടും പൊട്ടിക്കിടന്നുള്ളതായിരുന്ന എന്നാശ്ശീതിയിൽ സദേശമ മല്ല. തനിക്കുള്ളതു സകലതും കവനീടുള്ളു് അനുന്നും പൊൻനീരാളുത്തിൽ പാശകവചം തീരുത്തു സുവിശക്ക ക്ഷാമപീഡിതയായിക്കഴിയുന്ന കലവനിതയുടെ ശ്രദ്ധാം ഗണദാരുപോലെ നിന്തുപ്പുണ്ടിതിയിൽ ഉള്ള ഇൻഡ്യൻ റോധുകളിലെ പൊട്ടിയും പറത്തി തൈദാരുടെ കുംഭ ബാളിപ്പുന്ന അദ്ദേഖനക്കാൽ മൺഡോട്ടക്രൂടി വോറിവിലി ന്നീവണ്ണിയാഫീസിൽ എത്തു?

ഓമനേ! ഒരു ഇന്ത്യൻ തീവാടിസ്സേഷനക്കരിച്ചു നിന്നു ഒരു ധാരണ സന്ദേശിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ചീഞ്ഞുനാറിക്കുസ്ഥായിക്കാണുന്ന ആ ദ്രോഷനും തൈദാരി ചെന്നപ്പോൾ സ്വരൂഷിക്കുമാസ് റിൽ പൂരംപാരത്തി മുള്ളി പന്തിൽ കളിക്കുകയോമരോചെയ്യുകയായിരുന്നു. റാവിലെ അവിടം കടന്ന വോംബൈയിലേക്കു പോകുന്ന തീവാടിയിൽ കയറവാനായി, കുറേ ക്ഷാമമുത്തികൾ, ഇൻഡ്യയിലെ രേണുപടനയപ്പറ്റി സപ്രൃഷ്ടമായ നീതിപോംത്തിനെ അറിയിക്കുവാൻ മുതിരുന്ന ഇൻഡ്യാം കാരിയുമാണ് അവിടെ ചീതരി നീലിംബയിരുന്നു.

“ഇനിയെത്ത് വണ്ടി എഴുപ്പാണോ” ഇവിടെ വരുന്നതു്?”

എന്ന തൊൻഗ്ഗുഷംമാറ്റു രംഭ ചോദിച്ചു. മിസ്റ്റർ ഫാഫും ഇംഗ്ലീഷിലും ഒരിനാടിയിട്ടില്ലെന്നു ഒളിയും വാക്കണം.

“കട്ടവിലത്തെ വണ്ടി 5-20-നു് ഇവിടെ നിന്നും പോയി. ഇനി വളരെ കുറച്ചും കഴിഞ്ഞെത്ത് വണ്ടിയുള്ളൂ”.

തൊൻ:—“മുൻകിൽ വരുന്ന ഒരു എസ്സ് അറ്റു് വണ്ടി യില്ലോ?”

മാറ്റുകൾ:—“ഉണ്ടോ? 6-5-നു് വരുന്ന. പക്ഷേ അതിവിടെ നീരുത്തുകയില്ല.

ശരീ. മാറ്റുകൾ രഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലായിട്ടില്ല എന്ന തൊൻ തീരുമ്പാക്കി. അങ്ങിനെയെല്ലോ? എന്ന ഗോപ്യിതനോട് ചോദിച്ചു. അതിനു കിട്ടിയ മറപടി.

“ഹൃകിലും മിസ്റ്റർ ബാർട്ട്ട്രാഡറോ! ഇതിനു ബൈറ്റി ദുകാർ സപ്രേസിംഗാസനത്തിന്റെ മുഖിൽ സമാധാനം പറയുണ്ടിവരും” എന്നായിരുന്നു.

“പറയുന്നതു കേരളത്തോടേ! നമ്മുളെ ഒരു മിനിട്ട് കൂട്ടുവാനില്ലു. ഒരു പക്ഷേ ഇവിടെയീരിക്കുക മലവരതാകാതെ വരുന്നുണ്ടോ. പബ്ലിക്കേം സ്ഥലങ്ങളിൽ മഹാത്മജിയെക്കാണ്ടിരിക്കുകയില്ലു. അതു തന്നെയുമല്ല അവിടെത്തെ പുനായിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനുള്ള കാരണ പോലീസോ ഒന്നും ഇവിടെക്കാണുന്നില്ലു. നാാം വന്നുത്തരായെന്നു വരുമോ?”

തെങ്ങൾ കരേണ്ണരു അതുലാചിച്ചിരിക്കുന്ന മലമായി ഒരു മുഖി ഉണ്ടിച്ചു. ബോറിവില്ലി; സ്റ്റേഷൻ പൂരു

ചാരത്തിൽ വന്നുകി വരുന്നതിനു മുമ്പായിരത്തുനൂൺ ഈട
ക്കുറവ് ടീടുക്കാ നിരത്തി അശ്വമഹത്തെ കൊണ്ടുവെച്ചായ്ക്ക്
ഉയ്യം അതുകൊണ്ടു നേരെ ചുരങ്കാടു തിരിച്ചടിക്കുക
എന്ന തീർച്ചയാക്കി.

എക്കുദേഹം അതുടനിക്കാരായപ്പോഴാണു ഈ ആലോ
ചന ഉണ്ടായതു^५ ഞങ്ങൾ നേരേകുറിയും തിരിച്ച റയിൽ
പ്രാതയിടെ ലെവർക്കുള്ളുണ്ടിന്നുള്ളതു ചെന്നപ്പോരു
എൻ്റെ മനസ്സിൽ വലുതായ ആഗ്രഹാസം ഉണ്ടായി.

അവിടെ ഗേററിൽ ചാരി രണ്ടു ഇംഗ്ലീഷ് കാർ
നിൽക്കുന്നു. കാക്കിയുട്ടപ്പിൽ നിൽക്കുന്ന അതും എൻ്റെ
കയ്യിൽ ഒരു ചെറുചൂരലും വെള്ളിയുട്ടുകാരൻ്റെ കയ്യിൽ
ങ്ങ ദ്രുത ഉണ്ടയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ തന്നത്താൻ
പരിചയപ്പെട്ടതിൽ അതിൽ വരാറു പോലീസു സുപ്രശ്നം
ഫറാഡ്റം മററു ഇൻഡസ്ട്രി കോർപ്പറേഷൻ ആയിരുന്നു.
ഞങ്ങൾ ഇതെങ്കിനെ അറിഞ്ഞു എന്ന അവർ അത്തു
സ്പർത്തത്തിൽ പോറ്റിച്ചു. ഞങ്ങൾ സത്യമെല്ലാം പറത്തു.

“അങ്കത, മുപ്പീനിനെ ഞങ്ങൾക്കാണ്ടു നിൽ
ക്കയാണോ^६. വേഗം എത്തും സംശയമില്ല” എന്ന സുപ്രശ്നം
പറത്തു.

“മുപ്പീനു” എന്ന പദം ഗ്രീക്കീഷുനിതിയുടെ കരാള
വക്കുത്തരായിൽനിന്നു വെളിയിലേക്കു വീണ്ടപോയ ഒരു
മത്തുമണി ആയിരുന്നു.

ചുറം നോക്കിയപ്പോരു, ചെട്ടികളുടെ ഇടയിൽ
മറത്തു മുന്നു കാരകൾ കുടക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിൽ
നീം മഞ്ഞനീറത്തിലുള്ള ഒരു വലിയ സീറൈഡിബേക്കർ
കാരാണോ^७. കല്പ്പാക്കണാതുവണ്ണുള്ളിൽ എന്നപുലെ ഉന്നോ
മരകവചങ്ങളും അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആ കാർ

ലജ്ജാപരവരായ വധുവാമാരെ ബഹിർജലാക്രതി നേരം പീഡിണ്ടാശഭ്യനിന്റു മറയ്ക്കുന്നതിനു എന്നപാലെ ഒരിഃചരിയ കാബുളാദിഷ്ഠാൽ മുടപ്പുടിയനും. ഇൻഡ്യ കൂട് “അംഗ. ഗാന്ധിക്കാണും. മരിറ രണ്ട് കാറിലും ചെറിയ ഒരു പോലീസും ബലഭൂമിക്കും കയ്യിട്ടിട്ടുണ്ട്. പേരു അംഗമാം ഓടിപ്പോകുന്ന ആരം അല്ലോപ്പും”

ഈ എന്നു സ്ഥേഘമിതൻ കേട്ടിരുന്ന എക്കിൽ ഇൻഡ്യ കൂട് മഹാത്മജിയെക്കാണവാൻ, സാമ്പൂര്ണവുകൾ പില്ലായിരുന്ന് എന്ന തൊൻ ഭയപ്പെട്ടു:

‘മരം മരം ഇഴയുന്ന മിനിട്ടകൾ തെങ്ങാളെ ക്ഷമയില്ലായിരിൽ മുക്കി വിവശരാക്കി. കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന തെങ്ങമ്മാഫുളാസ്സിൽനിന്നു കുറേ കാപ്പി ശേഖരിച്ച തുങ്ങം രണ്ടുപ്പത്തം കട്ടിച്ചു.

തീർന്നും ഇരു അസുലമൊയ, ഒരു ശാഹും തന്നെബാൻ. പ്രിയേ! നിന്നക്കും ഇംഗ്ലീഷ് അനന്തരം അനസ്ത ദിക്കഭാൻ നിന്നുത്തിഡില്ലാതാക്കിപ്പോയപ്പോ. സപറത്തു പ്രണായികളുടെ ഭീഷണികളിൽ ഹക്കിതഹിതനായി തീന് തൊൻ ഇംഗ്ലീഷ്മാന്തരം നിന്നൊക്കുടെ കൊണ്ട് വന്നില്ലോപ്പും.

തൊൻ എന്താണും രണ്ടുനുന്ന മിനിട്ടിനകം കാണം വാൻ പോകുന്നതും? എന്നിക്കു മനും, ആഭാമേണ്ടുമാം തടെ കാലത്തിനില്ലുറം, എത്രകേംടി ജനങ്ങൾം ഇംഗ്ലീഷ് വരത്തിൽ ബുദ്ധിമുദ്രയും ജനിച്ചു നശിച്ചു! ഇംഗ്ലീഷിലും തന്നെ സുത്തുമണ്ണായല്ലതിനു കൂഴിയിൽ എത്രകോടികൾ ജീവിതഭാരം പേരുന്നതുകാണും ശ്രദ്ധാസ്നാന്ത്വാസത്തു രഖിൽ ക്ഷേണിക്കുന്നു. അവരിൽ ആക്കാ കാണാവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും സാധിക്കുന്നതല്ലാത്തതുമായ ഒരു കാഴ്ചയും എന്നു മുൻപിൽ അന്തർവൈക്കുന്നതും? ഇന്നീ

എത്ര എത്ര സാമൈത്രകാരന്മാർ ഒരുംഗിൽ ഒപ്പുവായിരുന്നു. ഏതു ചുവിതുകത്താക്കൾ ഇതിനെപ്പറ്റാറി ഫലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതുമുണ്ടു. കണ്ണതു ഓരോ പൊലുമാർ, യീവും വൈദികരും, മതിപ്പുഡിനും മുഖജനങ്ങൾ ഇതു സംഭവാക്കിയും ചുവിതുകയും വായിപ്പം കുറ്റം പാടിപ്പം ചുവന്നില്ലോ. അതും സംഭവിച്ചുവെന്നും വരുത്തുവാനിരിക്കുന്നു! അതു കൂടുതു കുറച്ചുണ്ടാക്കാൻ ബഹുമാനിക്കാൻ കാരണക്കാഴ്ച — മഹാത്മാഗാന്ധിജിയുടെ പ്രായരൂപം നാ ആരു കൂടുതു — അഞ്ചാശം ദാനം കാശം വാനം പോകുന്നതും. ഇംഗ്ലീഷ് ടാർച്ചപുജ്യങ്ങൾ വിഗ്രഹം, സ്റ്റോൺപട്ടം, എത്ര ഓവാലും ഉണ്ടാക്കിരുന്ന പ്രതിജ്ഞിക്കും വാനം പോകുന്നു. ലോകക്കമ്മാച്ചതു ചെറി. സാസ്ക്രീകതപ്രതിബന്ധം സപാത ഗ്രൂപ്പത്തിലുണ്ടാ, വാദവും ഉണ്ടായും സുവഭായകതപ്രതിബന്ധം, അതും ശാഖി പിതരത്തിലുണ്ടാ ക്ഷേമാർക്കപ്പും ചുവിലുണ്ടാ വഴുതു വാൻ തുടങ്ങിയ ലോകത്തെ ഒരു ദാരവലിക്ക് പിടിച്ചു നിരുത്തുവാൻ പ്രാർക്കാതുനിക്കാൻ അംഗീതായ മഹാ ശ്രദ്ധത്താണ്.

സുമ്മൻ കീഴക്കെലിക്കൽ മരം മരം ഉയരതന്നു. ഗ്രാമ വാസികൾ ഉണ്ടാം പലവഴിക്കം തിരിയുന്നതിനിടയിൽ തെങ്ങങ്ങളിലെ അന്ത്യതായീനായി പകരു നോക്കുന്നു. എന്നാൽ, കൂളിം! തജ്ജക്കോഴിയു കഴുകൻ റാബ്ബിയിരി കംബനന്നുള്ള ഭസ്തുവാത്ത് ആരു കണ്ണതുകളുണ്ടാ അറിയുന്നു! തെങ്ങങ്ങളെട ആ പ്രഭാതയത്തുകളും കാരണം അവരിൽ ആരക്കീലും അറിഞ്ഞിരുന്നുകും —

ഈൻപ്പുള്ളിൽ അംഗാളിടെ വാച്ചുട്ടത്തു നോക്കിയിട്ടു്: — “വാടി ഇന്ന് താമസിക്കുന്നവേല്ലു. ഒരു പഠക്ക് അംഗമാരെത്ത അംഗസ് രം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുണ്ടാം” എന്നു

പറത്തു. തൊൻ എന്ന് സ്നേഹിതൻറെ മാത്രംനോക്കി; അങ്ങളുമാണ് നിന്റെമേഷനായി ചക്രവാളംരേഖയിൽ ദ്രോജി ആപ്പീച്ച നിൽക്കുന്നു.

തീവണ്ടിയുടെ ശബ്ദം കേരംകുന്നു. കൂളിരിൽ തെളി തെളുവയുന്ന ആകാശത്തോ ആ പാശ്വാത്രയ്ക്കുത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുന്ന ധൂമപടലം കരസ്ത്രിക്കുന്നു. ലെവൽ ക്രാസിങ്കിന്നേങ്ങളുടെ തിരിവിൽക്കുടെ വണ്ണി കാണുപ്പെടുന്നു. സംഗ്രഹിപ്പാനില്ല. വണ്ണിയുടെ ഗതി മരംകാക്കുന്നു. തെങ്ങളുടെ അട്ടത്രവന്നു നിൽക്കുന്നു.

ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ കതക തുറക്കുന്നു. ഒരു ഭ്രംഗ ഒരു സ്വർഘല താഴെയിട്ടുന്നു. സുപ്രശ്നം ഇൻഡോക്രൂയം മിനോട്ടുനീങ്ങുന്നു. അതാ! കണ്ണു! തുറന്നനോക്കാം! മന തന്നു! യമേഖം ആന്നദിക്കാം. അതാ ലോകത്തിലെ ഏററെവും വലിയ ആർ വിതലിൽ പ്രത്രക്ഷമാകുന്നു. മട്ടവരെ എത്തുന്ന അരഞ്ഞം, തോളിലിട്ടിരിക്കുന്ന വേദ്യുതിയും ആയി അതാ നില്ക്കുന്നു.

നൂറ്റു ദിവസങ്ങൾക്കുമുമ്പു അരേനേകലബക്ഷം ഇന്ന അപ്പുടെ അകമ്പടിഭ്യാട്ടകുട്ടി എഴുന്നേള്ളുള്ള ഒരു ചക്രവർത്തി ഇതാ എകനായി അവിടെ നിൽക്കുന്നു. പ്രശാന്ത ഗംഗിരമായ വദനതേജസ്സും, ധാതാങ്ക വിശ്വേഷസംഭവവും ഉണ്ണായിട്ടില്ലെന്ന ഭാവത്തിലും മഹാത്മാഗാന്ധി അവിടെ നിൽക്കുന്നു. നീണ്ടവളർന്ന നിൽക്കുന്ന മഹർക്കൃ ലീംസിന്റെ പാംബാബള ഭാരണമായി പ്രണപ്പെട്ടതുന്ന നാളു അധിഭോവത്തിൽ മഡിക്കുന്ന പിപീലികാഡിത്രക്ക കൈപ്പോലെ താഴെ റയിൽറേഡിൽ നിൽക്കുന്ന ഇൻഡോ ഫിലോഗ്യന്റെരെ അവിടുന്ന സക്തിഞ്ചം കടാക്ഷിച്ചുപ്പോരു അവർ തൊപ്പികൾ ഉയർത്തിനമിച്ചു. അവിടുന്ന

കുന്നിന്തയും അവരുടെ രണ്ടുപ്പയേജും കൈകുർഖ പിടിച്ചുകൂട്ടാണി. അവൻ അംഗീകാരത്തെ ഒഴിവും പം താങ്കി വാഞ്ഛി എന്നിന്നു താഴെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഇരക്കി. കുട്ടികളുടെ അംഗാക്കാടം മുഴവൻ പുനിലാവിൽ വെള്ളപ്പുറിച്ചുകളിപ്പിക്കുന്നതിനു പത്രാംശമായ പുഞ്ചിരി വിതരി, ലോകഭാരത സംപ്രദായമായിരുച്ചുന്ന ചക്രവാളാഗമംകൂടെ വീക്ഷണാന്തരം നൽകി, അവിട്ടു ഏകദേശം ദശാക്കപ്പേരെല്ലാം നോക്കി.

മിച്ചക്കുണ്ടാർ! നിങ്ങൾ ഈവിടെയും എത്തുകൂടിയിരിക്കുന്നോ?"

പ്രശ്നം! അന്ത്യസന്ദേശമായി വല്ലുള്ളം നൽകുന്ന തിനു കാരണമെന്തുണ്ടോ?"

മഹാത്മജി:—ഞാൻ ഈപ്പോൾ തരണ്ടമോ? ക്രൈസ്തവത്തു മതിയോ?

ഞാൻ:—ഈപ്പോൾ തന്നാൽക്കാശിയാം.

മുധം:—(അച്ചുപ്പനും ആര്യലാഹിച്ച) ശരി. കാശ്ചുഡം നല്ലതുപരാലു പഠിച്ചും അവയുടെ ദയാലൂജാനസ രണ്ടു മനസ്സില്ലാക്കിക്കൊള്ളിപ്പുന്നതിനു അരങ്ങമരിക്ക രോട്ട് പറയുക.

ഞാൻ:—അവിട്ടേതുക്കു വല്ലവരോടും വല്ല നീരസവും ഉണ്ടാ?

മഹാ.—തീരെയില്ല. എന്നു വളരെ നേരത്തെ അറിയ്യും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചതു.

ഞാൻ:—അവിട്ടേതെ അറിസുന്നും കാണും ഇന്ത്യൻ ചുവിയ കലാപാദം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു അവിട്ടു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടാ?

മഹാ:— ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. യാതൊരു കലാപവും ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുവാനുള്ള സകല കരയലുകളും ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന നിഷ്പിളുക്കുമായിപ്പറയും.

ഞാൻ:— അന്തേപ്പറ്റി, ഉപ്പറവും നീനും ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നാൽ അങ്ങും വാചാരിക്കുന്നതു്?

മഹാ:— (അന്തും തന്മന്സിച്ചു) ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന ഞാൻ വിചാരിക്കുന്ന അങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുന്നതിനു എന്നാൽ കഴിവുള്ളതെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ.

ഈതുയും ആയിപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷ്യനീൽക്കി ഇടയിൽക്കു നേരു. ഇൻഡ്രൗക്കുട്ടർ മനോഭ്രംഖനു.

“മീ. ശാന്ദീ! അവിടുന്ന തയാറായക്കിൽ ദയവു ചെയ്തു—”

എന്നപറഞ്ഞു തീവണ്ടിയിൽനിന്നും രാധ മാതൃമേ മഹാത്മജിയുടെക്കുടെ ഇരങ്ങിയുള്ളിട്ടും. അതു് ഒരു ഏ. എം. എസ്സു്, ഡാക്ടർരാധയിൽനും. അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷ് സമയം അതുയും ഇംഗ്ലീഷിലും ഡാക്ടർജം ബെബ്ബറിവാങ്കുടെ കുടുംബത്തിൽ നിന്തുക്കുകയായിരുന്നു. അലംകരിച്ച കാരിനകത്രു മഹാത്മജിയും ഡാക്ടർജം ബെബ്ബറിവാങ്കുടെ ഇൻഡ്രൗക്കുട്ടത്തിൽ കയറി. മനോഭ്രംഖനു ചുറ്റും മുടി ആ ദിന്മാലിനീയേ വഹിച്ചുകൊണ്ടു കാർ അപുത്രക്കുമായി. അക്കാരണമായി തീവണ്ടിനിരത്തിയ തിൽ ജീജത്താസുകളായ അനേകശശതം ധാതുക്കാർ തല കുറഞ്ഞാലുകളിൽക്കുടെ പുരകോട്ടിട്ടു കലപല ഒപ്പും കണ്ണതിനിടയിൽ എന്നെന്ന് അമേരിക്കൻ സ്റ്റോമിതൻ ഫോറഡായമിതനായി ഒരു വുക്കിത്തിൽ ചാത്തുനിൽക്കുന്ന കാല്യം ഞാൻ തുലിച്ചില്ല.

മുഹമ്മദ് സാഡ

- 1 -

(സമ്പാദിക്കുന്നവിനു ഒരു ലോഹകിക്കന്തിനാ മുന്നാവേരേയും ദവ
ചെടിക്കുന്നവിനു ഒരു ലോഹകിക്കന്തിനാ മുന്നാവേരേയും ദവ

4-1-106.

മന്ത്ര, തള്ളൻ', അഹംകതനായി, മരിപ്പുണ്ടാവിയെ എത്തിക്കാഴ്ചിപ്പാറിക്കുന്ന നാശി നിരാശാപ്പാരന്ത്രജ്ഞതാ ദേശഭൂക്തിന പെണ്ണരുള്ളത്വമുഖ്യത്വി ഉദ്ദേശ്യസദ്ധാര്യ കമായ ഏഴ് തു ഒരു വൈത്തന്റും സ്ഥായിസ്ഥമയ്യുണ്ടായി ലോന്നാൽ ഗ്രസിക്കുന്നില്ല ആണ് ശക്തിയും. അഡിന്റെ ഉത്തരവകുറു എത്തെന്നും, പരിക്ഷീണങ്ങന്തുണ്ടായി അങ്ങനെച്ചിക്കുന്നതിനും ആരംഭിക്കുന്നു.

ഈ ശ്രദ്ധിന ജീവകോടികളും സാമ്രാജ്യസമൂഹങ്ങളും ഉള്ളതുഛ്യസിംഹാസനങ്ങളും നിശ്ചയിച്ചുമായി ആരംഭിക്കുന്ന മഹിഷ്മിതമാജണാ നോക്കിക്കൊണ്ടു നില്ക്കുന്നതും, ആ ആരംഭം— മഹാത്മാഗാന്ധി—ഈ സമയ പല്ലില്ലാത്ത മോൺകൾ കാട്ടി ജയിലിലെ തന്റെ പരിചാരകൾ തുള്ളി പ്രശ്നങ്ങളിൽ നേരിട്ടു പരാജയപ്പെട്ടു നോക്കി ഫ്രോണ്ട് അംഗങ്ങനകമായ പ്രശ്നിരിയിൽ ലക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നയിരുന്നു.

“ക്ഷതേ! ഇത്തവണകുടി നുൽപൊട്ടി തുള്ളി താഴെ വീഴുകയാണെങ്കിൽ താൻ നിന്നെന്നുംബാജാ എന്നും. പല്ലില്ലാക്കാം. ആ കൊടുംശിക്കാം അഡാഭിക്കമാണെന്നും വാങ്ങിക്കാം സുഖിയും പാതയി പിരിയുകൊള്ളാം.”

അ.എരംബ്രൂസം ആ മുരിവിൽനിന്നു മാത്രം സി.ബി.ഇ. തുടങ്ങിയിരുന്നു, ആ സാധു “ബാപ്പുജി, പല്ലില്ലാലും, എന്ന കേരളപ്പും യേപ്പെട്ടതുമെന്ന പറത്തു ആ.ക്കരിരാജാവിന്റെ കമ പറയുതേ” എന്ന അപ്പ ക്കും.

മഹാത്മജി “അതു താൻ മറന്നുപായി. താൻ വിധിമാററി എഴുതിക്കിരിക്കുന്ന. ശിക്ഷ ഈ കമതനെ. തു ചൊട്ടത്തും. താൻ പറയും. പറയാൻ തുടങ്ങുന്നു.”

ഓൺ രാവിലെ മുതൽ അവിടെന്തു മുഖ്യ വിവിധ ഭാവങ്ങൾ അനുന്നിമിഷം ഉയരേന്നു ദരി കൂടം ചെയ്യു നിലെപ്പു എന്ന ബ്രഹ്മഗുരുത്വക്കുലു അശാന്താനന്തിജത്തെ യിൽക്കു, നിസ്തുലപ്രത്യേകിലും ലോതസ്സും ധാസാമാസാമുംടിക്കു മുഖംനുറ്റിയായി കാഞ്ഞും വിചാരക്കുന്ന ആ ബാലൻ എംബ ദാഡി ദാഡിയിൽനില്ലെ. മഹാതേജാജി “തദ്ദീജാലി മരി, ഒരവർക്ക് ഇന്ന് പത്രമിനിട്ടേയെല്ലെ. നാശൻറ ബാലപാരം എവിടെ?”

എ തിന്തതം പരിജ്ഞവാൻ ബാലനെ കഴിയുന്നതിനു മുൻപിൽ ഇയിൽ സുപ്രാണി “വദ്ധുനായ മഹാശ്വേഷ! ഞാൻ അക്കാദത്തുകു കടന്നുകെ ദിഷ്ടട്ട.” എന്ന ഉച്ചാര വാദ്ധോടെ മുറിയിൽ മുഖംവരിച്ചു. മഹാതേജി എഴു നേരു “ആ ഉദ്ദേശ്യാന സ്ഥമന സപീകരിച്ചു “മീസുർ മാർ ടീൻ! സുഖം തന്നുകളുണ്ടോ? മോട്ടിലാൽജിയും പ്രക്കും ജവ ഹരിലാലും സുഖമായി വന്നുചൊന്നിരിക്കുമെന്ന വിശദ സിക്ഷനം” എന്നെല്ലിച്ചെറുതു.

സുപ്രാണി “അതു മഹാപ്രഭുക്കാം സാദ്ധ്യമുള്ളതു മാക്കും കിട്ടാവുന്ന സുഖശില്പം ലഭിപ്പിട്ടുണ്ട്” അവി ടെത്തു കാണാവാൻ അവർ അക്കാദരാക്കാറു. അഡാവുപദ്ധ കുണ്ഠനു “ഓ രാജിച്ചുകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നോ?” മഹാതേജി (ഉല്ലേ ഗഃലഘരത്താട) “അഡാവാദേശമാ? മോട്ടിലാൽജിയെ നമ സ്നേഹിക്കുന്നതിനു താൻ അക്കാദാട്ടപ്പേണ്ടു പോകുന്നുണ്ടോ? അംഗുകൊണ്ടും അംഗോട്ടും പോകാം. (പെട്ടുന്നു എഃതാംമാണോ?) താൻ മരന്നപോയി. തടവുകുരന്നായ താൻ നീങ്ങുപുളിടെ ഉത്തരവന്നുവിളാണെല്ലു പ്രവത്തി കൊണ്ടുണ്ടോ?”

സുപ്രാണി “അതുനു ചക്കരം ശൈരാനമനംകുണ്ടു ഇതിനു മരപടി പറഞ്ഞു വെള്ളിയിച്ചേലക്കു പോവുകയും,

ആ ഉച്ചപ്രാന്തമാണ് നീറ്റു മുതൽ വരാൻസംഖ്യയുടെ² നബ്ദിക്ക
ബോല്ലൻ കുടാക കഴഞ്ഞതാണ് അപ്പു രൂക്ഷഗാവുകളും
ചെവരും.

തീർച്ചയായി ഇന്നമഹാസമേളനതിൽ താരതാങ്ക
സമാനഭൂമി ഇപ്പുത്തവണം, യപ്പാഡാജയിലിലെ ഇട്ടുകൂ
രിൽ ദാഖലപ്പാടും പാടും പാടും ദരിദ്രസന്താനപ്പോൾ
ങ്ങവരം, അവിടുത്ത പദ നിന്തു ചുഡാസ്വരങ്ങളിലും എല്ലാ
പ്രസ്തുതി ഒന്നു ഒന്നായോ അണ്ണ ദിനാലുതി കുലിവാങ്കി
ക്കുന്നവരം ആശ ഇന്ന ബാലനെപ്പറ്ററി അപ്പും ഒന്ന
ആര്യലാഡിക്കേണ്ടതാണ്. അവരെന്ന പ്രസവിച്ച കാല്യം
അവബന്ധം ദരിദ്രമാതാവുതന്നെ മറന്നിരിക്കുന്നു. അവരും
പേരു എത്രത്തും അഭ്യർത്ഥക്കാർത്തനെ അംഗപ്രശ്നിച്ചിട്ടില്ല.
എംതാ ഒരു ശിപാധിയുടെ കാരണ്ണത്താൽ തനിക്കു³ ആ
സക്കാർ കെട്ടിടത്തിൽ അണ്ണനു കുലിക്കിട്ടുന്ന ചില
ചീലുറ ജോലികൾക്കും വൈദിക്കും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിൽ കുടകലാഡി
അവനു അതിനെപ്പറ്ററി എന്ന അറിവില്ല. ഒരു രംഭ
മാസത്തിനെപ്പറ്റും ആ ബന്ധനശാലയെ ലോകോത്തര
മാഹാത്മ്യം ചേന്ന് വകുവത്തിനെസൗധ്യമാക്കിയ മഹാസംഭ
വജ്രത്തുകാഡിച്ചും അവനു ധാരതാങ്ക അഭ്യാസവും ഇപ്പു.
എത്ര ശക്തഃപരിയ വികാരത്തിനും അവബന്ധം മഹാതല
കടനും അക്കഹരി പ്രദാവഗ്രാമക്കവാൻ നിന്തുത്തിയുണ്ടാക്കുന്ന
തല്ലുനും ശരിയായി അറിഞ്ഞതിട്ടായിരിക്കുന്നും ജയില്യാ
കുത്തുമാർ ഇന്ന മാഷ്പ്രത്യേകതേത മഹാത്മജിയുടെ പരി
ചത്വജ്ഞായി നിയമിച്ചിട്ടിട്ടുള്ളതും.

നുൽനുല്ലം, അർഖവസ്തുവും ആയി എത്തിയിരി
ക്കുന്ന പ്രതിയ തടവുകാർബന്നു മുത്തുപാടക്കായി താൻ
നിയമിക്കപ്പെട്ടിപ്പും അവനു ആല്ലോ ഒരുസം തോന്നി.

ജാരിയുള്ള മെഡിക്കലായററ്റ് തടവുകൂട്ടം അതു ദുരി
ച്ചേരു പാരാഡോഗ്മിക്കൾ മുറരുതു വന്നാനിനു് നിഃസ്ഥ
രാഖ്യം വിവരിച്ചുവന്നായും. തന്റെ പ്രസ്താവിൽ ഉള്ള
പുതിയ തടവുകൂട്ടക്ക ഭാവക്കി വളരെക്കുറച്ചം നിഃപ്പന്തു
കണക്കും, ഇം വിശദിപ്പിക്കുതി കാണാനുതരം അവർ
എത്തരിക്കിക്കുന്നവാണു് അവൻ വിചാരിച്ചു. താൻ
വല്ല പ്രസ്താവിക്കു വളരെ വളരെക്കുറച്ചം, ഒക്കരാ
ങ്ങതും ഹരിഷ് ഗു് “ഈ പ്രസ്താവം മഹാമജി എന്തു ഏ
ഇന്നു്” “ഈനെല്ല എത്തുമണിക്കുൽ ഉറപ്പേണി?” “പാട്ട്
പാട്ടന സപ്രാം എ അംഗങ്ങാണു്?” “കാൽ എങ്കൊട്ടു
നീട്ടിയാണു് ഇരിക്കുന്നതു്?” എന്നിക്കുന്ന ദശങ്ങങ്കാ
രിരം ചോദ്യജ്ഞരിക്കാണ്ടു തന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഒരു ദിവസം ജിയിൽക്കെട്ടിട്ടെന്നിന വെള്ളിയിൽ ഇര
ഞ്ചുവാൻ ഭാവിച്ചുപ്പാശാണു് തന്റെ ഇം പുതിയ ഉള്ളേശ്വരാ
ഗതതിാംതു കുറുതകൾ അവൻ മനസ്സിലായതു്. തനിക്കു
വെള്ളിയിൽ പോകും അവനും അനുബദ്ധമില്ല. അല്ലതു നട
ക്കന്ന പാപ്പട്ടിക്കുള്ള ഫ്രേഡ് എന്ന വെള്ളി സ്ഥ
ലത്തും എന്ന തെങ്ങബിലും പോകുവാനും, എച്ചിട്ടയും
എത്തോടും തന്മാസിക്കുവാനും, അതുമല്ലെ തിരിച്ചു വരാ
തെ തന്നെ തിരിയും വാനും സപാതത്രുപ്പശിള്ളു തനിക്കു
അതുമാണു് തെന്നും അസ്പദാത്മകരുപ്പും അവനിൽ കഠിന
മായ നീറസം ഉള്ള വായ്ക്കി. വെക്കിന്നാരംവരെയുള്ള വിഡ
പണി കഴിഞ്ഞു തന്നുന്നാശാഖയും വാങ്ങി വെള്ളി
യിൽ ഇരും തജവുക്കുലകളിലെ ഇന്ത്യാലക്കൂളികൾ
കണ്ണിക്കും നീൽക്കണ്ണതീരം, തീവണ്ണിക്കിയാഫീസിലെ
കട്ടികളും വായിച്ചേറ്റും കളിക്കുന്നതീരം സപാതത്രുമുണ്ടാ
യിരുന്നുതന്റെ ഇംഗ്രിത്തേജസ്സും തടസ്സം നൽകുന്ന ഇം

പുതിയജോലി കഴിയുകയില്ലെന്ന് അവരുടെ ശതാനീ. എന്നാൽ അപ്പേപ്പാഴാൻ രംഗാമത്തോടു വിനെ, മനസ്സിന്റെ ദുകൾപ്പറപ്പിന് അടിക്കില്ലായി ഒരു ഏകദിനും ഒരു ഉണ്ടാനും അവരുടെ മനസ്സിലായതു്. ഏതു അഖിപാതയ്ക്കു മുണ്ടായാലും ആ തടവുകാരംന്നപ്പീരിയൻ മുഹമ്മദ് നു കുട്ടിക്കാരായിരുന്നു. വിത്രപുഞ്ചയി തനിക്കു അള്ളാരെ തോന്നാം എങ്കിൽ ദിവം പരമസൗഖ്യമായി? മനോധകര തെളിൽ നിശ്ചലിക്കുന്നു. എല്ലാന്തിയും അംഗങ്ങൾ പൊന്നുണ്ടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നുണ്ണാടകാമലമായ തള്ളിക്കുമ്പനിപ്പോലെ അപവരിവത്തനം ചെയ്യുന്നു, അവിടുന്ന പാടുനേഥ്യാതു ഗാനങ്ങൾക്കു ആത്മനിർവ്വത്തി നൽകുന്ന മാധ്യമ്മാം സംജാതമാകുന്നു. താൻ മരിച്ചാലും അവിടുതെ സന്നിധി യിൽ നിന്നും മാറുന്നതല്ല. തന്റെ ജീവൻ മുഴുവൻ ആ പാഠത്വങ്ങൾക്കിടയിൽ ആയിപ്പോയി.

ഈ വിധമുള്ള ചീനയിൽ ആ ബാലൻ കുഴങ്ങിയും സുഖിച്ചും നിൽക്കാനോടു ഒരു ജീവിൽ ശിപായി അവി ദേശയത്തി. ബാലൻ തന്റെ മനസ്സിന്റെ ഭാരം കുറയ്ക്കാൻ, അതല്ല പരിഞ്ഞാനിയാലോ ഈ പ്രസ്തുത പഠനത്തു.

“ബാധീ! താൻ ഈ ജോലിയിൽനിന്നും പിരിയുകയില്ല. നിയുദ്ധം.”

ശിപായി ആക്ഷേപസ്പരത്തിൽ രൂപടി പറഞ്ഞു.

“പിരിയുതേ; ഗവൺമെന്റ് സാധിപ്പിന് അതു മന്മുദ്ദകമാകം.”

തീരെ നീസ്താരമാക്കിയാണ് ആ ശിപായി ഈ പഠനത്തെക്കുറിച്ചും ഈ നാടോട്ടിപ്പുറുണ്ടെന്നു നിരുത്തുന്നു.

നവാൺ സാക്ഷിപ്പിക്കാൻ അല്ലെങ്കിൽ വൈദ്യുതി അവർക്ക് ഇല്ലാലും, സാമ്രാജ്യം ഭൗമതിക്കു മന്ത്രിസഭയാൽ നടത്ത ചെപ്പിട്ടിട്ടു താണോ. ശരവൻ്റെ ദ്രോധാപടം, സൗഖ്യവ വാവരണം, നാലു, തൃശ്ശൂർ, മട്ടു ഇത്തെല്ലാം മന്ത്രിവാദിക്കുടെ കുലക്കശ്ശായ പച്ചാലോചനയ്ക്ക് പാത്രിഭവിച്ചിട്ടിട്ടു താണോ ഇൽഡ്യൂറിലെ നവാൺമാത്രക്കേഡയും മെഡിക്കാട്ടി ജീഡിമാത്രക്കേഡയും, എസ്റ്റീക്കൂട്ടീവു സഭാംഗങ്ങളിടെയും നിയമനത്തിന്റെപുറത്തി ആലോച്ചക്കേഡയിൽ വളരെ കുട്ടിക്ക തങ്ക ശ്രദ്ധിക്കാനും, തീർച്ചയായും, പ്രധാനമന്ത്രിയും കുട്ടിക്കാൻ, മഹാത്മജിയുടെ അന്തേവാസിയാക്കണം ഇന്ത്യാലുക്കേന്നു സബ്രാഹ്മണ്യപ്പറിക്കാരിക്കേണം. നിരക്കുകൂട്ടിയും, ബുദ്ധിമുഖിനാണോ, നികുഴുഞ്ചിവിച്ചുമായ ബാലൻ! നിന്റെ നാമദയാം ലോകചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന ഭാഗത്തിൽ ചുജിക്കപ്പെട്ടുന്നതായിരിക്കും. ഇന്ത്യപ്പുരിലെ സകല വൈദ്യുതിമാത്രക്കേഡയും നാമദയയങ്ങൾ മരന്ന കഴിഞ്ഞതാലും കട്ടീ! നിന്റെ പേര് വിസ്തൃതിക്കുണ്ടില്ല. കമ്മറ്റി വകുവാർത്തിമാൻ, സേനാനികർ, മതാല്പുക്കൾമാർ നിന്റെ ഇന്ത്യൻ അനുഭവഭോഗങ്ങളുടെപുറത്തി അനുഭവപ്പെട്ടവൻ! ഇന്ത്യക്കമന്നും, ഒന്നാന്നര അഞ്ചു കുലിക്കാശാളി മുഖിപ്പെട്ടുന്ന നാഡാടിപ്പാശൻ! നീ അറിയുന്നില്ല.

* * * * *

മരാത്മജി തള്ളിയും തുള്ളം അടച്ചത്രം ഒരു പീം തത്തിൽ വച്ചിട്ടു് വാതലിക്കലക്കു് നോക്കി നിലയാണുി. നിമിഷങ്ങൾ അധികം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പേ മരിയുടെ വെള്ളിച്ചിൽ കാൽപ്പെട്ടു മാറ്റത്തിന്റെ ഒരു കേരിക്കുകയും മാറ്റിയാനത്തിലെ കിരീതമില്ലാത്ത രാജശേഖരൻറെ

സുഖിർഘാകാരം വാതലിൽ കാണെപ്പുടകയും ചെയ്തു. തട വുമറിക്കിലുക്ക കടന്ന മഹാചുരാഷ്ട്രന തുടന്റെ ഒരു ഗം പ്രവേശിച്ചു. ഇവരുടെ പുരകിൽ ദൈപ്പം കുരെ മരി നട നീതന ഇംഗ്ലീഷുലോഗസ്മൻ ഇടയാള തുടന്റെ തുടന്റെ അനുംതിൽ എത്തിച്ചയാ എന്ന തീരുമാളിക്കബാൾ സ്ഥിര തത്തിയില്ല.

അഭിവർദ്ധനായ, ജേരുസ്യസ്ഫേഡരാഭരണ, അപ്പ്, വാക്കും പ്രഭാഗരിയ അപ്പുന്നമാക്കാം, അടങ്കുമ്പരത്തെ കുറഞ്ഞേപ്പാർഡ് മുന്നേപ്പാലെ താരതമ്പ്രൂന പ്രായതരിൽ ദവ. റായ മോഹനംസ് ഗാന്ധി അത്രാഭരപുരസ്സരുടുകൂടം മൊട്ടാംട്ടുചെ നീ മോട്ടിലാൻജിയേ നമസ്കരിക്കബാറു ശിരസ്സുതാഴ്തീ കൈക്കൂപ്പും ആഗതന്ത വലാത്രുകൈകകാണ്ട ആ കൈ നീലങ്ങരു ഗ്രഹിച്ചു വിസ്. തുമന്മായ തന്നെ വക്ഷസ്സിൽ ചേത്തമത്രുകയും, ഇടതുകൈ അന്നവാണം അന്തമിക്കാം തെത്തനെ ഗാന്ധിജിയേ ചുററി ആലിന്റെന്നും ചെയ്തു കയും ചെയ്തു. ഇതോടുകൂടിത്തനെ വേരൊരു കുറിയയും അവിടെ നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിവാസല്പ്രധാനതാടെ മധ്യത്രംജിയുടെ നേതൃക്കാർ തന്നിൽ പതിയുവാൻ തുട ഔദ്യോഗ, അ. ഓ. ചവടികളിൽ ദണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്തുവാൻ തുനിന്തെ യുവാവിന്റെ കോമ്മാളിയാൽ ഗാന്ധിജിയുടെ മൊട്ടിലാൻജി യുടെ വക്ഷസ്സിൽനിന്നും സ്വത്രതുമായ ഏകക്കരകോണ്ട ഗാന്ധിജി തന്നോട്ടപ്പെട്ടിട്ടു തഴക്കി.

ഗാന്ധിജിയേ മോട്ടിലാൻജിയും, ഗാന്ധിജി ജവ ഫുരീലാലിനേയും, ആ യുവാവു മററവർ രണ്ടുപേരേയും ഇങ്ങനെ ഭാംകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദൂന്ന മരി റമ്പിക്കാം പരസ്പരാലിനേത്തതിൽ ദണ്ഡങ്ങൾ നീങ്ങേണ ഗാന്ധിജിയുടെ ശിരസ്സു വുലബന്നു വലതുജ്ജത്തിൽചേരാം

യുവാവു ഗാന്ധിജിയുടെ ശീരസ്സിൽ ദൈർസ്സണമുള്ളും, മുഖം നുറ്റ് ഉത്തമാംഗം മറ്റു രണ്ടിലേപ്പേരുടെയും മുൻലൂപ്പകൾ ഉം ഒരു വാദിച്ചു സ്ഥാപിച്ചും അവർ പുരമാനന്ദം അടഞ്ഞെന്നു.

ശാന്തിഗാന്ധിരമായ ക്ഷേത്രഗംഗാഗർവ്വം, വണ്ണവിഹീന മായ തീർത്ഥമഹാരാഘവിയും അതുകൊടീക്ഷേണമായ ആദിഗായ മഹാഭാവവും, ഓരോ തരംഗാംഡരം ഉറന്ന് ഇരുത്തുക, എഴിയന്ന ഭോഗര തരംഗാംഡരം ഉപസംഗരിച്ചു, ഏ ക്ഷേമാവിച്ചു സഭേമുള്ളിക്കുന്ന ഈ നിസ്ത്രലുപ്രചൂടുത്താം കാണണമെന്നതിനു, ഗ്രവാൻ ഭോദവ്യാസരു! ആദിരംഗ കവാവാത്മീകമമഹംമേം! ഏ തത്ത്വരൂപപാദങ്ങളുടെ നന്നായിക്കാം അമേരിക്കന്റെ ലിലതുപണ്ഡരം പാടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ചിലാസഭവത്തും ഭണ്ഡിപ്രഭുത്വിക്കുണ്ടു! നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലപ്പോ! ഇതിനെപ്പറ്റിയ തു ന നയ രീതിയിൽ ലോകാലോകങ്ങൾം ആദിഗാമാക്കുന്നതിനു ശേഷതിയുള്ള ജീവനേവ ത്രാഗരാജമന്മാരു! നിങ്ങൾക്കും അതിനു കൂടിവാല്ലാതായപ്പോ! മഹാശ്വരൻറെ ബധിരക്കുന്ന അഭ്യർഥിക്ക അതീതമായി നാശഭരംബുദ്ധവർഗ്ഗങ്ങൾം ഇതാം നെപ്പറ്റി പാടുന്ന കീതനന്നംഡിക്കുണ്ടു നശക്ക തല്ലാലും എത്തുപകർമ്മാണ്ണ ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നതു!

യർവാംജയിലിഞ്ഞു അധിശനനായ ഉള്ളുഗന്മ പ്രതിഭവു! അഭ്യർഥിയ്ക്കു ലഭിക്കുന്ന ഈ കാഴ്ച മലബാറരാശികളും മറ്റൊക്കും സിലബികാതത്തും സിലബിക്കുവാൻ കഴിവില്ലെന്നതും ആണെന്നും ഈ ആനന്ദനിർവ്വതിക്കിട്ടിയ അങ്ങും ഒഴിനില്ലായിരിക്കാം. നവഗ്രഹങ്ങളിൽ ചീല തിണ്ടു സംയോഗഫലമായ ഗമാന്ത്രിന്ത, എം! കൂടും! ഇവിടിൽ പ്രക്രിയിക്കുന്നും മഹിംബിന്ദും ദാസിക്കുണ്ടും, വരുത്തിന്തും യും സപ്ത്രീയരംഗത്താംഗങ്ങിലുംഡാംഗി

നീക്കാരതിൽപ്പോൾ നാ.എ.എച്ച്.വാസ്തവാച്ചിരാ വീഡിയോഗാർഹത്തിൽ സംശയം ഏതുമാറ്റാത്ത ഭാസംരാധുമൊർദ്ദോഷത്തിൽ സംശയാണ്

ഈ താഴെക്കാടികൾ ശ്രീമതുഗമനം ചെയ്യുന്ന ഗീരീതത്തിലും രാഗക്കാടികളും കുന്നി ട്രിപ്പി ഗ. മാനേതാന്നാധി എന്നാണ്. സാവൃതീതക്കളും കുന്നിസമഹസ്ഥാനങ്ങളിൽ നീക്കാരിൽ ഇത്തരം ഒരു അപൂര്യാനന്മാനം മാത്രാ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രീഡാക്കമാരി, താൻറെ കവറ്റത്തിൽ, ഏകക്കെടുവണ്ണ തതിൽവിളക്കുന്ന ഇതു മുന്നും ഉജ്ജപലരത്താണെങ്കിൽ കാണാം പല സുത്രമാധ്യവക്ഷങ്ങളും കടന്ന പ്രകാശിക്കുന്നതിനാൽ മറ്റൊരു ക്രീഡാവിജ്ഞാനം അംഗീക്ഷണം ആവശ്യമാണെന്നും അംഗീക്ഷണം ലഭിക്കുവാനും വിശ്വാസിക്കാം. അതിൽ അനുഭവം ലഭിച്ചതിൽ പാരമാനന്മാനം അനുനന്ദിതയായി നിലകൊള്ളുന്നു.

മുന്നോപാദാങ്കം വളിക്കുന്നമാനങ്ങൾ ഓന്നില്ലെങ്കിൽ യാൽ ഒരാളിൽ നിന്നും ദിവ്യത്രം അംഗീക്ഷണം മാറ്റാം എന്നും ശാഖാവിക്കുന്ന ചീണ്ടാസരിഗ്രാമ മരവാംഘരിൽ പകൻ ഗംഗീരഭാവാരായിൽ പ്രവഹിച്ചു്, മുന്നാമനിൽ കടന്ന അവിടെ നിന്നും അപ്പുന്നാതീക്ഷ്ണം നാമരമായി ഭൂക്കി, വീണാടം ഉടക്കവാസമാനത്തിൽ എഴാതി എവുവാവിധത്തിലുള്ള വര്ത്തിലംസംശയം നേതൃത്വം കുറഞ്ഞുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ജൈവിൽസുപ്രശ്ന മി. മാർട്ടിൻ! അഞ്ചത്തും ആരു രഖുമാണെങ്കിൽ മാറ്റുവരെത്തു പാരവുമ്പുമുഹമ്മദപാഠം അവകാശ ചെന്നുന്ന പാശ്ചാത്യ സർക്കലാശാലകളിൽ പ്രീയസന്താനമായ ഭരണകത്താംബവി! യവനചരിത്രാരംഭത്തയും സർക്കാർബൈബിലും മന്ദിരങ്ങൾക്കും മന്ദിരങ്ങൾക്കും വരെയുള്ള സകല വീരചൂത്യാശ്രമാരജ്ഞം, ഒന്നാശ്രമാശ്രമാരജ്ഞം എന്നും ദേശാനോന്തിനം ശൈത്യവിന്റുംബുധനത്തിനം മുൻപുകുട്ടന്ന

സംശയം! നിങ്ങൾ ഇതുകാണുന്നതെങ്കാം? നിങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യവരിതും ഇതുപോലൊന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഒരായിരു സമൂഹത്തിന്റെ അന്തമാണില്ലവല്ലെങ്കം രണ്ട് അഞ്ചുവിൽ തീർത്തിട്ടുണ്ടാമതെത്ത അടിവയ്ക്കുന്നതിനും സ്വർഘലാക്കു ചേയും നമ്മൾ മുൻപുകൂടി അവകാശപ്പെടുന്ന നിങ്ങളുടെ ഷൈലീപ്പിയങ്കാം, അഭ്യർത്ഥനയാളുള്ളം അപ്രകാശ കുമാ പാത്രങ്ങളും പ്രസ്തുതിരിക്കുന്നുണ്ടോ ദയാലുവയ്ക്കു വേണ്ടി പാവപ്പെട്ട ത്രാസം നഷ്ടപ്പെടുന്നുമെന്നു നിങ്ങളുടെ അനുഭൂക്തി നിർബന്ധമുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ മാതൃദ്വാനാ ഇതുപോലെ ഒരു രംഗം പ്രസ്തുതിക്കവാൻ കഴിവുണ്ടോ? തു പോക്കെടു, ഉമ്മതിക്കവാൻ, ഭാവനയിൽ അവ്യാഹരണംവെ കുറിച്ചും കർശനിക്കവാൻ, കഴിവുണ്ടാക്കുമോ എന്നോ? ഒന്നു ചോദിച്ചുകൊള്ളണ്ടേ.

മുന്നു തടവുകാർ, ക്രിക്കറ്റ് ഡാഡിമാർ, ദരിദ്രനാർ റാജാക്കമൊർ അല്ലോ— ചക്രവർത്തിമാർ, നിസ്തുല്യനിയമ പണ്ഡിതമാർ, അതേസമയം നിരക്ഷരക്ക്ഷിക്കുകയും വിശദമായി അറിയാവുന്ന നിയമം ലംഘിച്ചതിനാൽ തടവില്ലായവർ, വെള്ളം ചൂഢിയപ്പെട്ടിരുന്നുക്കും അവിലും ശാന്തപണ്ഡിതമാർ പക്ഷേ ഗ്രന്ഥരതിലും ഗ്രന്ഥപാരായണന്തരിലും വിശപസിക്കാത്തവർ, പോലീസുകാണ്ടസ്സും ബിളിന്റെ, മുളിപ്പയോഗത്തിനും അതേസമയം ചക്രവർത്തി മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ സൗഖ്യാർദ്ദംബ മായ മനസ്സുഭാന്തതിനും ഒരപോലെ ദയാലുവയുള്ളവർ; രേണുമണിലാഡിലെ ഏററവും വലിയ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിക്കുന്നതിനോ, കൊലപ്പാതകകിക്കുടെ സംകേതമായ ആയിലിലെ അതിശ്വാരമായ ഏകാന്തരവ്യാസങ്ങളിലേ ദയ്യും ഒരു സമയം തിരിയാവുന്നവർ— ഇപ്പുകാരുടുള്ള

അവരുടെ അപക്ഷയും പുരാതനമായ ശാരി താഴെ ചുമ്പുകളിൽ നിന്നും ശമ്പളമുണ്ടാക്കുന്നതായി, മിസ്റ്റർ മാർട്ടിൻ! നാഞ്ചിൽ എന്ന് രൂപാദി?

അവരുടെ ആലീംഗനവും മാറി മുന്നപ്പേരം വേണ്ട നിലകുണ്ടപ്പാണ്:—

മഹാത്മാഗാന്ധി:—(മോട്ടിലാർക്കുന്നും ദബിനോട്ട്) അവിടെരുത് ആര്യരാഘവരിൽ കറേ ഇടിവുവന്നിട്ടാണ് കുസക്കംഗം വീണ്ടും ഉച്ചത്വിക്കാംവാങ്ങാം ഏറ്റവും അറിയൽ.

മോട്ടിവുൽ.—സാരഥിപ്പു. എന്നു കാസരോഗംകാണുക്കുവോകുന്നതാണു മുമ്പിൽ ഇവരുടെ രോഗം സീർഫ് യാഥും ഇവർക്കു ഇന്നനേരതു സ്ഥിതിയെ ഗ്രസിക്കു മെന്നുള്ള സമാധാനം എന്നിക്കുണ്ട്.

മഹാത്മജി ഒന്നുചുമ്പിരിക്കൊണ്ടിട്ട് ജവഹർിലാർക്കുന്നും ദബിനോട്ട്:—

“കുറവും കൊച്ചുറാണിക്കയ്ക്കുടിക്കൊണ്ടുവായ വാൻ അനുഭാദം ചോദിക്കാമായിരുന്നിട്ടും? ദാങ്കുറിപ്പു തമിൽ വില സാമ്പദിക്കുന്ന ഉടനുടക്കരം ഉണ്ട്. അതിൽ വില വൃദ്ധം മുകളിൽ പുതുക്കിക്കൊണ്ടുവരുമെന്ന്.”

ജവഹർിലാർക്കുന്നും ഇതിനു ധാരാളിയും പാഠത്തിലിപ്പു. കാൽമാത്രനിരതാം എന്നുള്ള ഭാവ താണ്ടി ശാരവക്കുട്ടകുടി നിന്നുംതയ്ക്കുള്ളൂ.

ഈ “കൊച്ചുറാണി”യേക്കരിച്ചു അല്ലോ പറഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസിത്വം തമായ അതുനടക്കവാനു കൊടു രത്തിൽ ദാസ്യമരണശൈക്ഷണ മഹാലക്ഷ്മിയുടെ മട്ടിയിൽ

“ഇന്തർ” ദ്രൗഹിപതാരക്കുട്ടി ഒരു കമാരി വള്ളഞ്ചാട്ട് . പരത്രവച്ചെന്നുണ്ട് മുഴുവൻ ഇന്ത കട്ടി ജറാനരലിലാലി ഫോറിയും കമലയുടെയും എക്സിസന്റെനാണാഡ് . ലാഡ്രൂൾ കാൺഗ്രസിന്റെപോരുത്തിനാവരിൽ പലതും ഒരു കൂട്ടു കണ്ണിരിക്കാം.

മിന്നൽപ്പുറിന്റെപോലെ പ്രകാശമുള്ള ഒരു കൊച്ചു പെജാൻകട്ടി, ഏഴാദവാവധമായ ജോലികളിൽ എഴുപ്പ് കുറിക്കുന്ന കാൺഗ്രസ്സ് “പ്രസിഡന്റിന്റെ പുരത്രവീണാ”, അംഗങ്ങൾ എന്നിൽ തദ്ദേശിക്കുകയും, അവരുടെനിന്നും പ്രോണാമനം കിട്ടാതെ പ്രിതാമഹത്തെന്നിൽ ഉദ്ഘാഷ്ടം, വലിച്ചെത്തുതു നട്ടുപുറിക്കിൽ ഉമ്മവച്ചു്, അംഗങ്ങൾ എന്നിൽ ചുംബനം അണിന്തു, കുടുതൽ ലീലകർഷകായി മഹാ മജിറ്റേറ്റ് മട്ടിക്കിൽവീണാ, അംഗങ്ങൾത്താൽ അതിവിശ്വാസം ചുപ്പചുപ്പരും എടുക്കപ്പെട്ടു, സദസ്യരിൽ സകലയും ദേശവാദിക്കുന്നാണെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കിൽ അനുതവയർഷം ചെയ്തുന്നതായിരുന്നു ഇന്ത കാഴ്ച.

അതുനൽകിവന്നതിൽ തനിക്കു ഒരു ഒററ മിന്തുമേ യുള്ള എന്നാം നിയമം അനുനയ ഗ്രഹനമാണുകൊ, രാജ്യത്തുന്നതുനാണു നാഡാംമുറയോകൊ, ഒരുംപാതയിക്കും കുക്കാട്ടു ഉപദ്രവിക്കുന്ന സപത്രവിണി. കമലയുത്തു പേരാകൊത്താക്കി ധാരാത്തു കാഞ്ഞുവുചില്ലുന്നംതുനാട്ടു സമത്പച്ചാട്ടു ഒരു മിന്താ ഇന്തർ മാത്രമാണുന്നം മഹാ മജി അവരുടും പലപ്പോഴം പരയാട്ടായിരുന്നു. അവർക്കു തന്റെ അനുമതിതന്നിൽനിന്നും കിട്ടിയ പേരാഡം “കൈച്ചുരാണി” എന്നുള്ളതു്. ആ നാമധേയം ചൊല്ലി ദവരെ ആരും തന്നെ വിളിച്ചുപാക്കുതെന്നു

ഒഹാരമായ ഒരു നിയമവും ഈ കമാരി എൻ്റെപ്പെട്ടതിൽ ഒരിൽനാം.

രംഗം ഇതുകൂടായപ്പോൾ ജവഹരിലാൽ ഭൂനഹം ദ സൃഷ്ടിനേന്തു “സരോജനീദേവിങ്ങയും നർ ഭംഗിനയും ഇവിടെക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്ക് വിരോധമുണ്ടോ?” എന്ന ചോദിച്ചു.

മഹാതീജി അതുകെട്ടു മൊട്ടിലാൽജിങ്ങേട്ട് “നമ്മ് ദ പ്രസിദ്ധിന്റെ നാം ലോഹ്യം സംസാരിച്ചു സമയം കളിയുന്നതിൽ കോപിക്കുന്ന എന്നാണെ ഇതിനത്മം” എന്നതറ്റെത്തു. രൂഖാക്കാർ രണ്ടുപേരും ദിവാവിന്നർ അതിനുകൾ കാത്തനാപോലെ നിലകൊണ്ടു. ഇരുപുരുഷരിൽ സൃഷ്ടി അപൂർവ്വക്ഷണാവുകയും ചെയ്തു.

അംഗാലപ്പറ്റി

(വിഭാഗാശാനബധിക്ഷീകരണം സംബന്ധിച്ച്)

19-2-106

ഈന്ന ദോഷംവെയിൽ നടക്കുന്ന സഹനസഹരവിധികളുടെ വൈഹിത്രപ്രതേകകൾിച്ച് നമ്മുൾ, ഉണ്മാക്കി വാൻ പോലും വധിയാം. സൃത്തിനഭിച്ചാൽ അസ്തുതിക്കുന്നതു വരേയും, അസ്തുതിച്ചാൽ ഉദിക്കുന്നതുവരേയും ദോഷംവെക്കാക്കി ഒരു രംഭപ്പിന്തയേറ്റുള്ളി—സ്വപരാജ്ഞം കീടുന്ന മെന്നും. മുലകടിമരനിയ ശിശ്രൂക്കൾ, മുതൽ ശംഖാന്ത്രമിയായി ഇയിൽ വേണ്ടെന്നുറച്ചിരിക്കുന്ന രൂഖജനങ്ങൾ വരെ എല്ലാവക്കിം ഈ ഒരോററ വിച്ചാരഭേദയുള്ളൂ. ദോഷം ക്ഷേക്കാൻ രൂപാവാരികളും രൂപാവസ്ഥകളും മാണം.

താഴ്വാലികമാരു എന്തുക്കൊണ്ടും, അധികാരിയിൽനിന്നും പുറാ ചുരുപിശാത്തി ഉത്തേഖാഷണങ്ങളും രൂപാപാരീകൾ കൂടുതൽ സ്വന്തവാംശം ഒരുണ്ടുണ്ട്. കുന്നൻഗുണിബൻറ പലതിൽ അവിടെ ഇതു വിജയപുരുഷാക്കന്തിനു കാരണാ സ്ഥീജനങ്ങൾ ഇതിൽ മനീച്ചു നിന്മക്കന്നതുമാതു മാണം. ഉത്തുജ്ഞകലാതകളും അക്കത്തമമായും ആത്യ മഹിഷാരത ദേശം ശ്രീരകാന്തിയാൽ രാജപാതകൾ പ്രശ്നാഭിത്മാവുകയും മധുരനിന്ദത്താൽ അന്താശീക്ഷാ സംഗ്രഹമാക്കുകയും ചെയ്തുപോറു മുതൽ വിജയദീപം കണ്ടുടരുട്ടുണ്ടോ?

ബോധവാദിലെ ലക്ഷ്മിപ്രഭക്കന്നാരിൽ ദഹിബൻറ ഭാത്യജും ഇംഗ്രീസാല്പുത്രിനും വിദേശാരൂഗാഭാ ക്കീയ ഒരു വിലഃം റാഡിയ പട്ടബാങ്കുന്നതിനു ത്രാവന്മാർ ആശ്വാസപിക്കുപ്പും. വിദേശവും കൈകൊണ്ടു തൊട്ടു കയില്ലെന്നും ആ ദാപ്പം ഗവുഡാശാർ തുറന്നപരതയും. കബേ റം അതിൽ അപ്പും കേരപം ഉണ്ടായെങ്കിലും, ഒരു പരക്ഷ പൂരിതാശ്മിതീകരിക്കണ്ടു ദയപ്പുട്ടായിരിക്കാം, ആ ദാസുവർത്തനതു കരിപ്പുട്ടതിയില്ല. തന്നാത്താം തന്നെ ഇം കയ്യമാരുപുജ്ഞം മരിച്ചും പാശ്വാലിയുടെ അഭിച്ഛം സാധിച്ചുകൂട്ടാം എന്നും ആ വുകോഡരൻ നിയുചിച്ചു. പട്ടവാശ്വവാനായി തത്തവുകളിൽ ചെന്ന പ്രൂഢാശം കല്പാശം.സംഗ.സിക്കത്തിൽ ഭീമൻ നേരി ദേശിവന പ്രശ്നാസം എത്തും സാരമില്ലാത്തവയായി ഞാൻ ആശാ, തനിക്കു ഒരു കഷണം വിദേശാരൂഗണി ചോഡു ലഭിക്കുന്നതല്ലോ അംഗീകാരത്തിനു മനസ്സിലു യഞ്ഞു! കിട്ടുന്നതിലുകും മെച്ചുംഡിയ ഒരു വഭർ സാരീ യുംവാങ്ങി ആചീവിദേശം സെംഗ്യത്തിലുകു തിരിച്ചു.

നെമ്മയും മിനസവും ഏറിയ പട്ടകൾക്കാതും അതുവരെ ഉപജാഗിച്ചുവന്ന ആ ലാളിതാംഗിക്കു പങ്കെൽക്കുത്ത ഇം വാസ്യം കണ്ണപ്പോൾ ദേഹവ്രൂപായി. തീക്കട്ട ഉത്തരവന്ന നോട്ടങ്ങളാൽ ആ ഏല്ലോന വിറപ്പിച്ചിട്ടും ആ സ്ഥീ വദർവാസ്യർ ഏരിക്കുത്ത കുരെ ഏറിഞ്ഞു.

ഭർത്താവു വിഷ്ണുന്നായി. എവിടെ നാം ഗാക്കിലും നല്ല പട്ട ഉടനെ കൊണ്ടുവരണ്ടും നാളി കല്ലുന് അന്ന സരിക്കാതിരിക്കുവാൻ അയാൾക്കു നിറുത്തിയില്ലെങ്കിൽ അഡിക്കുവാൻ. അയാൾക്കു കാരിക്കായറി ചുറപ്പെട്ട. മനസ്സിലൂടെ നേരുടെ ഒരു യുദ്ധാപ്രാം ഷാസ്ത്രിയെന്നുണ്ട്. നോക്കിയ ഫ്രൈഡി അതിനേറ്റെ മുൻവശത്തു ബാലചാന്ദനാർ ഉണ്ടിച്ച യന്മ നിൽക്കുന്നതുപോലെ രണ്ട് മുഖങ്ങൾ കണ്ട്. ഈ പത്രാടക്കത്തു പ്രായം ഉള്ള അതിസുഖരികളായ രണ്ട് യുവതീകളായിരുന്നു അവർ. തന്നേക്കാർ അനേകകം മടങ്ങു സവാലുകളും രണ്ട് മധ്യ കഴിവുരുളിത്തുടെ പ്രത്യീകരാണ്. നമ്മുടെ ഭീമഃസന്നാൾ ഇതികത്തവുതാഴും നായി ഷാസ്ത്രിനേറ്റെ മുൻവശത്തു നിലകൊണ്ട്. വിദേശ സാമാന്യങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന സ്ഥലത്തു ആ കബേരൻ വന്ന തെന്തുന്ന യുവതികൾ ചോദിച്ചു. അയാൾ സത്തുമെല്ലാം പറത്തു.

“എക്കട്ട്, തെങ്ങൾ അർവ്വിടെവന്ന നിങ്ങളുടെ ഭായ്യും ദേഹാംഗപ്പെട്ടതിവഭർ സ്പീകരിപ്പിച്ചുകൊള്ളാം. പിക്കററിങ്ങിന തെങ്ങളുടെ മുൻ കഴിത്തു വരുത്തേണ്ടവർഷം ഇവിടെ വന്നുകൊള്ളണമെന്ന്” എന്ന ആ യുവതികൾ മരം പടി പറത്തു.

അയാൾക്കു താഴസിയാതെ രണ്ടുപേരും അഞ്ചിയായ പാശവാലിയുടെ സൗഖ്യത്തിലേക്കു പോയി. പട്ടംകൊണ്ട്

വഴരണ്ടതായ ഭർത്താവിനപകരം വദർക്കാരായ രണ്ടുപൊന്ത് കുട്ടികളെ കണ്ണംപൂറം ആ കൈകേയിയുടെ കോപം വല്ലിച്ചു്:

“നിങ്ങൾ എൻ്റീനാണോ വന്നതു്?”

“ജീവജീതിയിനു് പാദം കണ്ട തൊഴുവാൻ. അതു തന്നെയമല്ലാ ഇനിക്കും. വിദേശവസ്തുക്കൾ ധരിക്കുന്ന തന്മ വിനിഷ്ടപും അപേക്ഷിക്കുവാൻ.”

“നിങ്ങൾക്കിവിടെ യാതൊയ കാഞ്ഞവും ഇല്ല. എന്നിക്കു ധരിക്കേണ്ടതായ പട്ടകൾ വാങ്ങുവാൻ എൻ്റെ ഭർത്താവു പേരിട്ട് മടങ്ങി വരാറായി. നിങ്ങൾ കടന്ന പൊരുളുാളിൽനാം”

“അദ്ദേഹം താഴെത്തെ നിലയിൽ ഉണ്ടു്. പട്ടകൾ വാങ്ങുവാൻ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ അനവദിച്ചില്ല.”

“എൻ്റെ ഭർത്താവിനെ സംബന്ധിച്ചു്. എന്നിങ്കൊ നിങ്ങൾക്കോ അധികാരം?”

“നമ്മുടെരണ്ടുകൂട്ടുക്കുടുങ്കേണ്ടും അധികാരത്തെ കവിഞ്ഞതു മാത്രമേക്കണ്ടു്.”

“അവരവരുടെ സുവസ്സെന്നുകാഞ്ഞുകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു മാത്രമേഖയേ നോക്കേണ്ടതായ ആവശ്യം ഇല്ല.”

“അഭ്യും! ജീവജീതി അങ്ങെനെ പറയുന്നതെ. സെന്റ് കാഞ്ഞുകൾ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടു് എന്നതനെന്നയല്ല, സകല കാഞ്ഞു തകളിം സഹിച്ചു് നമ്മുടെ ഏതും കാണുന്നതും ഒരു കാണ്ഡയിലാണ്. കുറെ മാസങ്ങൾ മാത്രം ഇം ഉപദ്രവം സഹിച്ചുകൊണ്ടാൽ നൂറു നാലുക്കണക്കാം അന്നത്തോളം പരയര കുറക്കം നിൽപ്പുവം സന്ധാരിക്കുകയുണ്ട് ചെയ്യുന്നതു്.”

അതുകൊണ്ട് അഞ്ചേരിന ശാരൂഹം പിടിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടുന്നു:”

ആ ചന്ദ്രി അഞ്ചുകൊണ്ടിളക്കിയില്ല. പെൻകട്ടി കുളപിടിച്ചുവെളിഡിൽ താഴെ ചാൻ അവരും ഭാസിമാരാ വിളിച്ചു. യുവതികൾ ആ സ്ത്രീയുടെ പാദത്തിൽ പുണം. കരകഴിവാര്ഥക്കുടുംബം ഓരോ കുടുമായി ചെരുപ്പും ചാരികൾ വന്നതുണ്ടി. ഇതിനിടയിൽ ഗ്രഹങ്ങാമങ്ങൾ എത്തി. അതുകൊണ്ട് പ്രായമായും ആ സ്ത്രീ വശദൈപ്പട്ടില്ല. ഒരു വിൽ അഡപക്കുളവും എല്ലാം വരുന്ന ആ പാമസുങ്ഗരി കൾ പിന്നുണ്ട്, ഒരു നിരയായി നിന്നുട്ട് ഗ്രഹങ്ങാമ കൊടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു.

“എന്നായിട്ടും നിങ്ങളുടെ ഭായ്യും ഈ പാപത്തിൽ നിന്നു പിന്നമാരകയില്ലെന്ന കാണുന്നു. ആ സ്ത്രീ മല്ലു. വരുള്ളും തുങ്ങുള്ളും സെരുവന്തും തീരെ കുറഞ്ഞുവുള്ളുമാണ്. അഞ്ചേരിയുടുക്കു ഈ അധിവൈതിൽ ആരെ എക്കാഴ്ചയും ഭായ്യായി സ്ഥിരകരിക്കാം. സമ്പത്തിൽ തുങ്ങാം എല്ലാ വയം ഈ സ്ത്രീക്കു ഉയന്ന് വരുമാണ്. വിവാഹം ബന്ധിത്തിൽനിന്നു വിട്ടപോകുന്ന ഈ സ്ത്രീയുടുക്കു കൊടുക്കാം വാൻ അഞ്ചും അപായും തുങ്ങാം അദ്ദേഹം തരാം. നടക്കുടു ഇതെല്ലാം ഇക്കണ്ണംതാൽ.”

വാർലു കൂറേതാട്ട് സമീപിക്കുന്ന ക്ഷേമരബല്ലരാജു മംഡിയല്ലെന്നിൽ ഒരു ചക്രവർത്തി കുടി അനുതയാര ചെയ്തിരുന്നിരിക്കാം. തബൾ നോക്കുക്കുന്ന ഈ ശ്രോതര വിപത്തുകണ്ട വിഗതഃബാധയായ ഗ്രഹങ്ങായിക തുടി വെട്ടിരറക്കപ്പാലെ നിലം പതിച്ച “അഞ്ചും ഏന്നു ഉപേക്ഷിക്കാതെ. തുണ്ട് ഇനിമേൽ വദർ മാത്രം ധരിക്കുയജ്ഞം” എന്ന വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

അത് സുപ്പീപിന്നതെ വാളുണ്ടിയർ പരവരയിൽ
അഗ്രിമസ്ഥാനം വഹിച്ച് രാജനകം വികഭവവസ്തുലയ
ങ്ങൾ ആട്ടപ്പീച്ച പിക്കററിങ്ക കരിത്തിന ജയിലിൽ
ആയിരിഃഖ്യാനം.

മരണശൈക്ഷണ്യിൽ.

29—2—106.

ലാമോർ ക്ലൗഡിയിൽ, മരണശൈക്ഷണ്യിൽ വിധിക്കുപ്പുട്ടി
ടുക്കി സർബാർ ദേത്ത് സിംഗ് നെപ്പററി ഇന ഫോകം
മഴവൻ അറിയുന്നണഡ്ലോ. ഇതുപത്തിൽ വോളും
മുക്കല്ലു പ്രായമുള്ള ഇം യുവാവു് ആദർശമാത്രം ദുഡി
പാദനം ആശനനം ഉള്ള ഫോയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചൊയ്യാ
പടം കണ്ണാൽ തന്നെ നമ്മക്കണ്ണാക്കന്താണ്. നായി
പ്രായാത്മക മടക്കത്തോപ്പീവച്ച് യുദ്ധാപ്രശ്ന വേഷതാം
ഉള്ള പടമാണ് ഇപ്പോൾ നമ്മക കിട്ടുന്നത്. കണ്ണാൽ
തന്നെ ഒരു ഇല്ലേഷ്ട് യുവാവാണെന്ന തേനോപ്പുകൾ.
ഓർമ്മനേത്രുണ്ടോളം അരെത്തിയ ആധ്യാരാജ്യങ്ങളോളം ഇനം
കുറത്തു നീണ്ട പുരിക്കങ്ങളോളം ആശാളുള്ളതു്. ലാലാജിലൈ
ദേശവാപദവം എൽപ്പീച്ചതായിപ്പുറയുന്ന ഫോലീസു
സുപ്പണ്ട മീ. സാൻഡേഴ്സ് സു് എന ധപരയെ വെടിവച്ച്
കൊന്നാഡിവസം ദേത്ത് സിംഗ് ലാമോറിയ ഇല്ലാഡി
തന്നെ എന്നാളു വാദം തെളിയിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രതി
ഭാഗങ്ങളുകൾ വക്കീലിനെ എൻപ്പെട്ടുള്ളതാതിനേ നാബേ
ഡിച്ച ഇം യുവാവിന്റെ അ ഫ്ലാൻ കോടതിയിൽ ഒരു

അപേക്ഷ ഭാവാധിപ്പിച്ചതിനുപറ്റി അറിയെത് ഉടൻ ഗ്രന്ഥസിരി എഴുതിയ കത്താണ് താഴെക്കാണുന്നത്.

പ്രിയദ്വൈ അട്ട്.

ഞാദ്ധന കേസിൽ എൻ്റർ ഭാഗങ്ങളും വക്കി ലിനെ ഏർപ്പെട്ടതുന്നതിന്റെവാദി അവിട്ടനു് കാട തിയിൽ ഒരു അപേക്ഷ ഭാവാധിപ്പിച്ചതായറിയുന്നതിൽ ഞാൻ എറുവും അതുപെട്ടെന്നും. മനമൊന്മുഖമില്ലാതെ കേരംക്കവാൻ നിന്മാതിയില്ലാതെവിയതിൽ ഇംഗ്ലീഷ് വാദം. അതു വളരെ ഭാസ്യമാണു്. ഇതു് എൻ്റർ സകല സപാസ്മഃതതയുടെ അപഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ദേഹം സ്ഥിതിയിൽ, ഇംഗ്ലീഷ് ദാനുപരം ഒരു അപേക്ഷ ഭാവാധിപ്പിക്കുന്നതിനു അങ്ങു് ഒരുവെട്ടുതെന്നുണ്ട് എന്നിക്കു തീരെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഒരു അട്ടുന്ന മകനു പുറിക്കിടത്താനും വാത്സല്യത്തിന്റെ പരിമീതി എത്ര തന്നെ വലുതായിരുന്നാലും എന്നോട് ആളേംചുിക്കുക ഹ്രാസ്മം ചെയ്യാതെ ഇപ്പുകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ അപേക്ഷ വല്ല ആധികാരവും ഉഭാവനാ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയസംഗതികളിൽ നമ്മുടെ രണ്ടിട്ടു ടെയിം അഡിപ്പും അഡിപ്പും പരസ്യരം ഭിന്നമായിരുന്നു എന്നും അവിടെ അറിയപ്പെട്ടില്ലോ. അട്ടുന്നും സമത്വത്തേക്കാം വിസ്മയത്തേയോ പറ്റി, അഡിന്റുപ്പും കാണുക്കാം തന്നും എപ്പോഴും സപത്രുനായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കായും മായിരുന്നുണ്ടോ.

ഈ കേസിൽ ഞാൻ എൻ്റർ ഭാഗം വാദഭാഗം ആലുവുവും ശരിയായും നടത്തണമെന്നു് ആലുംമുതൽ തന്നെ അട്ടുന്ന എന്നു പലപ്പോഴും നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നാലും, എന്നാൽ ആ അവസ്ഥയെല്ലാം ഞാൻ അട്ടുന്ന അഡിപ്പും അഡിപ്പും പരിരിശയി

നിധി കൂട്ടുകയായിരുന്നു എന്നും അവിടെ അറിയാം. എൻ്റെ ഭാഗത്തെ ചേളി സ്വാധീനപ്പെടുവാൻ കോടതി യിൽ ദോധിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്നുകൊണ്ട് ഒരുക്കലും ആ ഗ്രഹം ഉണ്ടാണെന്നില്ല. അതിനുപരി ഞാൻ ഗൈര വമായി ഓട്ടകലും ആരുലാച്ചിപ്പിയുന്നുണ്ടോ. ആ സ്ഥാപ്ത മാരവസ്തു തപ്പശ്ശാനും തെയ്യം അവലാബിഡ്രാ, അതല്ലോ എൻ്റെ അഭിപ്രായം ശരിയാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്. വേറു വല്ല കാരണവും ഉണ്ടായിട്ടോ എന്നാണോ ശ്രദ്ധ ഇല സ്വീകരിച്ചുതെന്നാൽ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഞാൻ ഒരു പ്രാദൃഷ്യക നായമാണോ ഇന്ത കേസ്റ്റിൽ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നോ അല്ലെന്നറിയാം. എൻ്റെ ഭാഗതോ പ്രസ്താവിയും ആ നായത്തിനും എൻ്റെ ധർമ്മദോഷത്തിനും തുലിക്കുന്ന കുറ്റപരിപാടിക്കണം അഥവാ ദയാജ്ഞ മായിരിക്കുന്നതാണോ. ഇപ്പോൾ സ്ഥിരതിക്കുള്ളില്ലോ തീരെ വൃത്താസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെവന്നുതുക്കിപ്പെടുകയിൽ തുന്നു എന്നും ഭാഗങ്ങളുടെ വാദം സമർപ്പിക്കുന്നതിനും തുന്നു ഒന്നിക്കലും മുതിരക്കുയുമില്ലോ എന്നു. ഇന്ത വിസ്താരം നടക്കിവാഴിപ്പുകെ എന്നുകൊണ്ട് ഒരു ദറി നിഡിയും ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എൻ്റെ മേൽ ആരോപിച്ചിരിക്കുന്ന കററി വള്ളരു വള്ളരു ഗൈരവവാളിയും തായിയും അഥവാ മാരവിലും, ഇന്ത വിസ്താരം തൊട്ടാം നടപടിയും മറ്റൊരു പരിപൂർണ്ണമായ അതും അനുഭവയും അനുഭവയും അനുഭവയും ഭാവിക്കണമെന്നുള്ളതാണോ എൻ്റെ ആ ദറിവിച്ചാറം. മാത്രാഭ്രമിയുടെ ദാസ്യത്തിനും വരുത്തിവരുന്നും നിതിന്റെ ക്ഷേണത്തിയുടെ നടപടിക്കുള്ളില്ലോ പരിപൂർണ്ണമായ അതും അനുഭവയാണോ അംഗീകരിക്കേണ്ടതെന്നും, അവയുടെ മേൽ പതിക്കുന്ന ശിക്ഷ

എററവും ദേങ്കരമാണെങ്കിൽ തത്തന്നെയും അതിനെപ്പറ്റാറി ഒരു നീംചുഡിനരത്നക്ഷേപം ചുന്നിച്ചു പോകുവെത്തും നാകളും ശിക്ഷയും ദൈർଘ്യത്താട്ട എററവെക്കാളളണ്ണം മെന്നംഞ്ഞുണ്ട് എന്നും അഭിപ്രായം, അതുകൂടുതു രാഷ്ട്രി യമായ തത്പര്യം ആസ്ഥാനമാക്കിയല്ലാതെ, വൃജതിപരം മായ രക്ഷയെക്കുത്തി അവർ അവരുടെ സ്വാധാരണക്കോടതി കുളു ധരിപ്പിക്കുന്നതിന് രൂക്ഷലും ഒരുമൊട്ടത്തു ഇം കേസും തുണ്ടാക്കുന്നതു നില ഇം തത്പരത ആസ്ഥാനമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇം കാഞ്ചത്തിൽ തുണ്ടാക്കുന്ന വിജയങ്ങൾ പരാജയമോ എന്നൊന്നും ഫലമെന്നും അനേന്ത്രപിക്കാൻ ഭാരം എന്നിക്കുന്നു. എററവും നീസപ്താത്മമായി തുണ്ടാക്കുന്ന തുണ്ടാക്കുന്ന ധമം അനുജ്ഞിക്കുകയായിട്ടുണ്ട്.

തുണ്ടാക്കുന്ന കേസിനെ സംബന്ധിച്ചു വെബ്ബായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടത്തിയും അർധാക്കണ്ണം കുലെ പ്രസ്താവനയിൽ, തുണ്ടാക്കുന്ന നിയമത്തെയും സ്വാധൈത്തെയും അപൂർവ്വം, പ്രപഞ്ചത്തിനും ശ്രമിച്ചു എന്ന പറയുന്നു. ഇം അപ രാധാ തുണ്ടാക്കുന്നോ മരവളളവരാണോ ചെയ്യുന്നതെന്നു പൊതുജനങ്ങാക്കു ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇം കേസ് നല്ല ഒരു അവസ്ഥയാണും ഉണ്ടാക്കിക്കഴിവാതു. ഇം ഭാഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളവും ഫലങ്ങം തുണ്ടാളിൽ നിന്നും ഭീമാഭിപ്രായക്കാരായിട്ടുന്നുണ്ടും. പക്ഷേ അഞ്ചി നീന്തായാലും എൻ്റെ സമർത്ഥമോ അറിവോ കൂട്ടാതെ അപ്പുണ്ണം ഇപ്പുകാരം ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുതിൽ യാതൊരു സ്വാധവമില്ല. എൻ്റെ ജീവൻ വിലധിക്കുത്തായി അവിടു തേതക്കു തോന്നിയിരിക്കാം. എന്നാൽ എന്നിക്കണ്ണപിരു തോന്നാനില്ല. എൻ്റെ ധർമ്മവേദാധികാരം കേന്നോടു എൻ്റെ ജീവിതം മെന്നില്ല. എന്നോട്ടും എൻ്റെ ജീവിക്കണ്ണം മെന്നില്ല. എൻ്റെ ജീവിക്കണ്ണം മെന്നില്ല.

അതുപയർലു ദ്രോഹിൽ പെട്ടവരായി എൻ്റെ സദ്ധേയദരങ്ങൾ മൂല കേസലിലുണ്ട്, അങ്ങൾ ഒരു കാഞ്ചപരിപാടി നിശ്ചയ യാച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുവരെ അതിൽനിന്നു തെററാതെ തുണ്ടാക്കി കൈകുറ്റപാടിച്ച നിൽക്കുന്നു. എന്തു വലിയ ഭ്രാഹ്മാധ അബാസാനക്കാണു വരുവാൻ പോകുന്നതെ കിലും തുണ്ടാക്കി അംഗീകാര തന്നെ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

അംഗും, എൻ്റെ മനസ്സും വളരെ ക്ഷാഖിച്ചിരിക്കുന്നു. അംഗും കുട്ടിപ്പെരുമാറിരാഡായ സുധാരണ രീതിയും മന്ത്രാദിയും എല്ലാം മറന്നും അങ്ങേ പ്രവൃത്തിയെ ഫുററി നിത്രപിശാംഖാർഥം അമവാകരാപ്പുട്ടാരംഖാർഥം തൊൻ കക്ഷശമാധ ഭാഷ ഉപദിക്ഷയാനിന്നപോലും നിർബ്ബഹിതനായിപ്പൂകുന്നില്ലേ എന്നു തൊൻ ഭ്രാഹ്മ ദ്രോഹം. തൊൻ നേരേ പരാത്തുകാളുള്ളടക്ക. എന്നു ഗ്രേശമായി പുരകിയ്ക്കാനുണ്ടു് കാര്ത്തിയത്രുപോലെ എന്നിക്കു തോന്നിപ്പൂക്കാൻ. ഒവരു വല്ലവരും അംഗും ഇതു ചെയ്യിൽക്കുന്നാണ്. തൊൻ ഇതു അതികരിക്കിന്നും ഒരു ക്രമത്തിലും തൊൻ നീചപ്രവൃത്തിയായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങേ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും ഇതു ഒരു വ്രതം ഒരു ക്ഷീണിം, അതിലും ഒന്നാം മാത്രമേ തൊൻ പരായാനുള്ളൂ.

ഓരോയത്തെന്റെയും അന്ത്യസ്ഥിതി എന്തുവെന്നും പരിപ്പിശുന്നു ഒരു കാലമാണിതു്. അംഗും തൊൻ പരാത്തുകാളുള്ളടക്ക. അവിട്ടും ശ്രദ്ധപരിക്ഷണം തിരികെ പരാജിതനായിപ്പുണ്ടായി. അങ്ങും എററവും പരമാത്മിയായ ഒരു പ്രേരണക്കത്താബന്നും എന്നിക്കരിയാം. അവിട്ടെത്തു ജീവിതം ഇൻഡ്യയിടെ സ്വന്തമായുള്ളതിനാഭവണി സമ്പ്രിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും എന്നിക്കരിയാം. എന്നാൽ

പ്രീയപ്പെട്ട അട്ടു! ഈ അവസരത്തിൽ ഈ ഭീതപ്പോൾ കാണിച്ചുകളഞ്ഞതെന്നാണ്? എനിക്കേ ഇതു തീരെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

അവിട്ടതെങ്കിലും, എൻ്റെ സ്നേഹിതമാരെയും, ഈ കേസിനെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന എല്ലാവരെയുംതാൻ അടിയിക്കുന്നതും. എൻ്റെ അട്ടുണ്ടെന്ന ഈ പ്രവർത്തിയെ താൻ കംപനായി പ്രതിശേധിക്കുന്ന എന്നാണ് കൊട്ടി അനവബിക്കുന്നകിലും താൻ എൻ്റെ വുംഡം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനു തുന്നിയുന്നതല്ല. എൻ്റെ നിരാഹാരലുതകാലത്തിൽ താൻ എത്രൊ പറത്തെന്നുള്ളതു തെരിവായ പ്രസ്താവന പത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു. വേബാഴ്സ്സുന്ന് ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന എൻ്റെ സ്നേഹിതമാരം എന്ന തെരിവിലുംപുശ്ചകം. കൃഷ്ണ! അവത്തെ തെരിവിലാരണ്ണനീക്കുന്നതിനു എനിക്കേ ഈ ജന്മത്തിൽ ഒരു അവസരം ലഭിക്കുന്നില്ലെല്ലാ!

ഭഗത് "സിംഗ്".

പ്രസിഡണ്ട്‌ഞ്ചെറ്റ് പ്രത്യാരമനം.

(പാശ്ചാത്യവാദരില്ലാത്ത നെയർ ദരിക്കൽ ബന്ധന വിജ്ഞാപിതനംപ്പോരം)

3—3—106.

മുഖംത്തക്കവീഴ്ക്കു തലമുടി വീണ്ടും വീണ്ടും പീഠം മാററി എത്ര കുമാരി ചുക്കാക്കരക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഓരത്തിമയുരമായ ഒരു ഗാനം എത്ര അധിക്ക്രമിച്ചുണ്ടായിരുന്നു

ചുറപ്പുട്ടുണ്ട്. തുൽച്ചുവും ദ്രോഹത്തിലുള്ള തിരി ചുലിനെ സുക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അനവരതം ഇളക്കിമരിയുന്ന നീലേവിവരദ്വാരികൾ ആ ചെന്താമരമുഖത്തിൽ വണ്ടി സ്ഥാപിച്ചു പക്ഷഭൂമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് വീശ്രൂന്നനീലമുന്നത് പിന്നു വിതരിക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഒരു ഭത്രാനും മരിയിൽക്കു ബാടിവന്ന് കിത്തച്ച കിത്തച്ചിട്ടുകാരം പറ ഞ്ഞത്തു്:—

“തക്ക! കൊച്ചുരാണി! ഇന്തു! അപ്പും വന്നിരി ക്കുന്നു. അപ്പും ജയിലിൽനിന്നു”

ഇന്തിര - മിവം ഉന്നമിപ്പിച്ചു് അവയേ നോക്കി. “എന്തു്? ഇന്നേന്തെന്നു വന്നു്?” എന്ന ചോദിച്ചു.

ഭത്ര:—ഒരു ധപരിപ്പേം കാറിൽ —കൊച്ചുയജമാനൻ വന്നിരിക്കുന്നു. കാറിൽ നിന്നിരഞ്ഞുന്നതു തൊൻ മുക്കു തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കണ്ട്.

ഇന്തിര യാതൊരു ഭാവങ്ങളും കുടാതെ മറപ്പി പറഞ്ഞു:—

“എന്ന അനേപഷിക്കുന്നകിൽ, തൊൻ ഇന്നത്തെ അഭിവു് തുൽ തുറവ കഴിഞ്ഞിട്ടുവരുന്നു എന്നപറയുണ്ട്. ആകട്ട. നിങ്ങൾ കളിച്ചു നടക്കുകയായിരുന്നുനു തോന്നു നാവല്ലോ. നിങ്ങളുടെ വീതം തുൽ ശരിയായോ?”

ഭത്ര:—ക്കേതെ! കൊച്ചുജമാൻ, ഓമനയുടെ പൊന്ന പ്പും. ആരു മാസത്തെ ജയിലിൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്ന എന്നാണു തൊൻ പറഞ്ഞത്തു്.

ഇന്തിര:—തൊൻ ചോദിച്ചതിനുള്ള ഉത്തരമാണോ, ബീം! നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്? നിങ്ങളുടെ എങ്കിക്കേണ്ടു എന്നാണു തൊൻ ചോദിച്ചതു്.

ചുപ്പ:—ക്കെത്താനെന്നുള്ളേക്കണാ! തങ്ക്കരിനെക്കണ്ണാൽ
അപ്പുണ്ട് ക്കീസം മാറം.

ഇട്ടിര:—നന്നകൊണ്ടം ക്കീസം വരുന്ന അപ്പുള്ള ഏറ്റവും
അപ്പും, ചുവാങ്ങുാളിളി, തോൻ വകന്നകാം.
അരവുമൺകു തോൻ ചോളിക്കുങ്ങവാൻ എൽ
അളന്ന എന്ന കാണിപ്പുക്കണം.

വീഡ്ര ആ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള വരദയല്ലാം അവി
ടത്ത നന്നാംമുറത്തവുംരാറ്റ് ആഗമനത്തപ്പറി അറി
യിക്കവാനായി അവിടെ നിന്ന ഓടിപ്പുായി.

ഉച്ചതിരിഞ്ഞു നാലുമൺിയാകാറായപ്പോൾ പണ്ണി
തജവഹരിലും നൈര് നയനി ജയിലിൽ നിന്നു
സുപ്പണ്ട് നന്നിച്ച ആനന്ദവേന്തതിൽ എത്തിയ കാൽ
മാണം മറ്റു കാണിച്ച സാഭാഷണവിഷയം എന്ന മു
ദ്രോക്കം പരയേണമെന്നില്ലല്ലാ. ആനന്ദവേന്തതാഴെ
അബാബുധിച്ച സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന കാണ്ടരസ്സ് ആഫീ
സിൽ ഇച്ചസ്ഥമനാൽ ശിപായിമാരും തുരത്തുരെ ഓടി
ക്കൊണ്ടം അപ്പുഴപ്പോൾ അവരവരുടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ
ഇരുന്നു ജോലി നടത്തുകയായിരുന്നു. ഓരോ മൂന്നേഴ്സ്
കക്കമെററിക്കും അയയ്യേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ എത്തയും
യട്ടിതിയിൽ ചെറ്റു ചെയ്യുന്നതിന്റെ ശ്രദ്ധകോലം
മലും അവിടെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ' ഇൻഡ്യർഡെ
പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും ഓരോ കാൽത്തിനായി കാണ്ട
ഗസ്സ് തലസ്ഥാനത്തിലെ ആഫീസിൽ എത്തിയിട്ടുള്ള
മാന്നുകളാർ വരാന്തകളിൽ അവരവരുടെ സംബന്ധസ്ഥയം
കാൽത്ത ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. ചെലവുമാണിൽ നീഡിഷംപ്രതി
കാൽത്തങ്ങൾ അറിയുവാനും അറിയിക്കവാനമായി രണ്ട്

മുന്നഃപർ നിരന്തരം ജോലി ചെയ്യുന്നണ്ട് കമ്പിറ്റീപാ യിമാർ നാലബേജ്ഞാ വന്നും പോയും ഇരിക്കുന്നു. ജോലി മുട്ടതൽ മാത്രമെ ഉയൻ ഉള്ളാഗസ്ഥമാരെ താഴേന സിൽവസ്യികളിൽ നിന്നും വേർത്തിരിച്ചറിയിക്കുന്നുള്ളൂ. മറ്റൊരു യാത്രയാൽ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെയും തലസ്ഥാനത്തിലെ ഭരണകൂടത്തിൽ ഇതു വലുതായ കമ്മ്വിവിധത്പ ഒഴുക്കിം ചുറ്റുക്കിം കാശനന്നതല്ല.

അങ്ങനെന്നും രിക്കങ്ങവാദി ഒട്ടുവാങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു ശിപായി ഗൈററിൽകൂടെ കടന്നു അടക്കുന്ന ഒരു മോട്ടാർക്കണ്ട് അക്കദേതക്കാനു നോക്കി, തുഷ്ടിവ മാറ്റുതു് പിന്നെയും ഒന്നു നോക്കി, ഓട്ടി മറിയിലെത്തി, “പ്രസിഡന്റ്, പ്രസിഡന്റ് മഹാരാജ്” എന്ന വളരെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. ചുറ്റുമിള്ളവർത്തലപോക്കി നോക്കി.

“എന്നാണു നിങ്ങൾ മറവിളിക്കുന്നതു്? ”

ശിപായി:—നമ്മുടെ പ്രസിഡന്റ് മഹാരാജ് വരുന്നു. വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇതിനിടയിൽ വരാന്തയിൽക്കൂടു കയറുന്ന ചവിട്ടു പട്ടിക അട്ടത്തു കാർവന്നുനിന്നു. അതുപോലേ ഉള്ളാഗസ്ഥമാർ ഓട്ടിഇരുച്ചു വെളിയിലേക്കു കടക്കുന്നോഴ്ചക്കു ജയിൽസുപ്രണി മിസ്റ്റർ മെഡേഴ്സ്‌സ് പുറത്തു് ഇരഞ്ഞി. തുറസ്പടിച്ചുനിന്നു വാതലിൽകൂടെ ഒരു യുവാവു് താഴേ ആട്ടി സുപ്രണിനു കൈകൊടുത്തിട്ടു്;

“വളരെ വന്നും. ഈ അതുപോലീയിൽ വാരണ്ണം കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കുടക്ക് പ്രവേശനം ഇല്ലാത്തതുനിന്നുത് ഇപ്പോൾ അക്കദേതക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതിനു നിരുത്തിയില്ലാത്തതിൽ വൃസന്നിക്കുന്നു. താഴസിയാതെ തമ്മിൽ കാണാം.” എന്നപറഞ്ഞു.

സുപ്രാണ്ട്: — ഇതുവരെ കണ്ടതുപോലെ തമ്മിൽ കാണാതെയിരിക്കുവാൻ ഞാൻ ദേവാദത്താട്ട പ്രാത്മിക്കുന്നു.

യുവാവ്: — എന്തോന്തു നിശ്ചയമില്ല. ഒൻപതാമത്തെ ആറു ഡിനുംസും ചുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു എന്നനിഹാരത്തിലെ ഭിത്തികളിൽ വത്തമാനം കണ്ടില്ല? അവയിരുവാനു എന്ന വേഗം അങ്ങേട്ടതനെ വയ്ക്കരുമെല്ലാ.

സുപ്രാണ്ട്: — സപ്രാർത്ഥപരമായിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ, പണ്യിറംജിയുടെ നിർബാധായ സാഹചര്യം അങ്ങിനെ മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നതിനു സെഷക്കും ഉള്ളി. എന്നാൽ —

യുവാവ്: — മീസ്റ്റർ മെഴുഷ്ട് സു! ക്ഷമിക്കണം. ഫലാധ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതിനു എനിക്കു സമയം ഇല്ല. വരുമാം.

യുവാവു പിന്തിരിഞ്ഞു പടികൾ കയറി. “ജവഹരി ലാൽ കീരഞ്ജ” എന്ന ആചാരവചനം അവിടെ എവി ദേഹം മുഴും മുഴും. കനകാദ്രമായ ആ സുദാര വദനം മരു സൃഷ്ടപ്രകാശത്തിൽ ആമഗമായി. തന്നോട് സ്നേഹാദര വാസലപ്രങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സഹകാരികളും അങ്ങത വികാരം ആധാരമാക്കി പ്രത്രഭിവാദ്രം ചെയ്തു അഃദയം മുൻപോട്ടു നടന്നു. അതികംനിനമായ ജോലിക്കു ശേഷം ആദമാസത്തെ ഫർജ്ജുലീവിലെല്ലാ മറ്റൊരു സുവാ എടുക്കുവാൻ പോകിട്ടു തിരിച്ചുവരുന്ന ഉള്ളാഗ്രസ്ഥ മാർ ആദ്രമായി ആചീസിൽ പ്രജവാനിക്കുന്നേഡാം ഉള്ള റംഗങ്ങൾ നാം കണ്ടിട്ടുണ്ടാല്ലോ. ആ കാഴ്ചകളാട്ട് നീംരായ പ്രേമപ്രകർഷം കുടി മേതെന്നാനുംലോചിക്കുവാൻ

സംഖ്യിക്കുമെങ്കിൽ എതാജണായി എന്ന് പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞു.

പ്രസിദ്ധം അച്ചീസിൽ പ്രവേശിച്ച്. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു—

“എതാൻ നീങ്ങളുടെ ജോലി വിശ്ലൈപ്പുട്ടത്തണ്ണെമെന്നു വിശ്വാരിക്കുന്നില്ല. അതുകൊടിംഗ്ര പ്രസിദ്ധം അണു വാദഃഗതാച്ചുട്ടി എന്നും രണ്ടുവാഴു പറഞ്ഞുകൊള്ളിട്ടും. പരിചയവും സാമർത്ഥ്യവും കരാത്ത എൻ്റെ ഭാഗ തത്തിൽ ഏതുംഡിച്ചു ഇഴ അച്ചീസി എൻ്റെ പിന്നശാമികളുടെ കുത്രുന്നിപ്പുണ്മാധ്യ ദണ്ഡീതികളാൽ പരിപ്പിള്ളി മായ കാഞ്ഞുക്കുമാതവധിക്കുന്ന ഒരോന്നാന്തരം സെക്രട്ടറി ദേഹരാജിതീന്റിന്റെക്കുമെന്നുനിക്കരിയാം. എന്നും ഈ മുറികൾക്കുള്ളിൽ നീനിനിംങ്ങളി ജയിലിഡിലുക്കുപോയ അവധി സരഠതിൽ ഇവിടെ വിട്ടിട്ടിപ്പോയ സദ്ധാരണമാരിൽ അതും തന്നെ ഇപ്പുറാം കാണുന്നില്ല. അവർ എല്ലാം റാജ്യാതിജീവൻറെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള ബന്ധനശലാക കുർക്കുള്ളിൽ അക്കുപ്പുട്ടെ നിർവ്വൃന്ധയിൽ വിത്രുമം അന്ന ഭവിക്കുകയാണിരിക്കാം. നീങ്ങളും ഓരോയുദ്ധത്തയ്ക്കായി പരിചയപ്പെട്ടിട്ടും നീങ്ങളുടെ സമകരണവും ഉപഭേദം വുംകൊണ്ടു കാഞ്ഞിക്കും മുംനാട്ടു നടത്തിക്കൊണ്ടു ചേപാക്കി നന്നാം ഗ്രൂമിക്കുന്നതിനായിരിക്കും എൻ്റെ ഇനിയുംതന്നെയും. എന്നിക്കും നീങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ മാതാവിനം വേദിക്കി നീങ്ങൾ അണുജ്ഞിക്കുന്ന ഇതുപയ്യും അചിരേന്ന സഹലമാരാത്തിരട്ടു, നീങ്ങൾ എങ്ങനാട്ടു കാണിക്കുന്ന അതികാരങ്ങ്യത്തിനും വട്ടനം പറയുന്നു.”

ഇതിനിടയിൽ അക്കുംഗു പ്രസിദ്ധം എൻ്റെ ചുർച്ചയും. വധിക്കുന്നയാരം തന്റെ ജോലി ശിഖത്തായുള്ള രേഖാചാരത്തി. പണ്ണിരുജ്ജിപ്പീടുകൊടുത്തിട്ടു

ഒള്ളോറുകാം കാരത്തിൽ ആഫീസിലെ ഓരോ ഫയ ടും പരിശോധിക്കാം മതിന്റും.

മാനേജർ ബാടിവന്നു “ആദരപ്പരസ്യരം എന്തോ മതിച്ചു.

“ആകട്ടു അതു പിന്നീടാകാം. എൻ്റെ ആല്ലവും പ്രധാനവും ആയ ജോലി ഇതാണല്ലോ. ഈ കഴിഞ്ഞെടുക്കാൻ അക്കദേതക്കു ചെലുംമെന്നു പറഞ്ഞേതക്കു.”

പ്രസിഡന്റിൻ്റെ തിരിച്ചവരവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ വിഭൂത്യുക്തിവേഗത്തിൽ നന്ദരത്തിൽ എവിടെയും പരന്നു. കാരകൾ മുത്തുരുരു ആനന്ദവും താണിലെ ഗേരുകൾ കടന്നതുടങ്ങി. ആഫീസിലെ പാറാ രുകാരായ കാൺഗ്രസ്സും അതിവേഗത്തിൽ അതു സ്ഥലങ്ങളിൽ നിലയുറപ്പിച്ചു” വാഹനനിയന്ത്രണം ‘ആരംഭിച്ചു. കാർന്റുകയായെത്തുന്ന ജനത്തിയും’ കാരകൾക്കാണും ആദികൂട്ടത്തിലും ഉപദ്രവങ്ങൾ തട്ടാതിരിക്കാം ടെന്നാർ വേണ്ട നിഷ്ടാർഷചെയ്തു. മുലജന അദി, മുട്ടത്തമാർ, ക്രിസ്ത്യൻ, ചെരുക്കുവടക്കാർ, തൊഴിലാളികൾ, ക്രാബേരമാർ, വിഭൂതമികൾ, കുമ്പ നിക്കാർ എന്നീങ്ങനെ പലതരത്തിൽപ്പെട്ട അനേകായിരും ആളുകൾ അരക്കണ്ണത്തിനുള്ളിൽ ആ വിസ്തൃത മെതാനത്തിൽ നിരന്നു. എവിടെയും “ജവഹരിലാൽ കീജേ” “മഹാത്മാഗാന്ധി കീജേ” “മോതിലാൽ കീജേ” എന്നുള്ള ആധിവാല്പനികളോ ശ്രദ്ധശിഖാ ഷേഡും പൊങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. “ബർഡ്” “ബർഡ്” എന്നീങ്ങനെ ഇടവിടാതെ ആ ജനവുന്നത്തിൽനിന്നും അപേക്ഷ ഉയൻ്റും പരന്നു. ഈ ആരവപടലികളിലുണ്ട്

ഒരുള്ളടക്കിൽ എത്തുന്നില്ല. തന്റെ നിശ്ചിതവും ലഭിച്ച മുഴുക്കാർഹവന്ന വേഗതയിൽ പദ്ധതികൾ പരിശോധിച്ചു കടന്ന് പ്രസിധാക്കിന്റെ അവസാന പാക്കതിക ഉള്ളിൽ എത്തതിക്കഴിഞ്ഞെന്നു.

അംഗ്രോഫോറ്സ് ബന്ധുജനങ്ങൾ മുകളിലെത്തത മറിയും തീരുമാനിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ വാസല്പ്പാജനത്തെ ഒന്നുകാണാവാൻ എത്തതിയിരിക്കുന്ന ആ രാജകുടുംബംവാംഗങ്ങൾ ക്ഷമപോയി നിൽക്കു, ഒരു കാർ ഗേരു കടന്ന. വഴിയും തീരുമാനിക്കുന്നതിലും, രണ്ടുവരുത്തേരാട്ടം ഒരുണ്ടുന്നതിനും ഭേദമാണെന്ന് ആ അനുപാതിക്കായിട്ടുണ്ടെന്നും അതനുസരിക്കുന്നതിനും നിന്നും അതിഭില്ലാതെ ക്ഷമപോയി നിന്നു ജനങ്ങൾ പെട്ടുന്ന പീഠി വാശ്രാം “ഒപ്പി കമലാനന്മർക്കിജേ” എന്നതു നാമജപാല്യാഷാതിൽ ലഭിച്ചു. തനിതെങ്കു പ്രഥ കാരി നെൻ്റെ വേഗതയിൽ മിന്നൽപ്പിന്നപോലെ വീശ്രൂന്നു ആ കോമളവിന്റെ ഹത്തകാണ്ട് തമിണിങ്കേവിയെ ദർശിച്ചു പൊരം നിവാസികൾപോലെ ആ ജനലക്ഷ്യങ്ങൾ കേത്രാമ്പിളംപൂരിതരായി വീണ്ടും വീണ്ടും ആഗ്രഹംസകൾ പുരപ്പേട്ടവിച്ചു. നഗരത്തിലെവിടെയോ സമരരംഗങ്ങൾ പരിക്കാശിക്കവാനായി പോയിരുന്ന ദേവിയെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരവാൻ ഒരു കാർ പ്രസിധാക്കിന്റെ തിരിച്ചു വരവിൽ വെള്ളിയിരിക്കുന്ന കടന്നിരുന്നു.

ഓരു തമയാജിനസഭാല്പുക്കൾ ആച്ചീസു പരിശോധനകഴിഞ്ഞു വള്ളിയിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ ആരോഗ്യരാഡിക്കൈകിൻറെ ചുറകിൽ ഒളിച്ചുനിന്നു അംഗീകാരത്തിനെൻ്റെ വസ്തുഗ്രാമപ്പോൾ പിടിച്ചു വലിച്ചു. അംഗീകാരം തിരിഞ്ഞെന്നാക്കി. ഉത്തരക്കണ്ണതയിൽ ആ ചാമനവിന്റെ വാരിക്കോരിക്കെട്ടുള്ളതു അതിവാസല്പ്പുപുരസ്സും ചുംബനം

ചെങ്കുട്ടി ആ മഹാപുരാഖൻ ജനത്തിൽക്കെടുവിൽ പുത്ര ക്ഷമായി. അനുദാനയും മകളേയും ഈ വിധത്തിൽക്കണ്ട കൈതലോകം ആനദംനിശ്ചയത്തിൽ ലഭിച്ച.

അമ്മയുടെ കാണ്ണനീർ.

5-3-106

ഇംഗ്ലീഷിൽ പോകവാനായി ഇംഗ്ലീഷ് ഫോബ്സ് യിൽ എത്തിയ ഒരു സ്റ്റേഫിൽന്ന് അധിക്കരിച്ചതന്നു കത്തിലെ പില ഭാഗങ്ങൾ വായനക്കാക്കി രസാവമമായിരിക്കുന്നതു തോന്നുന്നു. ഇവിടെ വച്ചതന്നു പാശ്ചാത്രവേഷത്തിൽ അതിരററുമും കാണിച്ചു തന്നുള്ളിൽ പലതുഡേയും അക്കനിഃജം പാത്രമായിത്തന്നു ഈ വിഭ്രാം ഇംഗ്ലീഷിൽ വെന്ന താൻ വിക്ക് റോറിയാ സ്റ്റേഫനിൽ ഇരുണ്ടുവോഡാ പ്രധാന മന്ത്രിയും കുട്ടയം തന്നു സ്റ്റീകരിക്കുന്നതിന് അവിടെ കാര്ത്തനിൽക്കുന്നതാണെന്നു വിശ്വേഷിച്ചു ദ്രുതം, കരെ വിഭേദം പ്രകാരം ഫോബ്സ് യിൽ നിന്നെടുത്ത അവിടെ ശരിയാക്കിച്ചു കൂട്ടൽ കയറാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചപോൽ.

കത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ.

“—പക്ഷേ, മദ്രാസുവിട്ടുമുതൽ ഓരോ സ്റ്റേഫനിലും സ്കൂളിക്കൂടി പ്രത്രക്ഷമായ വഭർപ്പചാരംകണ്ടു” താൻ അല്ലെങ്കിൽ അവരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഫോബ്സ് യിൽ അടക്കുന്നതിനു പുറമെ ദിനപ്പാഠിയുണ്ടായിരുന്നു അവിടെ വിക്കസിച്ചു നിരസിന്ന

ഒരുപേരും പരിപ്രേക്ഷയാർജ്ജി വീശിാതു
ക്കുയിൽനം. ഭവാംബൈയിൽ കാട് കുളുകൾ ഒന്നം
വള്ളിക്കുന്നതിനെനിക്ക് നിവൃത്തിയില്ല, എൻ്റെ വിദ്വാൻ
സംസാമന്മാനമോ അപ്പഴപ്പാർഡ് അക്കദാനംഡായിൽനാ
കിലും, ഇംഗ്ലീഷിലേയും ക്രൂലിലേയും പരിജ്ഞാനമിൽനി
കളിലും എൻ്റെ തൽക്കാലാവാമയും എന്ന സ്പദണീ
പ്രത്യയിലേക്ക് ദിവസമായി അടച്ചപ്പിച്ചില്ല. തൊൻ ഒരു
സാമാനം വാങ്ങുവാനായി ഒരു യുദ്ധരാപ്പുന്ന് ഹാപ്പിക്കലേക്ക്
തിരിച്ചു. അതിന്റെ നടയിൽ എത്തറിയശ്ശപ്പാർഡ്, വെള്ളി
യിൽ ഒരു കസാലയിൽ ഒരു മഹാലക്ഷ്മി ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ട് ഫേഡരാഡാസി മുതലായ കവിശ്ശപരമായടെ ഭാവ്
നാവികാസത്തിന് ലജ്ജഃപക്ഷന്ന സൗഖ്യപ്പുരാതനതംചു
ക്രൂയി ആ പാഴ്‌സിംഹരിളാരത്തോ എന്നേക്കണ്ട ഉടൻ
ആദരപ്പരസ്യരം എഴുപ്പനെ എൻ്റെ നേരേവന.

യുവതി.—എങ്ങാട്ട് പോകുന്ന എന്ന ദയവും വയ്ക്കു
യുംമോ?

തൊൻ:—ചുവില സാമാന്നങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിന് “ഈ ഹാപ്പി
ലേക്ക്” വന്ന.

യുവതി:—അവിടുന്ന് ഒരു ഇൻഡ്യന്മേലും?

തൊൻ:—അംഗത തീർച്ചയായും, എന്നാൽ എന്നിക്ക് “
ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് പോകവാൻ ഉള്ളതുകൊണ്ട്” ഇന്ന്
സാമാനം വാങ്ങാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

യുവതി:—അഭ്യോ! അപ്പോൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്രോധത്തെ
പുറത്തിണ്ടു പ്രവൃത്തപനം ഇതരദേശങ്ങളിലേക്കും
കൊണ്ടുപോകുവാനാണോ അഥവാ “അതുനും അതുനും” ?

ഞാൻ:—നീങ്ങൾ പറയുന്നതെനിക്കു മനസ്സിലായി. എന്നാൽ, സദ്ധാരണി!, യാതൊരു ഇൻഡ്യൻ ഷാപ്പിലും കിട്ടാത്തതും ഇംഗ്ലീഷിൽ മാത്രം ഉണ്ടാക്കു ചെടുപ്പുന്നതുമായ ഒരു സാധനമാണ് എനിക്കു വാങ്ങുവാനീഷ്ടമുണ്ട്.

ഇവതി:—അങ്ങിനെയുള്ള സാമാനം അങ്ങേയ്ക്കു വേണ്ടി നിവയ്ക്കുന്നത്?

ഞാൻ:—യാത്രം സൗഖ്യത്തിന്^o അതു കുടിയേ കഴിയു.

ഇവതി:—അമ്മയെ പട്ടിണിച്ചാക്കിയിട്ടുള്ള സൗഖ്യത്തിന്^o കൂടാക്കിക്കുരാക്കുന്നതുപോലെ അങ്ങേക്കുരിക്കുന്നതുപോലെ ഇല്ലോ. ചക്രവർത്തിയോഗ്രമായ സൗഖ്യത്തിനും തലമുറകളായി ആസപദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എത്തു യെതു മഹാത്മാക്കലാണ് ഇന്ന്^o ജയിലിൽ കിടന്ന കൂളപ്പുചന്നതു^o? അങ്ങേക്കു ഇന്ന് കമക്കം തെങ്ങൾ പറഞ്ഞുതന്നേണ്ടതല്ലോ. ദയവുചെയ്യു^o ഇന്ന് ഷാപ്പിൽക്കയറ്റുന്നേ.

ഞാൻ:—എന്നാൽ ഇതിനു പകരം ഉപദേശാഗിക്കാവുന്ന സ്വകാര്യസാധനം എത്ര ഷാപ്പിൽക്കുമെന്ന്^o നിക്കും പറഞ്ഞുതുങ്കുമാ?

ഇവതി:—തെങ്ങൾ ആ അറിവുസമ്പാദിച്ചിട്ടില്ല. വിജയം സാമാന്യമുണ്ടായാൽ വാണിജ്യതന്നു മാത്രം പറയുവാം തെങ്ങൾക്കരിയാറു.

ഞാൻ:—എത്ര ചെയ്യാം! എൻ്റെ ആവശ്യം നടക്കേണ്ടുണ്ടോ? നിക്കും മാറി നിൽക്കേണ്ടം. ഞാൻ: അക്കുന്നതുകു കയറ്റു.

യുവതി!—മാനൃസദ്യമാഡരാ! അംഗോ മധ്യാപാപം അണെ
ജീക്കരിക്കേതെ. ദോസ് സാഖ്യാംഗം നമസ്കരിച്ചു് അ
പേക്ഷിക്കുന്നു. സത്രുങ്ഗരാട്ടം മനഷ്യവർദ്ധത്രെതാട്ടം
അരാദ്ദേക്ഷാ അതിയായ കാരണം ഉണ്ട്. താഴ്വാ
ലിക്കമായ ഒരു സൈനകർത്താവായം അണേം പെട്ടുന്ന
ബാധിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. അല്ലെങ്കുടി അറിയാനു
പൂർണ്ണം നന്നാലോചിക്കുന്നു. പെട്ടുപറ്റിയ തെങ്ങെ
ഞേക്കാർ എത്രയോടുകൂട്ടു് ബുല്ലിയും അർദ്ദിവും ഉള്ള
മാനൃനാശം അവിടുന്നു. ഭാരതാംബു അവിടുതെ
വിശ്വാസപരിത്വതിലും അനാധിക്കുലിയിലും നീനു
പാലത്രം ആരാധിക്കുന്നാണ്. ദയവുചെയ്യു തീണ്ടുപോ
കണമേ.”

ഇക്കവാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു തടവുകാരൻ കാരണം
ലഘുപിംബായുള്ള തണ്ണേരം അവസാന പ്രാത്യന്ന നീതിപീഠിം
സമക്ഷം സമപ്പിക്കുന്നോരി ആ ഭാഗ്യഭാഷിയുടെ ഭവ
തത്തിൽ പരക്കുന്ന ശോകരസവും വിനയവും, ആ നീണ്ടിടം
പെട്ട കളിസ്റ്റുകളിൽനിന്നുത്തിങ്കിയെഴുകിയിരുന്നു. അകന്ത
വർഷത്തെ തപ്പിസ്റ്റുകൊണ്ടുപോലും രാജശേഖരമാശായി
അനുഭവം സ്വീക്കാവാൻ സാധിക്കാത്ത പാണികളുടെ ഭജ
ഓഗത്തെ ഇടംവലം തള്ളി മാറ്റുന്ന കച്ചയ്ക്കുത്തിന്നേരം
മല്ലത്തിൽ തോഴ്ത്തുപടിച്ചിരിക്കുന്ന കൈവിരുളകൾ
ചെന്താമരപ്പുവായി ക്രമിക്കിട്ടുന്നു. എൻ്റെ നയനങ്ങ
ളിൽനിന്നു തെററാതെ ഉറപ്പിച്ചിരുന്ന ദ്രജ്ജികൾക്കു
കുമേണാജലസന്ധക്കംമുലം തെള്ളതെള്ളക്കം വല്പിക്കുയും,
അധികനിമേഖങ്ങൾ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പിൽ അനുക്രമം
ധാരാധാരയായി ഒഴുക്കിയും ചെയ്തു. “പ്രീയസദ്യമാഡരാ!
ദയവുചെയ്യു മുട്ടിഷ്ടം സാമാനം വാങ്ങുതേ, വാങ്ങുതു കത്”

എന്നത്തുമന്ത്രധനപന്നിങ്ങുവെണ്ണുടികളിൽനിന്നും ഉത്തിന്റെ കൊണ്ടും ഇരുന്നു.

തൊൻ ദ്വൈബ്ലൈനായി നിലവാക്കാണ് എഴുന്നതെന്ന തൊൻ ഒന്നു നോക്കാം. എൻ്റെ കൊച്ചുവാജത്തി എൻ്റെ മുൾച്ചിൽ വന്ന കേഡാനിച്ചു ദിവാർ തൊൻ അവളുടെ കണ്ണ് ചുപ്പുവന്നതീനു വാദം ഓഡിനാതാഡി എന്നിക്കു തോന്നി. അതിനുംരാക്കുസന്നായ തൊൻ സ്ക്രൂബ്സെൻ്റെ അമുഖം ശ്രദ്ധാസംമുട്ടിയും കൊല്ലുന്നുഡിനു ചുക്കുക്കുട്ടി അഴിക്കു കുയലേപ്പു എന്നു. തൊൻ വിനേമിയും. തൊൻ പറിനു/നിമിഷം തെരു വാത്രു എൻ്റെ അപ്പുന്നമുഖം തീരാതത ക്വദ തെരു എൻഡിന്തുനിൽക്കുന്ന തീയുടെ നടവിൽ ചാട്ടുവാൻ പോകുന്നതായും തൊൻ ഉടൻബെന്നും അവരുടെക്കാൽ മഹത്തു വീണാം⁹. അപരാധത്തിനുമുട്ടുവോട്ടിയും¹⁰, ഇന്നിദേശം മന സ്ഥാനാവി വര്ത്തിച്ചുകൊള്ളാമെന്നറപ്പു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ആ വർശലവ്രക്കംഭേദം തകന്നപോകുമെന്നും തൊൻ സംശയിച്ചു. എന്നിക്കു തിരിച്ചറുറിവുണ്ടാക്കുന്നതിൽ¹¹ എത്ര യോവദ്ധിക്കാംക്കു മുമ്പിൽ അകത്തുവെന്നിരുന്ന ശേഷം യുടെ മലപ്പാൽ, അതു സമുരിച്ചിട്ടുള്ള സകല ധമനികു ഉണ്ടിനിന്നും പിന്നവാദി കാളിസർപ്പതെനക്കാം ടുക്കരുന്നായ എൻ്റെ അന്തമംബന്ധലുത്തിൽനിന്നും വേർപ്പെട്ടു¹², രക്തധാരയുടെ അകമ്പടിയോടുകൂടി ഓഴരാ രോമക്രപ്പം വഴിയായും വെളിയിൽ ചാട്ടി രക്ഷപ്പെട്ടുനാതിനു തുമീക്കുന്നതായും തൊൻ വെവ്വേദ്യരുദ്ധത്താടവീനിയും. ഈ ശപ്പരാ! ഒരു ഡാക്കും ഒരു സുവിക്കൊ, കുറിക്കാട്ടിൽ പുതുങ്ങി ക്കിടക്കുന്ന ഒരു ചെറുപുന്നിൻ്റെ ഒരുക്കൊത്തിനും ഒരു ജലജാംഗംതാംനും, ഒരു തുമ്മലിക്കുന്ന ഇവലോക്കവാനും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതായ അവകാശവാലവം മാത്രമുള്ള തൊൻ എൻ്റെ ഇംഗ്രേജിനീരുത്തെ ഇങ്ങനെ കെട്ടി ദേശക്കു സകല രോഗങ്ങളും അകത്തു തീരുക്കിക്കയററി

കഴിനായ മുരിക്കട്ടബൻറ ജീവിതം ആസപദിച്ചു് അമരി നടക്കിനാൽ തന്ത്രിനു്? എന്നാണ് എൻ്റെ ദ്വിപ്പിൽ കാണാനുതു്? ഈ കനകക്കമാരിയുടെ കള്ളന്നീരൊഴുക്കിൽ തോന്തു ഇതാ എൻ്റെ അമമുടെ ഫലാർദ്ദരിപ്രും കാണാം. അങ്ങനെ അക്കലക്ഷ്യം അങ്ങനെക്കൊടി ജീവാന്മാഖൻറും ഒരീഷയെ പ്ലാബു ആധാരം കിട്ടാതെ എഴുതുവപാരിഞ്ഞതു് തങ്കു തുടെ പാറിക്കീനനേതുടങ്ങാളു ആകാശാന്തിഞ്ഞെൻ്റെ അനന്തതയിൽ ലഭിച്ച ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സപന്നിതിപീംത്തിക്കലക്കയത്തി എവിടെനിന്നും ഒരു ആഹ്വാസവു ലഭിക്കാതെ, അകാലവ ചുമരാന്തിൽ രഞ്ജപ്പാപിക്കും. തോന്തു ഇതാ അവങ്കു ഭാരിപ്രംതിനു് എൻ്റെ അമമുടെ കൊച്ചംപട്ടിണിക്കു എടുക്കാറന്നായ വിദേശസാമാന്യ തേടി നടക്കുകയും ചെയ്യും. തോന്തു അങ്ങപ്പാർഥ വാങ്ങാമെന്നുദ്ദേശിച്ച സാമാന്യ തീർച്ചയായും ചൗരു സാധുക്കുംബങ്ങളുടെ ഓരോ മാസവർഷത്തെ പട്ടിണിക്കുകാരണമാക്കുന്നതാണു്.

തോന്തു എന്ന മഹാലക്ഷ്മിയെ ക്രതിപ്പരസ്യരം നമിച്ചു. പ്രഭാതത്തിലെ ചെറു മഴുക്കുമേശം തെളിഞ്ഞെ അങ്ങണ മുളിതൃക്ക പ്രത്തിയുങ്കതുപോലെ ആ കോമളവിഭം പ്രകാശിച്ചു.

വീണ്ടിം പ്രകാശം

18—6—106

നീരിശച്ചറ്റും ആ രാത്രിയുടെ എക്കണ്ണതയിൽ അമമുടെ രോഗശ്ശുഡിയിൽ അവങ്കു കാൽ തടവി ക്ഷാണിക്കും ഇരിക്കുകയാണു്. രണ്ടു മൂന്നു വർഷത്തിനുമുകു

പനയോലകൊണ്ട് മെത്തിരുന്ന ആ ചെറുകുടിലിൻറെ
കൂർ ഇപ്പോൾ ജീണ്ടിച്ചു്, വെളിയിൽത്തോടുകൂടി
കൊടും തണ്ടപ്പിനു് അക്കദൈക്കു് ഡാരാമായി മുവേശനം
അനുവദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അന്യകാരത്തിൽ ഒളിച്ചു്
കൂളത്തെ രൂപപരുത്തിൻറെ കുന്നത്തെക്കുടിത്തിരക്കി
യിരുന്ന ചെവബക്കു് വിൻറെ ഇത്തരംപോലെ മഞ്ഞിയ
വെളിച്ചുത്തരംടെ ഒരു വീഴുകെരിയുന്നുണ്ടു്. ഒളിയം തെ
ളിവും ഇല്ലാതെ ആകാശം കുറിയുംകുറിപ്പുംകുടിനെ
അക്കദൈക്കു് തിരക്കികയറ്റുന്നു.

வளிடுமாய பூயைவுதாக குலிவேலவெறு அமையை
கண்ணுடுவன். அன்னம் கிட்டிவன வேஸகாங்கு

പാകാവയ്ക്ക് ഭക്ഷണാവാങ്ങി അവൻ കടലിൽക്കൊണ്ടു
വന്ന്, ഒഴിവതുമരുള്ള താൻ മീസ്യാനും അഞ്ചികഴിയ്ക്കു
വെന്ന് അമ്മാവു വിശ്രസിപ്പിച്ചു അതു മുഴവൻ ആ
സുഖിയ്ക്കുന്ന നിർക്കു പതിവായിരുന്നു. ആത്തേ യിൽ ഒന്നാ
രക്കണ്ടാ ദിവസാ മാത്രം ആ യുവാവു ക്ഷുദ്രതടക്കമോന്ന്
ആരിച്ചിരുന്നു. അംഗദിനാശിരിക്കുമാത്രം സചിയരാഡിൽ
നി.സം പാരാജ്യവാൻ ദൈത്യം തോന്നാത്ത വിധത്തിലുള്ള
രോഗവും ക്ഷീനവും അവരെ ബാധിച്ചു. അനുഭവത്തം
ഗ്രീശപ്രാൻ കണ്ണനീറ് അക്കദത്തകരിക്കു കട്ടിലിൽ
തത്തനു ഇരിപ്പാക്കി. വെദ്യത്തെ വിളിക്കുന്നതിനെന്നല്ല
അമ്മയ്ക്കു വിശ്രദ്ധക്കമോന്ന് വലുതും കൊണ്ടുവരുന്നതിനു
പോലും അംഗാംക്ക സൗഖ്യത്തിലും ഇല്ലാതെവന്നു. അമ്മയും
മകൻ എന്നാണു കാലധിക്കാനെന്നുത്തിനു പെട്ടുന്നതെന്നു
കാരുകൊണ്ടു ചെയ്യിയിരും കുട്ടിരിപ്പാക്കി.

മാതാവു കുറ്റിയുള്ളുന്നു “ക്കേതു! ക്കേതു! ഓമന
തതക്കുമു” എന്ന പാരിക്കുന്നസ്വരത്തിൽ വിളിച്ചു.

ഗ്രീശപ്രാൻ:—എന്തമുാ, അമ്മ, സുവമായിരക്കുന്നും
നേരം വെള്ളക്കുട്ട അദേശം! എത്ര ദീർഘമായ
രാത്രിക്കും കൈ അവസാനമാജോന്നു വിശ്രസി
ക്കുന്നു.

മാതാവു:—മകൻ! താൻ അക്കെപ്പുടിരിക്കുന്ന ഇം
കാളിരാത്രിക്കു അംഗസാനാ ഉന്നഭാവകയില്ലെന്നായി
നേരു താൻ നിരാശപ്പെട്ടേപ്പായതു്. പ്രകാശം
എന്നതു എത്രും ഇമഃലാക്കജീവിതത്തിനു എന്നു
നേരശമായി അഞ്ചുമിച്ചു ചോബെന്നു താൻ ഉറച്ചി
നേരു. എന്നും ഓമം! അംഗദാക്കുന്നുക്കു. വെള്ളി
യിൽ രോധിൽ നിൽക്കുന്ന കമ്പിത്തുണ്ടാകളിൽ

കുടെ പോകുന്ന കമ്പികളെ നോക്കു. അതു നഞ്ചുടെ
കുരയുടെ പാരങ്ങുള്ളിൽക്കൂടെ താൻ കാണുന്നു.
കണ്ണേത്! അതു സപ്പന്നതരുകൾക്കുപോലെ വിളു
ങ്ങുന്നു. ചുറവെഴുത്തു ഇരുട്ടിനെ അതു വണ്ണിക്കുന്നു.

ഗരീബി:—അമഹാ! അതു ഈ സ്ഥിതിയിൽ അമല്ലോ
തോന്നുന്നതായ ഏങ്കാം സപ്പള്ളവിന്തയാണ്. അതു
യമാത്മമല്ല. ഈ ഇരുട്ടിനിടയിൽക്കുടെ നമ്മു
ചുറവിപ്പോകുന്ന കമ്പികൾ നമ്മകൾ കാണുവാൻ
സാധിക്കുന്നതല്ല. അമ്മ കണ്ണും ഉണ്ടിക്കൊ
ളിഞ്ഞുണ്ട്.

മാതാ:—അല്ലെങ്കണേ! നീ മിഥം ഉയർത്തിനോക്കു. നീ
ങ്ങൾ ശിത്രവായിരിക്കുന്നോരും താൻ നിന്നും കര
ച്ചിൽ അടക്കവാൻ ആകാശത്തുകൾ ചുണ്ടി ചുറ്റു
നേയും നക്ഷത്രങ്ങളും കാണിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ട്. കരണ്ണതു
കൊണ്ടിരുന്ന നീ ‘മാ മാ’ പറത്തു ചീരിച്ചുകൂടി
റുന്നും ഭജങ്ങളിൽ മിഥം അണ്ണു, അമുതവാഷം
ചെയ്തു എന്ന സദേശം പൂജിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും
അതാ അങ്ങിനെ ഒരു അവസരം വന്നിരിക്കുന്നു.

ഗരീബി:—അമഹാ! ഈ തലയ്ക്കുള്ള ഘടനംനിനിത്തം അമഹ
ക്കു തോന്നുന്നതാണ്. അമല്ലോ പനി നല്ലതുപോ
ലെയുണ്ട്.

മാതാ:—ഗരീബി! പരയുന്നതുകേൾക്കു. അതു യവ്വാഡായി
ലേക്കു പോകുന്ന കമ്പിയാണ്. മകൻ! മധ്യാത്മാ
വിനെപ്പുറി ഏതോ വിലയേറിയ ഒരു സംഭവം
അതു വഹിക്കുന്നു. അതാണു ഈ കുട്ടരിൽ അതി
നിതു പ്രകാശമുള്ളതു. കണ്ണേത്! താൻ നാളുതെ
പ്രകാശം കാണുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. തുടാ
നീ എന്ന ഈ അസ്യകാരത്തിനിടയിൽവരും

അപഹരിക്കുകയില്ലെന്ന എനിക്കുപ്പുവന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ഗൗമണ നേരം താങ്ങിക്കൊള്ളുന്നും. എന്നാൽ എഴു റോറിരിക്കെട്ട്: ഈ അവസരത്തിൽ കീടനീഡു കൂടുതു ഒരു ജീവിക്കും ധമ്മമല്ല. പരിപൂർണ്ണവതാരമായ മധ്യപുഞ്ചനേപ്പറ്റിയുള്ള ഗാഡേന്നുരണ്ണയ്ക്കും അരുരാധനാക്കമ്മത്തിനും ആയി എഴുന്നേരുക്കേണ്ടതായ സുഖാദിത്തം ആണിതു്. മക്കൻ! അഞ്ചുമാത്രം നൃഷ്ടി നമ്മൾ കാണും. എന്നാൽ നടന്നകൊള്ളും. നീ, എന്നു ആവശ്യമുള്ളതുപോലും നേരം താങ്ങി കൊണ്ടാൽ മതി. നമ്മൾ യച്ചാഡായുടെ വാതലി ലേഡി പോകാം. എന്നാൽ ഒന്നു കണ്ണടക്കാളിള്ളെട്ട്, ഏൻ്റെ ക്ഷീണിമെല്ലാം ഫോയി. എൻ്റെ ഓമസാഹല്യം വരുത്തിക്കൊള്ളുന്നതിനു നീ തടസ്സക്കാരനായി നിൽക്കുകയില്ലോള്ളും.

തീരീശചന്ദ്രൻ അമമയുടെ ശരീരത്തിനു യാതൊരു ഇളക്കിയും തട്ടുതെന്നു സുക്ഷിച്ചു, വളരെ സാവധാനത്തിൽ അവരെ താങ്ങിയിരിക്കുന്നതി. അണ്ണയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്ന ദീപം പെട്ടെന്നും പ്രകാശിച്ചു. നെടുനാറം നീണ്ടനീനു കൊട്ടം പട്ടിണിക്കും മനോഭേദനയ്ക്കും തീരെ മായിച്ചുകൂട്ടുവാൻ വധിയാതിരുന്ന ആ വനിതാരത്താൽ വദനബിംബത്തിലെ സൈറവന്ത്രജീസ്സും സംശ്ലിഷ്ടശാന്തതയുടെ പ്രാഗതല്ലത്തോടെ വിളങ്ങി ആ കടലിലിന്റെ അകംനിറത്തു ചുമേ പ്രവഹിച്ചു.

(2)

1931 ജനവരിമുന്നേ 25-ാം എന്ന റഫ്റ്റ് റംഗു 1 പത്തരംണിയോട്ടകുട്ടി അർവ്വാം ആയിൽ സുറു നായ

മാർട്ടിന്റെ ഒരു പുനർജ്ജമനതിന്റെ സദാപ്രശ്നവും വ്യതിയാസവും ഉൽക്കാനും പ്രതീക്ഷയും അനുഭവിച്ചതുടർന്ന് തന്റെ ക്രാറ്റുകളിൽ കവിസംഘവും വഹിച്ച കൊണ്ട് ആ ഉദ്ദോഗ സമ്പ്രഥാനന്മ തന്ത്രാനന്മ തെ ബുദ്ധാവിൽനിന്ന് അതിങ്ങവഹം നടന്നു ഗേരുംഖല കിഴച്ചവാരും. ഈ അംഗാധാരണസംഭവം കണ്ണ അംഗീകാരത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷപത്രി വിളിക്കുട്ടി. ശിപാദയിൽക്കൂടി പുരജക ബാടി. സുപ്രഞ്ചു് പരിത സ്ഥിതികൾക്കു് തീരെ അഭ്യന്തര നാളി മഃന്നാട്ടു നടക്കുകയാണു്. അഃദ്വയത്തിനു വല്ല ബുദ്ധിമുദ്രവും വന്നിരിക്കാമെന്ന ഭീതിങ്ങയാട, മാരുലും സാമ്പത്തികമന്ത്രാദായും വെടിഞ്ഞതു് മദാമമ്പുടെ എഴുത്തി. കൂറ ശ്രമപ്രീതിനു ശേഷം ആ സ്ത്രീ ഭന്നാവിന്റെ കുടുംബക്കമ്പാടിച്ചു.

മദാമമ:—നിങ്ങൾ ഈ അക്കാലത്തിൽ എങ്കിലും ഓപ്പുവേണ്ടി കൂടുതലും വെടിഞ്ഞു മാറ്റാമെന്നും കണ്ണും നിങ്ങൾക്കു ഭാര്യപിടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

സുപ്രഞ്ചു്:—അഃദ്വയത്തെ കാണാവാൻ. ഒരു അത്യുന്നതം സദാപ്രശ്നകരമായ വാത്ത് അവിടെ കാഴ്ചവയും വാൻ.

മദാമമ:—ആരും, നമ്മുടെ ഗ്രാമവിജ്ഞാനങ്ങൾ നാശിയോ?

സുപ്രഞ്ചു്:—അഃത, എന്നാവിട്ടു എന്നും ജീവിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അധികാരിക്കുന്നതെ, ആകസ്മീകരണാവായി വന്നുചെന്നും ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിന്റെ പരമാനന്ദം മുഴുവൻ ഞാൻ തുടർന്നിയാക്കുവാൻ ഒന്നു് ആസപദിച്ചുകൊള്ളുതെ. എന്നും തങ്കം തന്റെക്കാരിയായി നിൽക്കാതു്.

മദാമമ:—എന്നാണതു്?

സുപ്രണാഞ്ച്.—ശാൻ അതു “എന്നേറെ ഓമന്ദശയാട്ടപാലും പറയുകയില്ല. അത്വം അവിടെത്തെനെ ചൊന്നണ തത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാകത്തിലെ ശ്രദ്ധാരാഗി എന്നെ എരിച്ചുകളയും.

മഹാശം.—എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരുക്കായ്ക്കുന്നതില്ല. ഈ രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ ആത്മം ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല. കബി'ഷാവാൻറെ സവർത്തനിക്ഷപണങ്ങളും അതിരെനെ സമൂഹവും കിട്ടിയാൽ പോലും ഒരു ജീവിയും ഇതുകൂടിയേ ഇപ്പോൾ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല. ഈ അവിവേകത്തിനിടയിൽ എന്തേ പ്രിയതമന്ന് അതു മറന്നപോയി.

മേജർ മാർട്ടിൻ പെട്ടുനു നിയുലനായി. “അതേ. അതു ശാൻ മറന്നപോയി” എന്ന അദ്ദേഹം സപ്രതം വിചാരക്കൂട്ടു സമ്മതിച്ചു.

അനന്നരാത്രി ആ ദിവതിമാർ നിമേഷരഹ്മിത്തങ്ങളായ നേതൃങ്ങളുടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ശിപായിമാർ എല്ലാവരും ‘ക്ലീന്റുറക്കാതെ’ ഉറങ്ങിക്കൊള്ളണമെന്നും, ഉണ്ട് രിക്ഷാവരെ ജാലിയിൽനിന്ന് പിരിച്ചു ജയിലിൽ അടയ്ക്കുകയും മെന്തും ഉത്തരവ് പുറപ്പെട്ടുവിച്ചു. തന്റെ പരാമരണത്താളിലിൽ ഒരുപാക്കു താൻ അറിയുന്നതെ ആ ദിവ്യരഹ്മന്മാർ വിസർജ്ജിക്കപ്പെട്ട പോക്കുമെന്നും ആ വിധത്തിൽ ഭാസ വച്ചും അറിഞ്ഞുകളഞ്ഞേതക്കുമെന്നും ദയനാശം ഈ അനാവശ്യകലും നിർക്കിയതും.

പിഡിററീവസം രബ്ബോപേരും കൂട്ടി തിരിച്ചു. പത്രിവു പോലെയുള്ള പരിശോധനകളും ആജത്തേഡാനങ്ങളും, നിർദ്ദേശവിത്രണങ്ങളും നേരം ഈല്ലാതെ സുപ്രണാഞ്ച് അതിവേഗത്തിൽ യുറോപ്പൻ വാർധിക്കുക കടനു.

തുലന രാത്രിയിൽ പറവിപ്പോക്കശായിരുന്ന സാഹസം അന്ന തന്നെ അന്യനാക്കാതെന്നു കയറി അട്ടേലും നിറ്റുണ്ടപാദങ്ങളിലാടെ മഹാത്മജിയുടെ സിക്രിട്ടറി ഇരി ക്ഷന ദിവിക്കിലേക്കേബുന്നു. സിക്രിട്ടറി എഴുക്കന്നറ അട്ടേ വംതെ ഉപചരിച്ചു.

സുപ്രഖ്യാതി:—അവിടെത്തെ ഒന്ന് കരാഡവാൻ സൈരക്കൽ ഉജാകമോ? അ തൃാവശ്യകാർമ്മമാണ് അധികം സമയം വേണമെന്നില്ല.

സിക്രിട്ടറി:—വഴുരെ വ്യസനിക്കുന്നു. ഈനുബാദ്ധിയുടെ മെഴുനിനമായ തീക്കളാളു ആഞ്ചേരി ഓമ്പി ചുണ്ണലുനു വരുന്നാക്കാം.

സുപ്രഖ്യാതി:—(നിരാശാഘരം വക്കില്ലിൽ എററതിനാഥ ഒന്ന് മലച്ച എക്കിലും നിലവിടാതെ) അതു ഫരി തന്നെ. എന്നാൽ എനിക്കു അട്ടേലുംതെത്തെ കാണണം.

സിക്രി:—അന്നവഡിക്കുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

സുപ്രഖ്യാതി:—ഞാൻ ഈ ജീവിന്റെ സർബ്ബികാരിയായ സുപ്രഖ്യാതി. ജീവിയിൽ നിയമങ്ങൾ അന്നസരിക്കുന്ന തിൽ ഗാണ്ഡിജിക്കു പ്രത്യുകം നിഷ്ടകർഷയുള്ള വിവശം സിക്രിട്ടറിയായ അഞ്ചു ഓമ്പിക്കുന്നില്ലായിരിക്കിം.

സിക്രിട്ടി വെളിയിൽ പോയി അല്ലോ കഴിവത്തു തിരിച്ചുവന്ന തന്നെ പിറ്റുടയവാൻ സുപ്രഖ്യാതിസന്നാട് ആംഗ്രൂകാണിച്ചു. മേജർ മാർട്ടിന് ഭാരത കാൽ സാവധാനം നിലത്തുന്നി, കീഴയിൽനിന്നു ഒരു കടലാസുകൾണ്ണം എടുത്തു വലതുകയ്യിൽ ആക്കി മനോച്ചനടന്നു.

അതു അവസരത്തിൽ ആ ഉള്ളാഗ്രധമന്റെ മനസ്സിൽ
ങ്ങുടെ കെട്ടാംപൊരുജന വിചാരങ്ങൾ എന്നെല്ലാമായി
രികഴാം! സുരാപ്പുന്ന് മഹായുദ്ധം ആതുംഗലഘക്കതികഴാം അനാ
ങ്ങലമായി കല്പാഗ്രിച്ചു എന്ന ത്തേ വാത്ത സപ്രസ്താമിയെ
അനാചിക്കും ബാൻ അഃദ്രമഃ അരബനാരിക്കെൽക്കപ്പായ കമ്പ
ആദ്യം സുരിച്ചു. എന്നാൽ അതു സംസദം ചക്രവർത്തി
ത്തിൽനാണും ധരിപ്പിച്ചിരിക്കുവുന്ന ബൈജിങ്ങൾാം കെടാ
ടുരത്തിലെ ഉദ്ദോഗസ്ഥമാരുടെ താൻ ആതു താണാം
നിന്നിരുന്നു! ഇന്നാക്കട്ട, ലോകത്തിൽ ഇത്തവരു ആകഴം
ഖലിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മഹാഭാഗ്യം അഭേദ തന്നെ അന്നന്തര
മിക്കണ്ണാരും! ഇന്ത്യപ്പറമിൽ വന്നിട്ടുള്ള സകല യുദ്ധം
പുന്ന് ഉദ്ദോഗസ്ഥമാരുടെയുംകാരം അതി ഭാഗ്യവാനായ
താൻ ഇ ഉദ്ദോഗസ്ഥത്തിനും ജനനിയന്താവിഃനാടു എത്തു
മേൽ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്നെല്ലാം ചിന്തിച്ചു് മേജർ
മാർട്ടിന് മഹാത്മജിയുടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കയറി.

“അംഗിവയന്ത്രനായ മഹാശ്ശേഷം! അവിട്ടതെന്തു യാഥാദ
വ്യവസ്ഥയുംകൂടാതെ മോചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന എന്ന ത്തേ
ആനന്ദകരമായെ വാത്ത സമപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ഈ വാചകം കഴിത്തെ രാത്രിച്ചതുൽ ഒരു മണിക്കൂ
റിൽ എത്തു തവണാവിതം അഃദ്രമം ഉത്തവിട്ടതായിരുന്നെന്ന
നാശം തീരു കണക്കില്ല. താൻ അതു പരിയുന്ന ഭാവവും,
അഭ്യുദയ തടവുകാരൻ പ്രഭാസ്ത്രപ്പിക്കുന്ന ആനന്ദപാര
മുഖം, അതിനാശം മരുപടിയും, അവിട്ടതോറംസ്തുലം
നബ്യം എല്ലാം മരാരംഗത്തിൽ എത്തുവെന്ന അഃദ്രമം
അംഗിനയിച്ചു കണക്കുന്നു!

വാചകം ചൊല്ലിതീനിന്നിട്ടു് അതു ഉദ്ദോഗസ്ഥൻ
തടവുകാരന്നു മുഖംത്തമരിക്കുന്നു. “അതുകട്ട, അതിനും

ഹവിടെ വിരോധമില്ല” എന്ന മട്ടിൽ നേരു തലയിള്ളക്കി യിട്ടും തന്ത്രവകുരൻ വീണ്ടും ചക്കാ കറക്കിത്തുടങ്ങാം. മേജർ മാർട്ടിന് സ്പൂശുനായി. താൻ ഉറക്കം പഴിത്തെ അഭീന്വന യിച്ചു പാംചു റംഗംപോലെ പരമാത്മാല്ലാതെയുള്ള ഒരു ഭാവനാവുത്തിയായിരിക്കുമോ ഹതെന്നും അരുളുഹം സംശയിച്ചു. ചുറുദംനോക്കി, മമാത്മാഗംഡിയിടെ തന്ത്രവു മറികളിൽ നേരിക്കേണ്ട ഭേദത്തിക്കളാണു താൻ കണ്ണാതു. മഹർക്കായുടെ ശബ്ദവും കേരംക്കുന്നണ്ടും. ഇരു ന കല്പത്രി ട്രിക്ക് ഒരു സാദർശനം അല്ലെ. അരുളുഹം വീണ്ടും നേരു ഓരു വികസിപ്പിച്ചുങ്ങന്നാക്കി. ഇതിൽസുപ്രഖ്യാതിനെ ഇതികത്തവൃത്താളുണ്ടനായി നിൽക്കുന്നതുകണ്ടും മഹാ ത്രജി അരുളുഹത്തിന്റെ മുഖത്തുനേരുന്നു ചുമ്പുവിരിയിട്ടും.

മേജർ മാർട്ടിന് സപർവീസികളുടെ പ്രാന്തപ്രദേശ അപ്പുണ്ട് പ്രവേശിച്ചു അവിട്ടതെത്ത ലത്താലുഹങ്കാരിയിൽനിന്ന് വീതുന്ന സൈംഗല്യുരു അനുഭവിച്ചു പോയി. സാർരാ ക്രമണ്ണതെന്നും ഷോറംവാതപ്രവാഹങ്കരിയും, പംതുന്നി പാതങ്കളേയും രേഖാമാനുക്കെങ്കിലും മുന്നൊട്ടിള്ളക്കാതെ നിരത്തുന്നതിനു ശക്തിയുള്ളതു ആ മദ്ധ്യാസം ആ സാധു വിശ്വസ്തവും ദാനിച്ചു സൗധസ്യങ്ങളേം ലൈബ്രൗണ്ടാപിച്ചും, ഗാത്രാരതെ അസൂമിപ്പിച്ചും.

(3)

അമ്പിത്രുന്ന് അസൂമിക്കാതെ സാമ്രാജ്യസഹായങ്ങൾ ഒരു അധിശേഷമാനം വഹിക്കുന്ന ആരുംഗല്ലമഹാശക്തി അരുന്നുകളും അപേക്ഷാ ചെലവുചെയ്തും, രണ്ടാംജപ്പലങ്കാളായ രാജകീര്മ്മങ്കളേയും പൊതുജന നേതാക്കരാഡായ മഹാ രഘുമാരായും സപ്തസമ്മാനങ്ങൾക്കിങ്ങളും നിന്നും മരിത്തപ്രസിദ്ധമായ സൈനികരും ജോസ് കൊട്ടാരത്തിൽ

വര്ത്തതി, അങ്ങനെക്കണിവസങ്ങളായി അങ്ങമാരാതും നടത്തിയ ഗൈശരവാവധവും, വാദപ്രാഖിവാദകലാപസംകലഭവാ, പ്രശ്നമവും അതു അതുലോചനകളും എക്കഫലം, അങ്ങനെക്കാഴ്ചിരം നാഴികളും ചുന്നാനഗത്തിബന്ധം ഒരു ദാഹനാരുത്ത് യഥാദാജ്ഞാലിബന്ധം അങ്ങനെക്കാഴ്ചയിൽക്കൂടിലേണ്ടിൽ ദറാങ്കത്താനുത്തരമാരുത്ത്. എന്തുന്തുത്തുകൊണ്ടിരിക്ഷനു അഭ്യമിമാത്രം, നിലവാനം, ദാഹനാരുത്ത് അതു ഒരു തടവുകാരാക്കാനാവാമെന്നാണ് തീർച്ച ഉണ്ടാക്കുക എന്നതു കണ്ണാം. അറിവിൽത്തു താഴുക്കടി ഇൻഡ്യസ്റ്റ്രിയാലൂജും ടെക്നോളജിക്സ് കൂടി കിമറിംത്തു. ഫേബ്രൂറാലും നഗരത്തിൽ അതിശക്തിയായി നടശനു സമരകാലാധലത്തിനിടയിൽ ഇപ്പു സ്വമാധ്യാനക്കാമാളം ഒരു നവജീവൻ ഉൽക്കേതമാക്കി. മുമ്പാലക്കുറും ദാഹനാരുത്തു ഉപയാനങ്ങളാക്കി ശയിക്ഷനാം ഭാരതമാത്രവും കുറന്നാലും ലഭജാപാരവയ്ക്കും കൊണ്ടാണ് സപ്പാദജാലു കടക്കിക്കാതെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും മറിയും അഭ്യപതിച്ചുപോയ മദിരാശിയിൽപ്പോലും ഇപ്പു നവ്യകാംതിയുടെ കീരണങ്ങൾ വരുന്നതെന്നു നിങ്ങും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ നഗരവാസികൾ കോടികോടിക്കൂട്ടി വിച്ഛൂരിയാ ടെൻമിനസ് ഭൂപ്ലശബന്ധം പരിസ്വാം അളവിൽ തിങ്കിത്തെങ്ങും. പോലീസുകാർ ആയുധം താഴുത്തിവച്ചു ജനതാ പ്രശ്നമാദഭേദത വീക്ഷിച്ചു. പ്രധാനമന്ത്രിയായമാക്കിയോനാംഡിലും, മന്ത്രിക്കാരിക്കാരിക്കൂട്ടം, വൈസ്പ്രസ്സിയും, അന്നചരണമായിരിക്കുന്നവരും, ചുക്കരുപ്പും, ചെചനയും, ടംഗിയും എല്ലാം ഇന്ത്യ ദൈർഘ്യത്തിൽ വും ബട്ടകൾ നീണ്ടുനാശിയും ശൈലിക്കുന്നതും അധികാരിക്കാരിക്കൂട്ടം വെള്ളം ശപാസ്കത്താട നോക്കി നിലയായി.

ഇങ്ങിനെ ഒരു പുതിയ ലോകം സ്ഥാപിക്കുവേം എം, തിങ്കളാൽ രാത്രി പക്കതിങ്ങാട് സംക്രമിക്കുവാൻ ഒരു വസ്തുക്കാരൻ, ഇൻഡ്യയിലെ പല തീവണ്ടിഗ്രേഡ് നിലും റയിൽവേജോലിക്കാർ ഉന്നിത്രാളിയിരിക്കി നിരാധാരയിൽ വിചന്ന ഭീക്ഷിക്കുന്നതോടുകൂടി താണ്ടരത്തോളി പുതിയ വേഷങ്ങളാട്ടക്കുടിയും ഒരു കൂദാശാത്മകൻ, ചുനായിലെ ചിഞ്ചോട്ടക്കുടി ഇരിക്കുന്നു. ആയിലിപിൽനിന്നും അവിടെ വീഴുക്കതനാക്കുന്നതു കാണാവാൻ രണ്ടാംവിസമായി കുടിക്കുന്നതു ജനത്തിയർക്കും ആക്ഷംതനെന്ന സഹിക്കു വാൻ കഴിവില്ലാത്ത തണ്ട്രം ഏറ്റവും, ആതു മഹാചുര ഷണ്ഠി അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ലോകോത്തവംഡത്തൽ ഇന്നേവരെ ആരും, അല്ലെങ്കിലും സീനിരാക്കട്ട്, നേരപ്പാളിയന്നാകട്ടു—ആരും—വയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു മഹാഭാരം താങ്ങിന്ത്യക്കുന്ന ആ ലോകരക്ഷകന്റെ ഭവം ചീനതാപരവശമായാണ് കാണപ്പെടുന്നതും. തണ്ട്രംകുട്ടക്കു ക്കുത്താവു സ്വന്തരുന്നയതിൽ മതിമരനും ആയും ഇം ചിച്ചു വിജയാശംസകൾ മുഴക്കുന്ന ജനലക്ഷ്യങ്ങളുടെ ശഭ്ദപ്പാഠങ്ങളാം ആ വദനവീബേത്തിലെ ഒരു കർക്കി കുടുതൽ സുഹൃട്ടത നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജയിലിപിൽനിന്നും വണ്ണിവണ്ണിയായി കൊണ്ടവരെപ്പെടുന്ന സാമന്നങ്ങൾ എല്ലാവയംകുടി താങ്ങിയെടുത്ത തീവണ്ടിയിലേക്കു കയറുന്നു. അവിടെത്തു പ്രധാന യുദ്ധസാഹഗ്രീക്കളായ ചക്രവർത്തി—മഹുദുരമെന്തും മുഹൂദും നിരണ്ടം നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുപ്പുപീരകിയുടെ സഫോറണും അല്ല—വളരെ സുക്ഷിച്ചുമാറുന്നു. അവിടുന്നുക്കഴിഞ്ഞെത്തുടർന്നും ദീർഘാലമാണെന്നും തടവിൽ കഴിച്ചുകുട്ടിയും കാലത്താിൽ

மரங்கள் நிவாசிகளை திடீஸ்ரகங்களில் நினைவுபார். பூத்துறுக்கிடீசு⁹ அல்லது செய்தின்மொலி அரசியூத்திப்பட்டி என வேவநவூஜாபூத்துறை, அவ்விடத்தை ஸாமிரூத்திக்கால், பாரத்யனாரும்மைச்சர் ஏந்திவயலைப்பார் கெட்டு கெட்டாயிருட்டதற்கு காலங்கள் நினைவு. ஹதானங் அவ்விடங்கள் காஸ்தினிலை. ஹல் ஜூலீயித்து ஏந்திப்பூத்திரிக்களைவர் செய்கெட்டு நிதி ஆண்டுத்தும் ஹதானங் காஸ்தினிலை. இவ்விடத்துறை க்கூடாய் ரகசுகள்க்கு முவவின்வெங் மாறும் நோக்கீ அவனை கடியுன.

நாடு பஷகித்துக்கொடி. ஜங்காலேங் குடிவதன். ரூலுக்கால், யுவாக்கூர், ஶீரூக்கால், ரூலுங்கால், யுவதி கால் ஏந்திவயலைகளை வாரோ குறவும் சென்றது¹⁰ எட்டுங் அவ்விடத் தொண்டிப்புத்துறை அதிகிழாத்தில் நிதிப்புள்ளா யின்கள். அது ஸாயபியுடைய ஸகல க்கீளாவும் அவர்கள் மரங்கிக்களை கடங்கவரமாய் படவியிட்டு தாங்கள் அவன் வத்திட்டுவது ஜீவிதமங்களைவத்தின்க்கு புகராவிக் கொவும் அது ரெஞ்சு அதிகிழாத்தில் ஹாக்களை மஹாதமா மாங்கியுடைய இவத்திட்டு காஸ்தினாஷு¹¹. சுரநிதித் தேவா புகால்களை நெடிக்காதை அது மக்கிளாஷி அங்கோ டெக்காத்தென் நோக்கீக்கொட்டு நிதிக்கே, ஸ்தாபேந்தோ ஸ்தவாங்குமைப்பார் ஹங்கலாங்கர்¹² அது நயங்களைத்திட்டு நிதிங்கள் பூவு மாத்து. ரீவாண்டிஸ்ஸுப்பாக்கிலை பூக்காஶமேரீய வரிதூக்கை ஹித்திங்கள், புரப்பூத்துறை பீப்பிவக்கால் ஹதாரைதெராயும் கண்ணிரைத்துக்கொடித்தட்டியபூர்ய அவு வஜுஶலாக்காதுாயி மீன்கீ. ஹல் மீன்கீ கை பக்கை மஹாதைஜியக்காமாஸ வக்குப்புக்காலை அவனைச்வக்குப்புக்காலை அவனைச்வக்குப்புக்காலை தட்டியதுகொள்கொயிரிக்கால், அவ்விடங்கள்¹³ பெட்டுக்கொடு தலையாற்றி கூர

തേച്ചു, പുലുയുടെ ദിവഴത്തെക്കു്, നോക്കി. പുലു കൈകൾഡി ഉയർത്തി. അമുഖം തൊട്ടനിന്ന ഗീരീശവദ്രൂപ വിഭ്രം നിപാതത്തിൽ പെട്ടുപോലെ സംഭേദിച്ച വലിച്ചു. മധ്യത്മാഗാന്ധിപ്പുംപൊരു നായും വികസിതനേത്രനായും, നവമായും ചുവരുത്താൽ പ്രേരിതനേന്നപോലെയും മുഖ്യമായിരുന്നു നടന്നു് തീവണ്ടിയിൽക്കയറി.

ആര്യന്ദവനത്തിൽ.

(പണ്ഡിത മോട്ടില്യാകു നേഹം ദബിഞ്ചര സ്പർശാരോഹണം)

21—6—106

ബന്ധനം, വിദേശാവനം, ഉറക്കം, ഉണ്ട്, കുറിഞ്ഞം, പെല്ലം, ഒരാഗം, ആളുരാഹ്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവളുടെ ഭാരക്കാര്യംപോലെ മാത്രമെ ജീവിതം, മരണം എന്നീ ആദ്യമുഖിക്കണംകിവാദംപുരുജും അംഗ്രേഷരം ക്രാക്കാക്കിയേ കൂളി. അവനവും കരാരകൊണ്ട് മരണംതു വിളിച്ചു. വായത്തുകുളം, തന്റെയെ വന്നുചെയ്യുന്ന മുഖ സാധാരണസാഭവം അതിനെന്ന് ഗതി തുടർചക്കാളിയുള്ളിൽ ആക്ഷം റ്റൂക്കലച്ചിത്തരാജക്കാഡമം ആവല്ലോ ഇപ്പോൾ നംബ അംഗ്രേസ് അംഗ്രേഷരിനെന്ന് അഭിപ്രായം. ഇത്രൂപാരാജ്യത്തിനെന്ന് മോക്ഷത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും അവിടെതെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ചിത്ര തന്നെ, ഒരു പ്രക്ഷേഖനം ആയിരും ആത്യാജനിക്കുന്ന അഭ്യർത്ഥയിൽ വച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതെങ്കിൽ, ഇംഗ്ലീഷിന്റെ ഫോഡനത്തിനും വേണ്ടി യത്രിക്കുന്നതിനാം അംഗ്രേഷരാജാ നീർബന്ധമൈക്കു മാറ്റിയെന്നു. ലോകത്തിനെന്ന് ഒരു അംഗമായും എന്നാൽ

ദ്രോക്കത്തെ അടിവാൻ തന്നീൽനിന്ന് ഭിന്നമായി മുന്നിൽ കാണാനെതിരെ ശക്തിാംശം, അല്ലെങ്കിലും വഹനത്തിൽ ചേന്നു അവയുള്ള സവർത്തനാ അതീംനായും അസൃതനായും വത്തിക്കുന്ന ഇതു വിശിഷ്ടപ്പെട്ടവൻറെ മുഖ്യത്വം എന്നാണും ഇന്ന് ഒരു ഭാവവും സംബന്ധിച്ചുണ്ട്.

ഭോംബൈയിൽനിന്ന്⁹ അലധികാരിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ മഹാത്മജി ആര്ദ്ധരാച്ചം അധികമായി സംഭാവനയിൽ ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം ഇതു ഷൈട്ടന്ന്¹⁰ ഭോംബൈ വിച്ചവാനംബാധിക്കുന്ന കാരണമും എല്ലാവക്കും അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അധികം ആര്യം ആര്ദ്ധദാത്തെ ഉപദേശിച്ചതുമില്ല. ഇടയുള്ള റീബാഡിഷാഫീസുകളിലും പുതകളിലും ഇതുവരെയും കുട്ടാക്കടി നിന്ന് ആളുകൾക്കിലും അവിടെത്തെ ദർന്മം ചെയ്യുന്നതെന്ന മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നു. വയററ പിഴപ്പിന്വേണ്ടി എവിടെയും എത്തി എത്തു രഹസ്യനിധിയുടെ ശിലാഭിന്നതിക്കുള്ളൂട്ടും കരളന്നതിനു ത്രാമിക്കുന്ന പത്രപ്രതിനിധികൾ പോലും അംഗീകാരത്തിന്റെ ചിന്താഗത്തിക്കു വിശ്ലേഷണം വരുത്തുവാൻ ഒരു ബന്ധപ്പെട്ടില്ല. വികാരപരമല്ലാത്ത രാജ്യങ്ങളുമാത്തെ തൽക്കാലം പിന്നിലേക്കു മാറ്റിയിട്ടും¹¹, എന്നും തുല്യശക്തിയുള്ളതെങ്കിലും മുഖ്യലതരമായ മരുന്മാരും വൈന്യത്തിനും നൽകിയതായി എല്ലാവക്കും കാണാമായിരുന്നു.

അലധികാരിയിൽ എത്തി, സ്നേഹനിലേക്കു വന്നില്ല ഇരുച്ചു കയറുന്ന അവസ്ഥത്തിൽ തന്നെ അവരെ രണ്ടു പേരേയും മഹാത്മജി കണ്ടു. എന്നാൽ മരുന്മാരും തൽക്കാലിയും അതു മുഖ്യമായിട്ടും ഇള്ളക്കാതെ ഉറപ്പിക്കമായിരുന്ന ദ്രോക്കികൾ അകാരണമായെന്നോണും

അത്മവും ലക്ഷ്യവും ഇല്ലാതെ ചലിച്ചു മറ്റ ദിക്കുകളിൽ
ഭേദഗതിയിൽനിന്നും അനുഭവമുണ്ടാവും അതുകൊണ്ടാണ്
കാന്തിനിന്നും നന്നാനും അംഗീകാരം വിചാരിച്ചുവാ
ഡാവും രാജീവ പ്രകടമാണും ന്യൂത്തുപാലെ ഗ്രാമിച്ചു
കാണുന്നു^१. മുഖം മുപ്പേതുടല്ലോ, ഏതും എത്തുനേതോടല്ലോ
യാമാത്മാസംഭാഷണം നടപ്പെന്നുണ്ടു്

പ്രാദേശികാന്തരിക്ക് അവൻ രാജീവപ്രഭാവം—ജവഹർലാ
ലപല്ലും കുമഖയും നിരുത്തുന്നു. ഇന്ത്യാജനക്ക് അപ്രാശ്രംഭം
ശ്രദ്ധയിലിപ്പിക്കുന്നതുനിന്നും അവാപിന്നെന്ന് ഭവദ്വം,
പ്രേചവാഴമാരനാഥ എത്തുനേതെന്നമല്ലെന്നതു യുവരാജിയുടെ
ഭിന്നത്വം പ്രാശ്രംഭം എന്ന അംഗീകാരത്തിനു കാരണി.
ശ്രദ്ധാക്രമത്തിൽ നിന്നും അസുമതപ്രഭാവം അസുപ്തത്തുപ്രഭാവം
നീങ്ങണുമ്പോൾ തന്നെ ജീവിതപാസ്സിന്നും സാമ്പാ
ല്പ്രതിജ്ഞവുണ്ടി ശീർഘകാലം ചെയ്ത ധ്യാനങ്ങളിൽ
അംഗത്വക്ഷ്യാസ്ത്രിനാഥവിൽ തെളിവുണ്ടു് പ്രകാശിച്ചു സങ്കേ
ദേവതകളുടെ പ്രതിജ്ഞയകളാണും തന്നെ ശ്രദ്ധാക്രമത്തിൽ കാണു
മ്പ്രാശ്രംഭനേതെന്നും ഓദ്യായാ അംഗീകാരത്തിൽ പേരടക്കം
മിച്ചു. ഈ മാറ്റത്തിലേക്കു തിരിവെന്നു ചിന്ത സംജാതമാ
ക്കിയ നീബുദ്ധക്രമത്തിൽ തെളിച്ചുതെന്നു എന്നും വെ
ണ്ണപ്രാശ്രംഭാന്തക്കാരിക്കുമായി മാറ്റിനായിരുന്നുകൈക്കയാൽ മഹാ
ത്രജി ചുരുക്കാടു വരുമായിരുന്നുനും താഴേക്കുന്നും താങ്ങാം.
വലതുവെക്കു കുമലയും ഇടതുവെക്കു ജീവഹനിലാഭും താങ്ങാം.
ആകാരകടാധം തകക്കമന്നുണ്ടോപാലെയുള്ളു ആശംസ ജന
തത്തിനിടത്തിനും മുഴങ്ങാം.

ഇന്നേപ്രകാരമായി അപ്രാശ്രംഭനേതു നിൽക്കുകയും മുഖാട്ടു
നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. എക്കിലും അതുകൊണ്ടും സംസാരി
ച്ചില്ല. അതുകൊണ്ടും സാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ കാണു
മ്പോൾ മഹാത്മജിയുടെ മുഖത്തുനിന്നും ചെയ്യാറുള്ളൂ

ପ୍ରମାଣ ତଥୁଂ ଅରଣ କଣିକାଙ୍କୁ. ଅରାଟେ ଯଏତିକେଳିର ଛେଷ୍ଟି
କିମ୍ବା ଅରାନୀମିଶ୍ରତିଟି ଯ ବୟବ୍ସୁ ବୁମାଜେଗପାଶଣାତତିକେଳିର
ଉଦ୍‌ଦ୍ଦୀନ ମନ୍ଦ୍ରାଜୀଲୁଙ୍କାତ୍ୟ କମଲ ହୁଅକାରଂ ପରିତ୍ତରୁ.

“ഇല്ല. അവർ അപ്പുള്ളവർക്ക് കിടക്കായിൽനിന്നും മാറ്റനില്ല. അവിടെയിരിക്കുകയാണ്” ഈ തിരുമ്പാതാരം തൊജ്ഞയാതൊരു മധുപടിയും പറഞ്ഞതില്ല.

ହୀନ୍ୟୁକାକୋରଣ୍ଠ-ରତ୍ନମାଳିକା

അമുരിക്കാറൻ:—പായും വേഷത്തിൽ ധാരണ
വച്ച പ്രസന്നവദനനായം ലോകവിജയം കരണ്ട

മായെന്നുള്ള ധാർമ്മപ്രതിലും ഇരീക്കുന്ന ഇതു തന്റെ
പൂർവ്വ കഴുപ്പ് സംശയങ്ങൾ, അതും ചെറുപ്പാം
ആയിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഒരു വൈദിക്യാധിഷ്ഠി-
പ്രക്രിയയും ഒരു രാജക്കമാഡിപ്പ് ആണോ എന്നുള്ളതു നിശ്ചയ
മാണോ.

ഇൻ:—എതു അവധി അനന്ന് “അലഹബാദിൽ പ്രാക്ക് റാംസ്”
അതിലിച്ചു ഒരു ചെറുപ്പുക്കാരൻ ആണോ. പ്രേക്ഷ
മോട്ടിലാൽ നേരം ഏന്നോ.

അമേ:—(ആയുള്ളാവത്തിൽ) ഈ യൂദോപ്പരിനോ! ആയു
കൊള്ക്കാം. ഈ വേഷത്തിൽ നിന്നുമുള്ള പകർച്ചു
അതിലെതാവധിന്തരന്. അതുകെട്ട് ഇക്കാണന്നതോ?
തലയിൽ പ്രഭകിര്ദ്ദിച്ചും ദേഹത്തു ഇംഗ്ലണ്ടിലെ
സ്ഥൂക്കാസ്മാനക്കാർക്കുള്ള ആവാരകത്തുകൂടും ഒക്കെ
യായി കാണുന്നുണ്ടോ; ഒരു ദാട്ടത്തിനു നേരുപ്പാളി
യന്ന ജയിച്ചു യൃക്കു വെള്ളിംഗ്കൻ. ആണെന്നോ,
തോന്നോ.

ഇൻ:—അംതും മരുംതമല്ല, ഡൽഹി മർബാറിനു ചാക്കു
വത്തിയെ സദർശിക്കാവാൻ പോകുന്ന വേഷമാ
ണോ, ഈ വേഷസാമഗ്രികൾക്കെല്ലാം കൂടി പതി
നയുായിരത്തിൽപ്പരം ത്രംപാ വിലയുണ്ടുന്ന കേട്ടി
ടിണട്ട്. അദ്ദേഹം ഇക്കാലത്തു വന്നുണ്ടാം അലക്കാ
വത്തത്തിയയ്ക്കു പാരിസ്ഥിതിക നിന്നുമായിരുന്നു. ഇപ്പു
ത്തിയേഴു ബട്ടുററുമാർ ആണോ ഒരാളിന്റെ മാത്രം
ക്കുണ്ണം ഒരു ക്കുണ്ണം. അനന്ന വൈദിക്യാധിക്ര
പ്രത്യേകാതിമിയായിരുന്നു.

അമേ:—കേരളത്തിലും ഇൻഡ്യ തന്നെ വിചാരിക്കുന്നതു
പോലെ തന്നെ ഇന്ത്യാലണ്ണം നിന്നെന്നതു ഒരു

അരക്കാരാഡ ക്ഷാകമാണ്. ഈ കൊച്ചുപാളി ആഴി രിക്കാ അടക്കമായിണ്ട് പത്രം.

ഇൻ:—അങ്ങത്, ജവഹരിലാൽജി. അന്ന പറ്റുണ്ടവയ സ്ഥാണ്. അമ്മയും അട്ടുരാംകുടി ശ്രീമദ്ദിൽ കൊഞ്ച വെന്ന പഠിക്കുവാൻ എത്തക്കി. ആ പ്രായംമുതൽ കോൺഗ്രസ്സിലോരും ലഭിച്ചിലേയും സർക്കലാശാല കൂട്ടിംഗാ ഉംഗ് പരീക്ഷകൾ ജയിക്കുന്നതുവരു അംഗിട്ടുകയിൽനിന്നു താമസം. നാബാബു ചക്രവർത്തി ട്രിപ്പാട്ടി. ആ ചതുരാജാംഗത്വത്തിനു ചുവിലവും വില്ലുക്കുസത്തിനു ചുവിലവും കൂട്ടിംഗാ ഉംഗ് പരീക്ഷകൾ നാബാബുമാരുടെ രജിസ്ട്രിയിൽ കുറിപ്പിച്ചു.

ദേഹം തുടങ്ങുതിന്തുവിൽ ഒരു ശിപായി ആ മുറിച്ചുടെ വാതലിൽ വന്നനിന്നു അട്ടുരാം മകൻ ആ രാജും കാണുവാൻ നില്കുന്നിവില്ലോരും, കുണ്ഠരുണ്ടുവാ തന്നെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല സംശയമുാ പരീക്ഷകനും കൂട്ടിംഗാ, ഉത്തരവുകൾ വാങ്ങുന്നതിൽനാ ഉണ്ടുക്കിൽ അംഗങ്ങിനെങ്ങും വർക്കുന്നതുവരു താങ്കും അവിടെ താമസിച്ചാൽ മതി ചെന്നും ആ ശേരുക്കാരൻ അണിയിച്ചു.

(3)

ആനദിവനത്തിന്റെ ഗൈരഡ കഴിഞ്ഞു കാർ വളരെ മുരാ ഓടി പ്രധാന കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻവശത്തു വന്ന നീനാ, ലോകം മുഴുവൻ അണംബിനും ആരാത്രേകാണ്ടിരി ക്കുന്ന രോഗാധിനിശ്ചിത ചുമതലക്കാംഡിൽ പ്രധാന രാജ സാക്ഷി സാക്ഷിയാണും അവിടെ മഹാത്മജിയേ കാണുന്നില്ലാണെന്നുണ്ടു. രോഗിയുടെ പരിച്ച്ചുഡിൽ ഏപ്പെട്ടുകൊന്നാവരുംശിക്കുന്നു

പരിചാരകവർദ്ധം നീറുമ്പു വയം, കുരെമാറി നീശ്വപ്പു രായിനിന്, മഹാത്മാഗാന്ധിയെ ദർശിച്ചു. ഡാക്തർമാർ ചെയ്യു വിന്നിതനമെന്നുാരങ്ങെത നാഭാന്തരം പ്രത്യുഥവ രിച്ചു ആ നാബുണ്ണപുരയൾ കുട്ടികൾ കയറി. അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് പ.ജക്ഷ്യർക്കു നാശഭാവിക്കായ ഗ്രഹം അപ്പോൾ കാണപ്പെട്ടില്ല. അതിനും രാഹത്യയിൽ കയ റിയതോടുകൂടി അവിടെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടാക്കണമെന്നി തയായി.

കുരെ മാറിനിൽക്കുന്ന ദ്രുതസംഘത്തിൽനിന്നും ഒരു പുലം മുന്നോട്ടു വേഗം നടന്നു മഹാത്മജിയുടെ പാഠങ്ങൾ പൂർത്തിചെയ്യുന്നതാണ്.

മോട്ടിലാൽജിയെക്കാരം ആരവയ സ്ഥാപായം കുട്ടിയ മുഴുലുമനെന്നും, യജമാനനും അല്ലവിനിൽ വക്കീൽ പണി തുടങ്ങിയതോടുകൂടി അങ്കുമത്തിനെന്ന് ദാനനായി ചേന്നിതനും. പ്രാത്മഗംഡരപോലെ പെരുകിവന്ന ശത ആദി, സധഗ്രൂഡരം, ലക്ഷ്മാദരം, കോടികൾ എന്നീവ യുടെ പ്രധാനമഹപുരുഷമയിൽ എല്ലാം മുഴുളും കേരൾ അദ്ദേഹത്തിനെന്ന് അനേകവാസിയായിരുന്നു. വിശിഷ്ടസംഘർശ അഭൂതിയോടുകൂടിയിരുന്നു അവിടെ, ദാനു നാരായ അതിമിവരനും നുനനദിവെന്തതിൽ വരു ചോഴം, അവിടെ ഉസവങ്ങളിൽ വിഹാരങ്ങളിൽ നടക്കി ചോഴം മുല്ലാം അവിടെതെന്തു മുളിടരയല്ല മുളിനെന്ന മുളി വില്പനായിരുന്നു. അതുകഴിവിൽ അതു വെന്നും രാജുദേശവനഗംഗയിൽ മുറക്കി മുണ്ടിയപ്പോരും ആദ്യം പുലം ആ പ്രധാനം അതു രസിച്ചില്ല. അയാളുടെ സംഗ്രഹിയേപ്പറ്റി മുലയോടെ അനേപശിരുകൊണ്ടിരുന്ന ഭവനനാമാശ്വരം അപേക്ഷാനംഗാരം മഹാത്മജി തന്നെ മുഴുപ്പുഡിനനു ചില ഉപദേശങ്ങൾ നൽകി.

ഹള്ളാർ യജമാനനവബാധിച്ചിരിക്കുന്ന രോഗത്തെപ്പറ്റി അടക്കവാൻ വഷിയാത്ത ആധി ഉള്ള കൊണ്ട്, മുമ്പിലത്തെ മനോഭവം ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും, നിരന്തര വിലാപംകൊണ്ട് രോഗിയുടെ സ്വാസ്ഥ്യത്തിനു ഭേദം വ്യക്തത്തുമെന്ന ഭയനു ഡാക്ടരും ശാക്രമാർ ദുല്ലുനെ അകറ്റി നിരത്തിയിരിക്കുന്നും, അയാളുടെ കുട്ടി, ഉണ്ണൻ, ഉറ കുവും നീം ഇല്ലാതെ, യജമാനന്നും മുറിയിലേക്കു കുറ ദന്നവരെയും അവിടെ നിന്നിരുന്നവരെയും ഭവം പ്രുഞ്ഞാഗിച്ചുതന്നു ചിലപ്പോൾ പിടിച്ച മുതേക്കൊണ്ട് പോയി വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചുറിഞ്ഞുവനു.

മഹാത്മാഗാന്ധി ജയലിൽനിന്നു വിക്രതനായി ആദ്ധ്യാത്മി ആനന്ദഭവനത്തിൽ വന്നിരുങ്കിയതു കണ്ട പ്ല്ലാർ പ്ലാൻറ് ചിന്താകലാപം അയാളെ തള്ളത്തി. തെക്കേ ആദ്ധ്യാത്മകയിൽ നിന്നു ആദ്ധ്യാത്മി ഹന്ത്യയ്യും ലെത്തി നേതാക്കമാരെ കാണുവാൻ നടന്ന ആ യഥാവും രാഖിയെ തന്നെ യജമാനനമായി ഒരു അഭേദ്യവസംഭാ ഷണ്ടി നടത്തുന്നതിനു - 3-മൺസിക്രൂർ നേരത്തോളവും കാത്തിരുന്നതും, തന്നെ ആ ചെറുപ്പുക്കാരനെ പരിഹസി ചുട്ടിഴിതും, അനും അതിനുമുമ്പും അവിടെ അനുംവ്യ മായെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന യൂഡോപ്പൂർ സദർശകന്മാരുടെ ഉള്ളം തള്ളിം, ദവണ്ടുന്നും കൈശണിസിൽ മെംബുറ മാർ മുതലായവർ ആനന്ദഭവനത്തിലെ അതിമുഖ്യമാണി രങ്ങളിൽ നിരന്തരം താമസിച്ചുവന്നതും ആ പ്രൂഢയത്തി നിടയിൽ താനും യജമാനനും ഇം ആദ്ധ്യാത്മകാരൻ യുവാവീനു തീരെ മറന്നതും, ഒട്ടവിൽ ചുതിയ തെ പ്രുക്കോണ്ടിതിയേക്കരിച്ച യജമാനനമായി വാദപ്പെടി വാദം നടത്തവാൻ ഇം ആദം എത്തിയതും, കുമാരന്നേരി

അതിമീറ്റായി എരു അവസരങ്ങളിൽ ക്ഷേമിശ്വരത്തും, പിന്നെത്ത ഭ്രക്കുവും സമരവും, ചെട്ടപ്പും ശാരനായിക്കെണ്ണാർ പെട്ടെന്ന വിരാംപുമാനായി വളർന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് രണ്ട് ധമാത്മായ അവതാരമെന്ന തെളിയിച്ചതും, ഇന്നാളിൽ ബുട്ടിംഗ്ശുക്കതിയേക്കാണ്ട് നൃായം ചെയ്തി കണ്ണവാൻ ദാനിയിലേക്കു നടക്കാണ്ടതും, ബന്ധനവും, കരിപ്പുടന് മഹാഗിയും, അരാഗദാസഗാത്രനായിരുന്ന യജമാനൻ എക്കുത്താൻറെ സാന്നിദ്ധ്യംപുല്ലും കിട്ടാതെ രോഗശ്ശും തിക്കിടക്കുന്നതും, കുറേ അള്ളൂട്ടുകൾക്കു മുന്നൊരിക്കൽ ആരാധനയിൽ വരുത്തുക്കൊണ്ടുപായി രണ്ടുവർഷത്തെ കംിന്തയിൽ വിധിച്ചതും, ഇപ്പോൾ ഇതു രോഗശ്ശുവെയും അന്നറഹിക്കുവാൻ തന്നെ എഴുന്നള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതും കുട്ട ഭാത്തംപുരാം ആ വുലൻ ഭാതനായി തന്നീന്.

കാൽക്കൽ വീണിട്ടു് ഇങ്ങനെ നിലവിലിച്ച—

“മഹാത്മജി! ജീവനിടേച്ചുപോകാൻമെ. അറബാര ഡിച്ചു്, എൻ്റെ പൊന്നു യജമാനനു പുണ്ണ്ണുവും കൊട്ട തനിട്ടു പോകാനമെ. തനാൻ എത്ര ഭജിച്ചു, അവിട്ടനി കേപാട്ടുള്ളാണ്. അവിട്ടനു സർഖക്കൻ, പരമ കായ സീകൻ”

മഹാത്മജിക്കു് ആ വുലനെപ്പറ്റി വലിയ സ്നേഹ മാണു്. അദ്ദേഹം അധാരേ പിടിച്ചെഴുഫുന്നത്തുമിച്ചു.

“ഓ! ഓ! നാം തമിൽ സ്നേഹിതനാരാഘൈ? അതു മറന്നിട്ടു ഇ പ്രസ്തരി ചെയ്തു—”

വുലൻ:—“ഇംഗ്ലീഷ് വരുസ്സിൽ വന്നവനാണു തനാൻ. സകലതും കാണുവന്നാണു തനാൻ, എനിക്കു എല്ലാം

ക്രുട്ടി അതു ഒരാളിനന്നപുറരിയാണ്. മഹാത്മജി! രക്ഷിപാണോ.

ഇവധരിലാൽ ആ വുലൻസ് കയ്യുപിടിച്ചു. വുലൻസ് ആ യുവാവിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു ശീരസ്സു ഭജതാൽ ചേത്തു, നിലവിലിച്ചതുടങ്ങി.

എല്ലാവക്കും ശ്രമതാിന്റെ ഫലമായി ആ രംഗം അതിലധികം ശമ്പുകോലം മലം ക്രുട്ടാതെ അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹമായി നിന്നിരുന്ന നിഴ്ദിശ്വത വീണ്ടും ആ അവനമണ്ഡലത്തിൽ ആയിപ്പത്രം ഉറപ്പിച്ചു. മഹാത്മ ജിയൈക്കാണവാൻ രോതി അക്ഷമനാക്കാൻ എന്നും ഒരു ധാരാളം വന്നരിയിച്ചു. പതിവുപേജെല ശ്രീമഹാപാതനായി അദ്ദേഹം മുദ്ദൊട്ട നടന്നു.

ദേവനേതുക്കിപ്പോലും കാണാവാൻ ദേഹത്രയില്ലാതെ ആ രംഗത്തെക്കു കണ്ണേണ്ടിക്കിഴവാൻ മുതിര തതക്കു പാപമുല്ലി ലേഖകനില്ല. ദശമണ്ഡല മുമ്പിൽ ശ്രീരാമനേപ്പാലെയോ, ദശമണ്ഡല അനന്തരമിക്കുന്ന വസിജ്ഞനേപ്പാലെയോ, വകുവത്തിയുടെ മുമ്പിൽ ഓക്ഷവിനേപ്പാലെയോ, ഭിക്ഷവിശ്വർ മനസ്സു കൂളപ്പി കണ്ണ മകുവത്തിയേപ്പാലെയോ, ബൃഥിയുടെ മുമ്പിൽ എഭയം പോലെയോ, ഗാംഭീര്യത്തിശ്വർ മുമ്പിൽ കാരണം പോലെയോ, സാമീപ്രദശയിൽ എത്താിയിരിക്കുന്ന മനസ്സുത്പത്തിശ്വർ മുമ്പിൽ ചീള്ക്കതിപോലെയോ, മഹാത്മജി മോട്ടിലാൽജിയുടെ ശയുള്ളട്ടതു നിലകൊണ്ടിരിക്കാം. പരസ്സരം പകൻ പ്രമമവീക്ഷണങ്ങൾ മാറ്റും അവർ ഇത്തിരം അനുവരെ നടന്നതും ഇന്നി നടക്കിവാൻ പോകുന്നതും ആയ സംഭവങ്ങളേക്കുറിച്ചു

ஹுஸ்டன்சன் அமர்வத்திலிருக்காம். மேற்கீவாஞ்சி உயர்தியுகைக்கு மத்துமால் குறித்து ரஷ்ட இஜகாலி லேக்கு அப்பிடி, நோரியூக் கலீக்கலீத் தொகையிறி ரிக்ராம். ஆதாரத்திக்கிரங்களை ஸ்தாபதிக்கின்றதே அந்தயாழமாயி ரோரியூக் காலகாலீத் திருத்த அம்முகரிங் ரஷ்டாக்கேத்தக்காம் புவமித்திரிக்காம். காது கூடுது என் ஸங்கூத்தார்ப்பிடி திருத்தித்திருக்கிறதீடு விடுவி ஸ்தாபித்து பிரஸ்தார் புவமித்திரிக்காம். குருக்கு ஸ்திக் குறுத் தூராக்கூஷித்திருக்கிற் தூரத்துமதிருத் திருத்த விளைவு ஸ்தாத்துப்பும் ஸ்தாக்கின்ற லலுடராயில் ரூதார் வெண்ணாக்காது ரோரி அங்கியிவ்வாய்முய பார்மாநாம் ஆஸ்திரித்திரிக்காம்.

ரஷ்ட வீரியவமார்.

(வள்ளித்தீட்டுலாக்காவையூரின்றி ஹரமங்ஸங்கர்யித்து ஜெல் முனியு ஸ்ரீ. அந்த. பாஸ்தின்றி வியவாய வாஸனீபேவி ஸ்பெஷிலிகேஷன்ஸ்தூதாய ஒது ஸக்லு லோஷன்)

2-7-106

அந்தீவ்வுறுத்தாய புதியஸ்தோல்தி!

இல்ல அந்தீவ்வுறுத்தில் எதான் அந்தீவ்வுறுத்தைக்கூட்டுத் தூது எழுதுவதோல்து! இந்துயூரூக் கூடுதலைத் தூது பிழிந்தி கூடுதலைய் அது ஸ்தாபத்துத் தேவூநாதியைத்திற்க எதான் எழுதுதூது ஒன்றைக் கூடுதலையீடு அந்தீவ்வுறுத்தைக் கூடுதலையீடு அதை எழுதுதூது பின்திட விஶ்வமுய ஒது காந்து எழுதுதூது என்றை எதான் சிவஸ்தோல் மாரி வாது. அது தூதும்

നിരക്കുമാക്കുന്നതിനെ വേണ്ടതായ ബുദ്ധം എന്നീക്കു ലഭിക്കുന്നതും തൊൻ പഠാശക്തിയുടെമുമ്പിൽ വീണം മുത്തിച്ചു. എൻ്റെ അന്തരിക്രമിക്കുന്നും സ്ഥംഖിച്ചുപോരുന്നതിക്കുന്നു. തൊൻ എൻ്റെ എൻ്റെ ഘട്ടം ഘട്ടം എന്നു വിളിക്കുന്നു. ആ കുറ്റന്തീര്ക്കുന്നിണം മുടിക്കുന്നും മുടിക്കുന്നു. യാതൊരു വീക്കാരം തത്തിയും പുലത്തുന്നതിനും ഗ്രഹിക്കുന്നതിനും ശക്തിയുണ്ടാണെങ്കിൽ അതു മാസലും മറങ്ങുതു ഉറഞ്ഞു ദിവായിരിക്കുന്നു. അതാൻ എന്നതാണെ ചെയ്യുക!

പുജ്യസ്വി! എന്നും ഏവയും എന്നും മരന്തു, ഏവയും മരാണം. അവിടെത്തെ ഏവയും ഒരതാനീം എൻ്റെ ഏവയും ആണു. അവിടെത്തെ ഒന്നാം തുടിക്കുള്ള ഭിഡാ മുന്നാവര മന്ത്രവർത്തനയിൽ മറന്ത യാതൊരു സുഖമാണെന്നും നേരിട്ടിട്ടുള്ളതല്ല. എത്തുകാജാലന്നാൽ മോട്ടില്ലാത്തജിയായി ഒരാൾക്ക് മാത്രമെന്തു താവരംപത്രന്നു മുംഗാതിൽ അവരുടെ മുടിക്കുള്ളതല്ല. രണ്ടാമത്തൊരാളുപോയ കാലഘട്ടം മുകാലഘട്ടം ചുംബിക്കാണിക്കുന്നില്ല. അപരിഹരണനിയമവും അതിഭാരാവുമായ നഷ്ടം അനുഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അംവിടേതെന്നതാൻ എങ്ങിനെ സമാഗ്രപസിപ്പിക്കുന്നു!

മരംളിവക്ഷി ഒരുഭാരം മാത്രമായി, യാതൊരു മുഖം ജനവും മുല്ലാത്തവളായി ജീവിക്കുന്ന തൊൻ എങ്ങാണെന്നു വേതിരെ സപ്രാതനാപുരുത്തുന്നതിനു മതിക്കരണ്ട്! നീരകനിപ്പിശ്ചൈമായ ആസമതപരാത്തനയിൽ പതിച്ച അപ്രാമകിലും സപംതരാത്രുപ്രകാശം ലഭിക്കണമെന്നു എന്ന വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു. പരിക്കുണ്ണായിവലയുന്ന സകലജീവാഹികൾക്കും പരമാനന്ദസ്വന്തരും അനൃലാരമായി വിതരണം ചെയ്യുന്ന അതു മധ്യമാനപ്പാണ്. അവിടെത്തെ

ചംസലാസനായി ശ്രദ്ധുഷിക്കുന്നതിനെ നിതാനം കാര്ത്തു നിൽക്കുന്നു. ഫോക്ക്, വരാജയം, കഫിണം, അപെറ്ററുഷം എന്നീ അവസ്ഥകൾക്കു ലോകത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്ന ശക്തിപ്പും തെളിയിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധിനുതനം, ആ ശ്രീരാമനെന്നതിന് സപാതന്ത്രപ്രവർച്ചാലനാത്മം ഇയി മാക്കുന്ന മധ്യാരണ്യത്തിലേക്കുപോയ കമലയും, ആനുഭവ വേന്നതിലെ മരവ ദേവകമാരികളും, സാര്വാപരി, പിരാ മംഗലൻറു വാസല്പ്രമേല്ലും അനുഭിനം അപദാരിച്ച കേളീപേടകത്തിൽ നൃക്ഷിച്ചുവച്ചിരിക്കുന്ന എൻറു പൊന്നോമന ഇന്ദിരയും, ഭാരതാംബുക തന്റെ ആശ്രാ സത്തിനവേണ്ടി ബാജ്ഞകലുഷിരാജാളായ നീതുങ്ങ ഓഡാട നോക്കുന്ന നേതാക്കന്മാർ എല്ലും ഭവതിയെ ശ്രദ്ധുഷിക്കുന്നതിനായി അധമധമമികയാ മുന്നിട്ടനില്ക്കു, ദോഡാർ, അവിടുത്തക്ക ക്രുട്ടൽ ട്രിഡം നയക്കുന്നതിൽ, മാത്രം കഴിവുള്ള തൊൻ എന്നതിനാണു എന്തെന്തു വിലക്കുണ്ണ ശാത്രം അങ്ങുംടേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതു്!

എന്നാൽ തൊൻ ദരിക്കൽ അവിടുത്തെ സന്നിധി യിൽ എത്തുന്നതാണു്. അതിനുശേഷം തിരുത്തുപ്പാരാനും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. കാരണ്യല്പകർഷ്ണത്താലും പ്രേമനിധി യാലും നമ്മുടെ ജനം സഹായകരിയിട്ടു്, അകാലത്തിൽ അന്തരിച്ചുപോയ നമ്മുടെ ജീവിതേഹപരമാർ നമെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടിട്ടു് പോയതായ ആ കത്തവ്യം നാംവും കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം തൊൻ അവിടെ എത്തുന്നതാണു്. ലോകരക്ഷിതാവായ മധ്യത്തുജിയുടെ പ്രയത്നപലമായി, നമക്കു താമസംവിനാ ലഭിക്കവാൻപോകുന്ന ഒഴിം സപ്രാജ്ഞിന്തെ പ്രാരംഭമേഖലാവണ്ണം എല്ലയും കൂളിക്കു കണ്ടിട്ടു്, ഭർത്തുപാദങ്ങൾ ധ്യാനിച്ച തൊൻ, എൻറു

പ്രീയസംഗമം! അവിട്ടതേ പാമിചരണത്തിനായി എത്തുന്ന താണം! ആ മഹൽക്കമ്മതിൽ എൻ്റെ കൂട്ട് മായ ആര്യഃശിഷ്ഠം നയിച്ചു്, അവിട്ടിൽ സ്നേഹപൂർവ്വ അള്ളായ നേതൃജ്ഞയിൽ നോക്കി അവസാന ശ്രദ്ധാസ വിമുക്തമാക്കണമെന്നിളിത്താണു് എൻ്റെ പരമമായ ആലുമം.

ശക്തിയും! അവിട്ടതേ നേതൃങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച കൂദാശ ശശ്രദ്ധ എത്തു ശേഷത്തിൽനിന്നു പകർത്താണു്! ചക്രവർത്തിക്കുളു അസൂധാരണമാക്കുന്ന ദർമ്മോഹനത്തിനു ശിലാചിത്രരൈപ്പുാലും വേപട്ടിഗാത്രാക്കുന്ന കഴുകുമര തത്തിനു അതിലാജനങ്ങളായ മരം വിപ്രശ്വാസങ്ങൾ കേടു അടിപെട്ടതുവാൻ നീറ്റിത്തിയില്ലാത്തവിധിത്തിൽ അംഗങ്ങളുമായ വിശ്വർപ്പനയങ്ങൾ കടക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ അമാഖശൻറെ ഏദയെന്തെ അവബന്ധമായി ആക്ക സ്ഥിച്ചു് അധിനിന്മത്തിലാക്കുന്നതിനു തക്കശക്തി നിറ്റത്തെ വേതിയുടെ ക്ഷേത്രകുളു പററി എത്രജനം ചിന്തിച്ചുാലും വിരക്തിവരക്കുന്തല്ല. കൈവന്തത്തിൻ്റെയും ഏതുപെട്ടു തത്തിൻ്റെയും പ്രാരംഭകാലത്തിൽ ഒരു ഓലാരവിരുദ്ധം മുലം മരക്കുമിശ്രയിത്തിന്റെത്തിനു മോട്ടിലാൽജിയുടെ ജീവിതമാർത്തിൽ സൗഖ്യവും വൃഥാദംഗരിയും എറിയ പുജ്ജലതാസവ്യങ്ങൾ നിന്നു്, അകുത്തയാണ പ്രവ ഹിച്ചുച്ചു് ഇതുകുമരമനോജമാഹനമാക്കിയ അവിട്ടതു ജനം ജനംതന്നെയാണു്.

ഒരുബിസം—വേതി രാക്ഷസങ്ങളാ എന്നീറ്റു നില്ല—രാമ്മിക്കവാൻ തക്കവിധി അസാധ്യാരണ സംഭ വാശയി ആ കാൽം ആനന്ദവേനത്തിലെ മഹാഭാണി യുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിരിക്കുകയില്ല—ഒരു ദിവസം

സൂച്ചൻ പദ്ധതിഓടുവരെതെ മുഴുവകാന്തിയിൽ പ്രശ്നാ പ്രീപ്പിച്ച ഒരു സാധാരണത്തിൽ എൻ്റെ പ്രാണനംഡനം താനംകൂടി ആനന്ദഭവനത്തിൽ വന്നുതാണി. അന്നാൾ, ഏഷ്യയിലെക്കുറെമീലു സൂര്യാക്ഷം ലണ്ടൻ മുതലായ സമയങ്കേന്നും എവിടെയും കീത്തിക്കെട്ടിൽനാ ആനന്ദഭവനം ആളുമായി കാണവാനീക്ക ഭേദപ്രകാശിയതു്. അല്ലമബാല് നഗരത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ നൈദം എത്തിയപ്പോൾ രോധിന്റെ ഒരവശത്തു് വൻ കൊട്ടിലെന്നതുപോലെയുള്ള ഉന്നതവുകൾക്കുള്ളം മറവഞ്ഞതു് ഉംകൾ കെട്ടിടങ്ങളും നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു താൻ അത്രപരവശയായി. ഈ മഹാനഗരത്തിന്റെ നടവിൽ ഈ വിസ്തൃത വനപ്രദേശം എങ്ങിനെ വന്ന ചോന്ന എന്ന താൻ മോഡിച്ചപ്പോർം അതു ആനന്ദഭവനത്തിന്റെ അംഗവർഗ്ഗമായ കാണ്ടാരമണ്ഡലം അഞ്ചേന്നു അങ്കുട്ടിയം മറപട്ടി പറഞ്ഞു. പിന്നീട് നൈദം ആരാമ ദാഖലയേം ധാരിക്കുകയേം തന്മാക്കങ്ങളേയും ഒരു വശത്തുകൂടിയുള്ള രംജപാതവഴി, സുവർണ്ണസ്ഥിതിപീകരിക്കാൻ വിളക്കുന്നതും അലംകൃതവേഷധാരികളായ ഭജനങ്ങളാൽ രക്ഷിതവും ആയ ഗൈരവാതലിൽ എത്തി. നൈദം കൂടുതലും അകത്തുകടക്കാനും സാധിച്ചു. ചെറുശ്രദ്ധയി യുടെ അരമനപ്പോലും ലജ്ജിക്കേണ്ട വിധത്തിൽ വിചിത്രാക്കിയിൽ വളരെതൃതിരിഞ്ഞുപോകുന്ന രോധുകളും, അതിമീമസിരങ്ങളിലെക്കുനയിക്കുന്ന ചുണ്ടുപലകകളും, അവിടവിട നിൽക്കുന്ന ഭേദങ്ങം കത്തിരലായ വും, മോട്ടാർ പംക്തിയും, മണിമാളിക്കയും, എല്ലാം രാജേന്ദ്ര തത്തിൽ കണ്ടു നൈദം ഒരു അതിമീശാലായുടെ മുൻവശത്തിനാലാണ്.

അന്നുത്തരാത്രി നാം എത്ര ശതനദി ചെലവാണി കഴിയ്ക്കുട്ടി! അങ്ങുന്ന അസംഗം ദാഖിലാർക്കും, വൈദ്യുതാധിക്രമം സിന്റീസറിന്മാരാൽ ഒരുപ്പിലും ഒരു ജമ്മൻപ്രാളിവും, ഫേബ്രൂറാവിലെ കോട്ടൻപ്രാരംഭാരിൽ നാല്ലബ്യുഗ്ഗവും ഒക്കെ അനുംതം ശതനദി ചന്ദ്രത്തിലെ അന്തിമിശ്രാലക്ഷ്മിലെ താമസക്കാരായിരുന്നു. അവരുടെ എല്ലാം അന്ന മതിവാങ്ങിയിട്ടും വെതിയും മോട്ടിലാൽജിയും തൊക്കേടു സന്ദേശത്തിനാംവണ്ടി മറ്റൊരുവേംബന്ധങ്ങളുമായി ഏത്തി. തെളിച്ചുമേരിയ വൈദ്യുതപ്പണ്ഡിതരുടും പ്രശ്നാഭിത്വായ പ്രശ്നകളിലും വന്നിന്നരത്തിൽക്കൊന്ന്" ചൊറതിരകൾ തുള്ളിക്കും ചുറ്റിക്കും വിഹരിക്കുന്ന ഒരു രാജക്കാരിന്റെ കരംിൽ നാം എത്തി, അവിടെ, മുകളിൽ മുക്കുകോട്ടങ്ങളുടെ പാടിയിൽ പെടാതെ നീലമിന്ദയും അകാശത്തിൽ പ്രകാശിച്ച പൂണ്ടിച്ചുറുന്ന പ്രതി ചൊയക്കുന്നോന്നം സരസ്വിത്തിനു മറ്റൊരു നീനിൽനാം പീപ്പകംങ്ങളുടെ മുളിലപ്രകാശത്തിൽ നാം ഓരോ സ്ഥാനങ്ങളിൽ തുണ്ടാം.

കമല അനു നവോദയങ്ങായിരുന്നു. അവളെ മുൻത്രസമേഖരിമാർ കൂളിയാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മോട്ടിലാൽജിയും, ചതുരം, എബ്ലിസ് തെന്താധ്യംകുട്ടി നമേം സന്ദേശപ്പീജിവാനം നാം തക്കിലുള്ള വെന്നുതന്നു ഉറപ്പിക്കവാനമായി ലാലുവിഷയങ്ങളുക്കാണിച്ചു നാം നശിനം ആരംഭിച്ച എക്കിലും, അധികനേരം കഴിയുന്ന തിനമുഖ്യിൽ അവരുടെ ചിന്മാരത്തി ഗൈരവവാവംങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിലേക്കു പ്രവഹിച്ചതിനാൽ, അവർ നമേംവിട്ടു ക്രോന്തിരെ തടാകത്തിനകത്തേരുക്കു കയറ്റി ജലപ്പുരപ്പിനു മുകളിൽ പണിചെയ്തിട്ടുള്ള മാർബിൽ മട്ടപ്പുംവിലേക്കു പോയി.

അവിട്ടന്ന ഗ്രഹനായിക്കൂട്ട് ചേരുന്ന ഗൈരവവും കുഡാക്കാരക്കുടിക്കു സമയം പിള്ളാവവും കാണിക്കു മെന്നു അക്കാദിനായാൽ എൻ്റെ കനിശ്ച സദ്യാക്കാ കുള്ളാട്ടചെന്ന്^१ നമ്മസ്തൂപം ഉണ്ടിൽ രസക്കാമെന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന എൻ്റെ ആഗ്രഹാന്തരത്തിലായി. കമാ റിയായ കമല, ബന്ധുക്കളുടെ സൈഫഹാർഡ്രാക്കുമണ്ഡപ ഇൽക്കിനു രക്ഷപ്പെട്ടുവരുന്ന് എന്നതുപോലെ എംഗോക്കു അട്ടക്കംങ്ങതാടാ പുതിയാക്കാട്ടചെന്ന്^२ ഒ ചതിയും അംഗളു കൂടിയാക്കി. അക്കാനൈഞ്ഞാഞ്ഞക്കിൽ തൊൻ ഇന്നരംഗിലാ ലിംഗൻ അന്വാദ വാങ്ങി അവശേഷ കൽക്കുന്നിപ്പേക്കു കൊണ്ടുപോകമെന്ന പറഞ്ഞുപും, അതു പറമാത്മമാ ഞൊന്ന വിശ്വസിച്ച ശ്രാമ കരയ്വാൻ തുടങ്ങി. 'കമല പൊട്ടിച്ചിരിച്ചിട്ടും' അവശേഷ ആഗ്രഹപസിപ്പിക്കുന്നതിനു ഉല്ലാനവീമിയുടെ ഒരു വശത്തുള്ളിൽ, നാനാവൺ്നങ്ങളും മുള്ളു സൂട്ടിക്കഴിയുന്ന വെള്ളത്ര പ്രഭാവിൽ ചീനിച്ചിരിതറി കുറഞ്ഞിക്കിൽ വിജയന ജലക്കന്ന ഔദ്ധുക്കു സാരീതയരിക്കുയുൽ മുഖരിതവും ആയ ഒരു നീക്കഞ്ഞതിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി, തടാകമല്ലുത്തിൽ ഇതുമുൻനുത്തുപോലെ, അഞ്ചുനിലയായുണ്ട്^३, വിവിധ വൺങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന വെള്ളത്രേഖാബുകളും അലങ്കൃതമായി കാണബുള്ളു കേളിമണ്ണലത്തിലേക്കു പിന്ന നാം വണ്ണിയിൽക്കൂപായി അല്ലെങ്കിൽ തരണം ചെറു. അനു നാം വളരെ താമസിച്ചിട്ടാണ്^४ ഉറങ്ങിയതു^५; പിററിവഗം മഴവനം ആയാസപ്പെട്ടിട്ടും എന്നിക്കു ആനന്ദക്കവനത്തിലെൻ്റെ പകതിയോ അതിൽ പകതിയോ കാണുന്ന സാധിച്ചില്ല. നമ്മുടെ യജമാന മാരയ യുടോപ്പരൂമാക്കുന്നതിലുമാക്കരത്തുക്കവിയതിൽ അവരു വിട്ടിലെ ഭാപ്പുനാരാഹി നീരുത്തുന്നതിനു

തുനിൽക്കേണ്ട മോട്ടിലൂതുങ്ങിയെ താൻ കണ്ണത്രു”
തറവാളക്കാംട്ട് എറ ചുർഖന്തുങ്കുട്ടി ഒരു ജയിൽപ്പുള്ളി
യാളിട്ടാണ് ഭന്നരിൽപ്പരസ ത്രുഹാരം മപ്പത്താറിൽ
പ്പരം പാചകരുഹം അന്നദിനം ക്സവിച്ചവന് ആ ചങ്ക
വത്തി ജകിലിൽവച്ചു തന്നതാൻ കുക്കണ്ണപൊക്കചേപ്പു
കഴിക്കുന്ന സമയം ആരയിരുന്ന അതു”. ഈ ആക്ഷേ വിശ്വ
സിക്കാവുന്ന ഒരു കാഴ്ചയാണോ!

പുതുമതി! അവിട്ടതെത്തു ഉംരതേക്കാർ വിലകുടിഞ്ഞ
ഒരു രത്നാകാരം സക്ക്ലിക്കവാൻ ഏതു മമാകവിക്കു
സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്! ഈ വാൺഗോളത്തെ പത്രമാസം അവി
ടന്റെ എക്കാടനെ വഹിച്ചു! ഈഡ് ഇൻഡ്യയുടേതെന്നല്ല
പരിപ്പുത്തന്നോഗ്രാമങ്ങളുടെ എല്ലാം ദന്തങ്ങൾപതിയുന്നതു
ഈതു ദേശവന്തതിൽ തന്നെ ഇതു അധികം ശക്തിനു
സ്വാഭിച്ചിട്ടുള്ള പ്രീയപത്രനിലാണ്. അവഹരിലും കേൾ
വാഴ്ച അത്രുതകരമായ ഓന്നാണ്. ഇതിനേരു പ്രകാശം
എവിടെയെല്ലാം വീതുമെന്നും, എന്നെല്ലാം ആ തീണ്ടി
പ്രദേശിൽ അസൂമ്പിച്ച പോകമെന്നും ആക്ഷം നിശ്ചയി
ക്കുവാൻ വഹിയാ. ഈ ശക്തിയേറിയ പ്രതിജ്ഞകു
ശ്രീകോവിലായിൽനാ അവിട്ടതെത്തു ഗാത്രം വിശ്വനാമ
ക്രഷ്ണത്തെപ്പോലെ ശ്രദ്ധയും സൂരണീയമായിത്തീരുമെ
നൂൽക്കു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലെല്ലാ.

ഭന്താവിനെ അവസാനമായി തുരുപ്പിക്കുന്നതിൽ
അംവിട്ടതെ സമകരിച്ചുവരോ! രോഗികിടക്കുന്ന മറി
യുടെ വെള്ളിയിൽ നിപ്പേശ്യമായി സേവനസന്നദ്ധനായി,
രാത്രിമഴവാൻ ഉറക്കം ശീരണതു കാതകിയുന്നതാരാണോ?
അതുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ നിമേഷവും ചരിത്രം എന്ന
ഓരോ വത്സരംതന്മുഖ ദിവ്യോട്ട കയററിവിട്ടുണ്ട്, ആക്കട

വാക്കെഴും പ്രസ്തരാകളും നാടനകായിരാ നാഴിക ദേഹം യുദ്ധം രോഗാധികാരികൾ ഉരുളന്നകാൽവിവ്രാഖ്യാനിക്കുന്നു. അവിട്ടുന്ന ഏറാവും ഹരണാവാശരിയ സന്ധിയാലോവ നഞ്ചുള്ള നാർബാധാ പാശം മറന്ന് കേവലം ഓ ട്രൂ നൈപ്പാലെ രോഗിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ തിന്റെപ്പറമ്പ ഒരു മഹാഭാഗ്യം രോഗിക്കു ലഭിക്കുവാൻകൂടാ! വേരു ഏതു രോഗിയുടെക്കവാ കുലം അവാധി തോശം മുത്തു സമത്തായ കാൺക്കാടം നീകു തതിവ ജീവന തിരു കാരണമായിട്ടുണ്ടാ? വകുപ്പത്തിനു കൂടി മഹിഷാ മഹിഷാ വകുപ്പത്തിനായ ദിവ്യപുത്രപ്പാർഥ പ്രേമഭാജനമേ! അബിച്ഛുക്കു അശ്വപ്രസിക്കുന്നതിന് ഈ തിന്റെ കുടുതൽ എന്നുണ്ട് വേണ്ടതു!

ഈശ്വരവിശ്വസത്തിന് ദാർശ്യം കുടുന്നതായി ചീല സംഭവങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഉണ്ടാക്കാൻവരും. വളരെ അചൂദ്ധമായി മാത്രം സംഭവിക്കുന്ന ഈ സംഗതികൾ, അപമാനവരാനു ചെയ്യുന്ന ലോകത്തെ വീണ്ടും നേര്ത്തിയിലേക്കു നയിക്കുന്നു. തൊൻ കാണ്ണകയും കേരം കുകയും വായിക്കകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സംഗതികളിൽവരും ഇംഗ്രേഷക്കും ഏററുവും വിശദമായി ഉദാഹരിക്കുന്നതു മോട്ടിലാൽജിയുടെ അവസാനകാലത്തിൽ അഞ്ചു മഹാത ശ്രദ്ധിക്കുന്നതിനായി സർഷക്കൽ മഹാത്മ ജിദ്ദേശം മറ്റു തന്നെ നാശനമാരെയും പ്രിയസുതനേയും ജയിലിൽനിന്നു വെളിയിലേയ്ക്കുന്നതാണ്. നമ്മുട്ടെ പ്രധാനത്തെ പരമകാര്യാനീകരം യഫ്രേഞ്ചും അനന്തരമായി കണ്ണ ഏന്നുള്ളതിനു ഈ തിന്റെകുടുതൽ സ്വീകൃതരമായ ലക്ഷ്യം ആവശ്യമില്ല. അതും വിചാരിച്ചിരിക്കാതെ, അതും കാരണം, ചുറ്റപ്പെട്ടവില്ല രേണുമണ്ണയലം ലേശവും ഉംഗിക്കാതെയേല്ല ഈ സംഭവം നടന്നതു! അനുഭിന്നം

കവാടപാരതതിൽ വന്ന കൂദാശനിന്ന മരണങ്ങൾതാഴെ ആ മഹാശഭാവൻ ‘ഇപ്പോൾ ദിവാജാ പോയി പിന്നിട്ടുവരു; മഹാത്മജിയും എഞ്ചറു മക്ക.ഒം ഇങ്ങ് യന്നെത്തിമീട്ട്’ താൻ വന്നാൽ മതി, എന്നപ്പു കപ്പിച്ചുതു്! വിനയാഡ സംബന്ധം നിരണ്ട ഒരു ത്രൗണപ്പോലെ ആ ലോക സമിതി പാലകൾ മോട്ടിലാൽജിയുടെ ആജ്ഞകൾക്കും അഭ്യന്തരം സംശയം ഒരുവിൽ സമയം മോഡിച്ചുരിത്തു്, അവിടു എത്ര വളരും ചുഡാക്കുന്നതും പുകാരിക്കുന്ന റഫ ത്തിലും ഫൈറു പ്രസ്താവിക്കുന്ന കേംഖാടപാപാ നിഃശാസനിപ്പാ ചെയ്യുതു്. ജീവിച്ചുതു് പുലെത്തണ്ണ ഗാർഡനാക്കി അടക്ക മാറ്റു. അക്കനക്കും ആ.എം.ഐ.ഐ ഭീച്ഛകാജി തന്ന അടക്കധാ മരണങ്ങൾ നാശിക്കുന്നു. മരണം പാദപുംഗം അടക്കി അടക്കമാവുത്തു സേവിച്ചു മരണ ത്തിന്റെ സപാമിയായ പരശരിവൻ അടക്കമാവുത്തിന്റെ ശ്രൂലദിവസമായ ശിവരാത്രികാലത്തിൽ മുത്തം ചെയ്യു നീതിന് എറിക്കുന്നതിരിക്കുന്നു. ഇമപരജലക്കുംളിൽ ഇതു വല്ലിയ പ്രതാപം പുലത്തിയിട്ടുള്ളതായി വേറു വീഘ്നവും ഉണ്ടോ?

എൻ്റെ സജ്ജാദരീ! അവിടുന്നു് എന്നു് ആജലാ ചിച്ചിരിക്കുമ്പും. സന്ദുന്നുംവരുമായ യഥക്കലനാമന പ്രോഥം പരിമാരിക്കണമെന്ന് നിന്നുത്തിയില്ലാതെ ശേഷിച്ച തന്നെ ഒരു അവധിമാവിശ്വാസമന്നായിരിക്കും. തുടർന്നു ക്രമാബന്നെ സപ്രദാങ്കരാമണത്തിനുംഗംശം അവിടുവെത പിന്തുടർച്ചക്കാൻ മുൻഡിയങ്ങളിൽ പ്രദശിച്ചു നാശക നില്ലാതെ പാസ്സും യുലംബ വരു നാശത്തെ അടഞ്ഞു. പ്രദാപ സുതമായി എരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരു പുഞ്ഞ ത്തിന്റെ തിരോധാന്തത്തിനുംഗംശം അത്രുന്നും ദേങ്കര മായ അസ്യകാരം വന്ന മുട്ടന്നായിട്ടാണു ലോകവിജയി

കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ എഴും നമ്മുടെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഇവിടെ എത്തന്നേ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്!

മോട്ടിലാർജി അവസാന വിത്രുതതിലേക്കു പോയതു് തന്റെ ഗ്രഹം രാജുത്തിനായി ഉന്നം ചെയ്യുതിനു ശേഷമാണു്. ഓരതോയജനതയുടെ സാക്ഷ്യത്തിലിരിക്കുന്ന സപരാജ്ഞരേണ്ടതിന്റെ തലസ്ഥാനമായ കൊട്ടാരത്തിലാണ് അവിടത്തെ തിരുമന്ന് അന്തുമായി വിത്രുമീച്ചതു്. അല്ലാതെ ഒരു വ്രക്തിയുടെ ക്രയവിക്രയങ്ങൾക്കു് അധിനിനമാകമായിരുന്ന ഒരു ഗ്രഹത്തില്ലെല്ലു. ആ ദേവനും ഇപ്പോൾ മുമ്പിലാറുത്തതിനേക്കാൾ ആയിരംമുണ്ടു് പ്രായോടെ പരിലസിക്കുന്നു. അന്യക്കാരത്തിന്റെ കണ്ണിക ചെങ്കിലും അവിടെ കാലിയിട്ടില്ലെല്ലു. അവിടത്തെ ചരമകാലത്തിൽ തന്ന അതു് വിത്രുതനേതാക്കന്മാരുടെ ആവാസസ്ഥാനമായിത്തോന്നിന്നും. ബൃട്ടിഷ്ഹക്കതിയുടെ സ്ഥാനാവതിമാർ അട്ടത്ത് നിമിഷത്തിൽ അവിടെ എത്തി രാജുകായ്യുംബൈപ്പറിയിക്കു ആലോചന ആരംഭിച്ചെന്നു. ദ്രാനതയുടേങ്ങു ശോകത്തിന്റെയോ ലാരുന്നേപോലും അവിടെയെങ്ങുമില്ലെല്ലു. സകല ഏപ്പറയ്ക്കു മാറ്റുവാ പ്രതാപവും ശക്തിയും പ്രസന്നതയും തന്റെ ജീവിതത്തോട് മാത്രം ഘടിപ്പിച്ച വച്ചിട്ടു്, അതിനുശേഷം അദ്ദേഹമായ അന്യകാരത്തെ ശേഷിപ്പിക്കുന്നയാഡം ഒരു രാജുത്തെ യോഗമാചിതം സേവിക്കുന്നില്ലെല്ലു. അയാൾ യമാത്മമായ ചരിത്രം നിമ്മിക്കുന്നില്ലെല്ലു. ഇപ്പോൾ മോട്ടിലാർജിയുടെ ഏക പുത്രനോട്ടപരിയാവുന്നതു് “ക്രണതു്! നിന്നെന്ന ദ്രോനേക്കാൾ വലിയവന്മാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിന്നിൽ സകല യോഗ്യതകളും ഉള്ളവാക്കി നിന്നെന്ന രാജുത്തിനു നീക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു. തന്റെ ഏറ്റവും ജീവിതം ദശവൻ അനീച്ചതു്. എന്നേന്നു ആളുവാം

വിചാരിച്ചിരുന്ന തിൽ കുടതലായി ഫലപ്പെട്ട്. നീ എഃന്റെപ്പുണ്ടോ, എൻ്റെ രാജുത്തിന്റെതാണോ. ചരമാനന്തര സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും നിന്നും ഗണരാജ്യവഹണങ്ങളായ തൃപ്രഭാശം നിവർത്തിക്കുവാനുള്ളതു് നിന്നും സംശയം അറിയുവാൻ, നിന്നും വിനയചുശ്ചസ്സും അപേക്ഷിക്കുവാൻ, ലോകത്തിന്റെ ഭാവിതതി എന്നായിരിക്കുന്ന മൊറ നിന്നും ചോദിക്കുവാൻ, ഈ താ ലോകത്തിലെ ദന്താമത്തെ ശക്തിയായ ഏതാഗ്രഹം അഞ്ചുവാൻ വാസ തിക്ക വെള്ളിയിൽ കുറ്റു നിന്നും നീ നാബിരാജു ദേഹമായ മരപടിപ്പായുക” ഇങ്ങനെന്നാണീക്കിം.

ഈ യുവാവിന്റെ ശത്രാധാരുത്തിയും പ്രിയമാതാ വുഡായ മഹാരാജീ! അ പിടിച്ചേരുക്കു ശാകാത്തിനു് എ താ സംഭകാശംജീയു്! ഭാഗ്രവതീ! ജയിച്ചാലും, ജയിച്ചാലും.

സദ്യോഭരി വാസന്തീക്കരി.

കൂപ്പ്‌ലിലെ ഭ്രാന്തൻ.

(രാജു ദേഖിക്കുന്ന കാൺമാൻസിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന കമ്മാമ്പജി ധാത്രയാപ്പോരി)

21—2—107

പാരിസ്ഥിലെ ഒരു നാടകഗാലയിൽവച്ചാണു് ആ യുവാവു് ത്രിശാരോത്തിയെ കാണിയു്. നടന്നകലയിൽ അ തീസമർമ്മംഡ അഭവഴ്ച കീത്തി വളരെ കേരുന്നു

നാന ഒരു അവൃത്തിസദേശവുമായി ആ പ്രകടമാര നോട് സമീപചുരുത്തെങ്കിലും, യൗദ്യോക്മാരു ഒരു സദവേമാണ് ആർത്തരനേ അനു പാറ്റിലേക്കും അവിടെയെത്തിയതിൽ പിന്നീട് നാടകശാലയിൽക്കും നായിച്ചു നാടകം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം വാക്കുമെയ മായ ആ നിശ്ചാരിപ്പിച്ചതും ആവർത്തിക്കുന്നതിൽ കാണുകയും അടുത്തദിവസം ആർത്തരിന്റെ അതിമീതായി ആ മഹാ നഗരത്തിലെ ഒരു ദന്താംതരം ക്ഷാട്ടലിൽ താമസിക്കുന്ന തിനും അവരും സക്കരണം സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അദ്ദേഹം ആവരം പരിചയം യോജിപ്പിക്കുന്ന സംഭവി പ്രിട്ടേനാളം പ്രണയക്ഷുഖ്യവും ഉൽക്കണ്ണാക്കലവും, ദവ തിരെയും സംബന്ധിച്ചിട്ടേനാളം വിഹാരമയവും പ്രത്യു ക്ഷതിയിൽ എഴു ശ്രദ്ധവും ആയ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ ക്രൂരമാണ് അവരെ ലോകസഭയാരത്തിലേക്കു നയിച്ചിരിക്കുന്നതും അവൻ ഇൻഡ്യയിലെത്തി പല മണ്ഡാ ധരാളാഗങ്ങളം സന്ദർഭിച്ചിട്ടും യുദ്ധരാപ്പിലേക്കു പോകു വാന്നായിതിരിച്ചു. ക്ഷുപ്തിക്കയറി സ്വന്ധാനങ്ങളിൽ ഇരുന്നും നർമ്മസല്ലാപങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നും ശാശ്വതാം വലിയ ഒരു ജനക്രിക്കം ക്ഷുപ്തിലേക്കു ഇരവുകയും കണ്ണതും. ഇതിനു കാരണം എന്നെന്നും അവക്ഷേ, മനസ്സിലായില്ല. യുവതിയുടെ നേതൃത്വങ്ങളിൽ ഒരു മാത്രം പ്രണയം എന്നാണു എഴുപ്പാശാശ്വതാം ഉഭിക്കന്നതെന്നറിയു വാൻ ഇതു ചീർപ്പകാലമത്രയും ഗാഖപ്പരീക്ഷയിൽ എഴുപ്പ് കിരിക്കുന്ന കാര്യക്രമരം കാഞ്ഞങ്ങളെപ്പറ്റി അഥവാ ക്ഷമയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ക്ഷുപ്ത നീങ്ങാം. 'സാമാന്യങ്ങൾ ഒരുക്കന്നതിലും സുവകരമായവിധത്തിൽ സ്വന്ധാനങ്ങൾ ശരിയാക്കുന്ന തിലും എഴുപ്പ് കിരിക്കുന്ന ധാതുക്കാരുടെ ഭേദത്തിനു ശേഖം

വന്നു. ചൊന്തരിൽനിന്ന് കൈകളെടുക്കരി വീശിയും അതുംഗ്രൂപ്പും കുറച്ചിലും ഒറ്റത്തോടു ചുക്കാഡാണെന്ന് ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ബന്ധുജനങ്ങളും മേഖലയിൽനിന്നുമുഖ്യമാണെന്ന് പറക്കിയേണ്ടതും അവുകളുടെ അവവുകളെത്തുടർന്നു തുടങ്ങുന്ന തീരുമാരേഖകളിൽ പാരമായ അതുള്ളിൽ പാരമായ അവയാണെന്ന് അഭ്യന്തരിക്ഷം പാരമായ അവയും അഭ്യന്തരിക്ഷം ശാന്തമായുകയും ചെയ്തു.

കാമുകൻ ചോദിച്ച—

“പ്രീയ! നാം യുദ്ധാപ്പിലേക്കു തിന്ത്രുപ്പാക്കന്നു. ദുന്നാഴ്ത്തുക്കും നമ്മുടെ ധാരാ അവസ്ഥാനിക്കുന്നതാണോ. എന്നും ജനമം സഹായമാക്കുന്നതിനും അതും കാലം മാത്രം മതിയെന്നാശ്രിതാക്ഷണ്യോരം അനന്തിവാച്ചുമായ അനന്തം എന്നും അവാധിയങ്ങളെ ദേവിപ്പിച്ചുകളിയുന്നു. എന്നാണോ? ഒന്നും പരിഹാരത്തിരിക്കുന്നതു്?”

യവസ്യാജമായ ഉന്നേഷ്യപ്രകണ്ഠയും ജീവിതസ്വാര സ്വന്തമായിരുന്നിന്നു വിമുക്തമായിട്ടില്ലാത്ത വികാരയാരയും പ്രലോഹത്തിപ്പിക്കുന്ന നേതൃത്വം അതുക്കുറിച്ചു പാരിപ്പിച്ചിട്ടു് അവധി ദഹപടി പരിഞ്ഞു—

“നിങ്ങൾ എന്തിനും ഘട്ടമാ ശക്കുംക്കു അധികാനനാക്കും! തൊൻ നിങ്ങളുടെ അടിമയായിപ്പോയെന്നാശ്രി ഉറപ്പു് നിങ്ങൾക്കു നല്ലതുപോലെയുണ്ടല്ലോ.”

ഘവാവു്:—ഈ വാക്കുകൾ അണാം എൻ്റെ സകല സ്വന്തമായുമുത്തേയും ലേഡിക്കുന്നതു്.

ഘവതി:—എന്നിനു്? നിങ്ങളുടെ ഉദാരമായ വ്യക്തിയും സ്വന്തമായുമുത്തേയും ലഭ്യമായ തൊൻ ഭ്രാഹ്മത്തിലെപ്പു് മിക്കരും സീയ സങ്കേതങ്ങളും സദാക്കിക്കുന്നതിനും ശക്തയായതു്? അതിനും തോന്നുന്ന കടപ്പാടിയനിനും എന്നിക്കു നിറ്റുത്തയാക്കവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.

യുവാവു്:— ഇള വാക്കുകൾ തന്നെയാണു് എൻ വിഷ മിപ്പീക്കുന്നതു്. അനന്തരായ എൻറെ അപദേശക്കു സ്വീകാരിച്ച എന്നാട്ടുകൂടി സഞ്ചാരിക്കാമെന്ന കമ്മി തെരികിൽ എനിക്കു തോന്നുന്ന തു താഴെ ത അപാര മാണു്. ഭവതിക്കെ എനിക്കായി ലഭിക്കണമെന്ന ഒരു മാത്രമാണു് എൻറെ ജന്മാദ്ധ്യം. എന്തിനു പറയുന്നു! എന്നപ്പീരിഞ്ഞു ഒരു നിന്തിയും ഇരി ക്കുക്കും തന്ത സ്വാഭാവികമായി പശംഭാഷ സാ ചെയ്യുകും ദാ ചെയ്യുന്നതു പൊലും എനിക്കു വാസ്തവത്തിൽ എദ്ദുല്ലഭമാരിഡുന്നു. എന്തു ചെയ്യുട്ടു!

യുവതി.— അതു നിങ്ങളുടെ അവകാശമാണു്. നിങ്ങളെല്ല തൊൻ കരബ്രപ്പുട്ടതുന്നില്ല. തൊൻ ഇള പുന്നുകും വായിച്ചു തീരാറായി. അതൊന്നു പൂർത്തിയാക്കി ക്കൊള്ളുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു് വിസ്മയതം ഇ ലൈംഗിം.

നേരം വെവകാറായി. ഇതിനിടയിൽ ചിലപ്പോറു ആ യുവാക്കരിം കല്പിക്കേൻറെ മുകൾഭാഗിൽ വന്നുനിന്നു മുകളിലും താഴേക്കും അനന്തരായായി വിഭാഗം കുടുക്കുന്ന ആ കാശവും സമുദ്രവും നോക്കി പലതും പരയുകയും, ഇള വിജന്തരിയിൽ അവർ രണ്ടുപെട്ടം എ തന്ത്രാട്ടത്തിലെ അദ്ദേഹം നിശ്ചാരപ്പോലെ നിശ്ചാരക ചിത്രങ്ങളും കൂടി പരസ്പരാനുഃത്തിൽ കഴിയുന്നവുനു് സങ്കല്പിക്കുകയും, പ്രാഥമ്യത്താമാപ്പും പരസ്പരം അണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പിഡിനം പ്രകാരമായി. ദിനാരംതുരുജാഡിക്കു ശ്രദ്ധിച്ച രണ്ടുപെട്ടം സംഭാഷണത്തിൽ എപ്പുട്ടു.

യുവാദ് :— ഇന്നലെത്തെ വിശദമം അറിഞ്ഞതിലേ? ഒരു ഭാതാൻകുട്ടി ഇം കപ്പലിൽ കയറിട്ടണ്ട്. ഇം കൊട്ടംകാരഡംരാ തുന്നുംകുഞ്ചിൽ ഇന്നലെ രാത്രി ആസുച്ചു ഉറച്ചുന്നതു എന്ന് കണ്ട്.

യുവതി :— എന്നരം കണ്ട്. അതരാണോ ഇം സത്പത്തിനെ ഇതിൽ സമ്മരിക്കവാൻ അനവബിച്ചുതു്? ഇം അരം പകർ എവിടെയായിരുന്നും ഇരിപ്പു്? അതരിയുക രസമാണോ.

രണ്ടുംപയംകുട്ടി കപ്പലിൻറെ പലഭാഗങ്ങളിലും ചുററിയതിനശേഷംഅക്കരുളുള്ള ഒരുവരമറിയിലേയുള്ളു് നോക്കി. അതിനകത്തു് ഒരു അല്ലനഗന്ന് ഇങ്ങനോ ഒരു മരങ്ങുടെ കുറക്കി വുത്ത് ഉണ്ടാക്കുന്ന! ഇം മനസ്സും തന്നെ ആയിരിക്കാണും തലേരഹാത്തിയിൽ ഡക്കിൽ കിടക്കവാൻ മുതിന്നതു്. അവൻ വളരെ നേരം ഇം വിഭ്രാംഭം വുവാ സാധം നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. അത്രും അനുഭവം തന്റെ വൃയസന്നല്ലതെന്നും ലോകത്തിലെ പല അത്ഭുതങ്ങൾ നാജുള്ളും ആസപദിക്കുന്നതിനും ശക്തയായ തരണിയിൽ ഇം നേരംപോകു് ഉള്ളവാക്കാവുന്ന് രസം സമീച്ചു് യുവാദു തുതാത്മതവുണ്ട്.

യുവതി :— എത്രുംദിഗ്ദശത്തിനെലബീയിരിക്കും ഇം അർഖാ പ്രാണി ഇം മഹായത്താം ചെയ്യുന്നതു്?

യുവാദു :— ബൈസ് ലാമിനോ (ഉന്നാദശാലയോ) ഫത്തന്നെ ചോദിക്കുന്നും. നീനാം തരത്തിൽപ്പെട്ടു ഒരു ബ്രീഡി കപ്പലിൽ ഇം ഭാഗത്തെ കുട്ടത്തിവിട്ടതിൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടുനും.

അവൻ കരുംനരം കുട്ടി നിന്നീടു വേദേ സ്ഥല തെരയുള്ള പോയി.

അനുഭവമുണ്ടായാൽ അതിനെ മനസ്സിൽ കൂടി സാധാരിക്കുന്നതിനിടയാണ്. അവളുടെ ചിറയുള്ള പാതയാശ ഭാഗത്ത് എങ്കിൽ ഒരു ഗുഹമാ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകാണ്ടി ചക്കിത മനസ്സു ശാശ്വതര്ദ്ദിനായും വരുത്തി തുട്ടുതെ ഭയനും. എങ്കിലും ആ വഴി കടന്നുപാടുകളും; എങ്കിലും ആ വിലക്കുന്ന ബുദ്ധി ഇൽ നിന്നു രക്ഷപെ ദേശാംഗം എന്നും ആരും വായിയും വലിയവഗാത്തിൽ ആപഹർിമകക്കാനാമനും എന്നും നടന്നു. ഭാവാന്തരം തൊട്ടുതൊട്ടില്ല എന്നമട്ടും ശുഭനാഭ്രംടി. അഭവല്ലും!! ആ സാധസന്തതിനിടയിൽ അവളുടെ പ്രാണം വാലങ്ങൾം ആ മനശ്ചൂന സ്ഥാപിച്ചു. “പിടിക്കു പുന്നയെ” എന്തു മുഖ്യത്വാട അവർ സ്ഥാപിച്ചായി നിന്നുപോയി.

ഭാഗത്ത് കഴുത്തുതീരിച്ചു അവളുടെ മുഖത്തുനാക്കി. മെത്തള്ളുന്നതെങ്കിൽ കാണിക്കുന്ന ഓഷ്ഠാധരങ്ങളിൽ ഉത്തരം ക്ഷുണ്ടത്തിൽ ഒരു ചീരിപ്പക്കൻ്റും, അവരം ആ മുഖവും ആ ചീരിയും ആ കൂളികളും കണ്ടു. എങ്കിലും രണ്ടുവാഴു പറ ഞ്ഞിട്ടും ആ ചുണ്ടുകൾ വീണ്ടും അടക്കത്തു. ഭാഗത്ത് വീണ്ടും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിൽ കൂടുതല്ലെല്ലാക്കയും ചെയ്തു.

അഭവരം മുഖനാട്ടു പോകവാൻ ഒരു കാൽ ഇട്ടുക്കി. മുഞ്ഞക്കെട്ടിയാൽ കെട്ടപ്പുട്ടുത്തുപാലെ ആ അംഗം നിയു ലമായി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു കണ്ടു. വീണ്ടും അഭവരം മുന്നോട്ടുവരുതു. മുഖം നിന്നു സമലത്തു തന്നെയാണു അംഗുഡിം നിൽക്കുന്നതു. ആ ചീരിയും കൂളികളും അഭവരം തന്നെ മുഖിൽക്കാണുന്നു. മുഖിൽ തന്നെയല്ലോ മുള്ളുവശത്തും കാണുന്നു. വലതു വശത്തും അതു തന്നെ. കുടൽപ്പുപ്പിൽ ആ കൂഴു പ്രകാശിക്കുന്ന തന്റെ ചുറ്റുമ്പുറം,

ഒരു പരമാണവിലും അതു മുലവിംബാ കാണുന്നു. അത് ദ്വാരാ തെ മഹറാണും കണ്ണാനില്ല. അംഗൾ നിലവിളിച്ചിട്ടിരിക്കാം, അതാണും അതാണും അതാണും അതാണും അതാണും അതാണും അതാണും അതാണും.

“എതാണും നിങ്ങൾക്കുവാഗ്ഗതു്?”? എന്നലേ ഒരു ശ്രദ്ധം അവധി കേട്ടതു്! അതു രിക്കാം. വീണാട്ടം അതു തന്നെ കേംകരാണും. സമുദ്രം അതു ചോല്ലും ചോല്ലിക്കരാണും. അവർ തിരിത്തു കാക്കി.

“എതാണും നിങ്ങൾക്കു ദിവാഗ്ഗതു്?”

ഭാഗം രാജാവാഡ്രം.

“ഹനം വേണ്ടാ തൊൻ രക്ഷപ്പെട്ടിക്കാഴ്ചയും.”

“അതിനെന്തു തടസ്സും?”

ആട്ടക്കു താങ്കുവാൻ അതു അബ്ദല്ലും കഴിവില്ല. ആവർ അടഞ്ഞതു ഒരു കസാലയിൽ ഇരുന്നു.

“എന്നിൽനിന്നും വല്ലതും അറിയണമെന്നാണോ?”

ഉത്തരമില്ല.

“നിങ്ങൾക്കു സുഖമില്ലോ?”

ഉത്തരമില്ല.

“തൊൻ എത്തു സമാധാനം ചെയ്യുണ്ടതു്?”

“എന്നും രക്ഷിക്കണാം.”

(2)

ക്രൂതിതാണ്റെ മറിയിൽ അന്നവാദം ചോക്കാതെ ഓട്ടിക്കുമാരിയ അതു സാമ്പസ്കിനെ പിടിക്കുവാൻ പുറ കേരയത്തിയ ട്രൂൾ നിലംപതിച്ചു. ഈ ബുദ്ധും കണ്ടു് കസാലയിൽനിന്നും എഴുകുന്നും ക്രൂതിതാണ്റെ അതു തന്നെ പിടിക്കുവി, അതു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി—

“എന്നേ നീങ്ങൾ ദയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ ഒരു വലിയ സംക്ഷാരവും അതുകൊണ്ട് വന്നിരിക്കുകയുണ്ടാണ്” അന്തിനു പരി മാറം ഉണ്ടാക്കുന്നതു എന്നാൽ ഫോറുകയില്ല.”

കൃഷ്ണൻ:—നിരത്രു. നിരത്രു. അതുകൊണ്ട് അന്നവാദം തനിച്ചുമാറ്റം നീങ്ങൾ എന്നാൽ മറിയിൽക്കയറി?

ആളുക:—ഞാൻ ഒരു ഭയക്കരവാത്തയുംകൊണ്ട് വന്നിരിക്കുകയാണ്. തന്റെ ഫ്രേയസി ഒരു ഭാർത്തന്റെ— ഇന്ത്യാക്കാരനായ ഒരു ജാലവില്ലുക്കാരന്റെ തന്റെ തനിൽ അക്കദ്ദുട്ടിരിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണൻ:—അക്കടു അവിടെയിരിക്കു. നീങ്ങളുടെ ഏറ്റവും തനിനു എഴുപ്പംതാരം വലുതാണ് തന്ത്രിക്കിരിക്കുന്നു. അവിടെ ശാന്തമായതിനും നല്ലതുപോലെ ആളുപ്പ സിച്ചിട്ടു ശേഷം പറയു. ഞാൻ ഇതു കിടലാനുബന്ധം നോക്കിക്കൊള്ളിട്ടു. അതിനീടെയിൽ ഒരക്കുറം ഉരീ യാടത്തു.

ആളുക മെത്തന്തരീൽ ഇരുന്നാകൊള്ളുവാൻ നിർബന്ധമായി. കുറേക്കഴിത്തെ കൃഷ്ണൻ കാഞ്ഞങ്ങൾ ചോദിച്ചു.

ആളുക:—ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷിലെ ഒരു വലിയ ഡന്നീകനാണ്. വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് ഞാനും എൻ്റെ ഫ്രേയസി യുമായി ലോകസഖയാം ചെയ്താണ്. നീങ്ങൾ ഇതു കൃപ്പലിൽ ഒരു ഭാർത്തനേയോ ജാലവില്ലുക്കാരു നേരേയാ കയറിയിരിക്കുന്നു. അയാൾ എൻ്റെ ഫ്രേയസിയെ വശപ്പെട്ടതിനില്ലിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് രാവിലെ സ്ത്രീപത്രമണിക്കു അവർം അയാളുടെ വശ്യത്തിൽ ചെട്ടു. ഇപ്പോൾ മണിനാലുണ്ടി. അവർം അവിടെ

നിന്നു എഴുക്കനറിട്ടില്ല. തൊൻ റിപ്പിച്ചിട്ട് വരുന്നില്ല. എന്ന പരിചയം ഉണ്ടെന്നതു ഭാവം തന്നെയില്ല. (വിലുപ്പസ്പരശത്തിൽ) നിങ്ങൾ എത്ര പാശ്ചാത്യ മിസ്റ്റർ ക്രൂപ്‌റിൻ! എൻ്റെ ജന്മം പാശ്ചാത്യ. തൊൻ ഇതെങ്കിനെ സഹിക്കുന്നു! ആത്മഹത്യയ്ക്കാതെ മരറായ വഴിയും കാണും നിന്നു. ആ ഭാഗത്ത്—അംഗീകാരം ചെവശാചിക മുഖ;—അംഗാശങ്ങൾ അംഗങ്ങളും കാഞ്ചിമരിച്ചിട്ടു തൊൻ റിവാർഡ് എൻ്റെ തിരിക്കുക യുള്ളതാണ്.

കുപ്പി:—നിരത്തണം. ആംഗീസ് ഹുണ്ടാന്റെ? അംഗീകാരം ഒരു യാത്രക്കാരൻ എൻ്റെ കുപ്പലിൽ ഇല്ല.

ആരംഗ:—നിങ്ങൾക്കു തെററിപ്പായി. ഉള്ളതുജ്ഞ കലജാ തും ലലനാമണികളും ആയ യുവതികൾ ഉള്ള ഹുണ്ടാന്റെ ഹുണ്ടാന്റെ പ്രശ്നശിപ്പിച്ചതിനു നിങ്ങൾ ഉത്തരം പറയുണ്ടിവയോ.

കുപ്പി:—അംഗാർ എവിനെയിരിക്കുന്നു?

ആരംഗ.—ധക്കിൽത്തന്നെ. അംഗീകാരം ഉറക്കവും അവിടെ തന്നെനുണ്ട്.

കുപ്പി:—(മുഖപ്രസാദംതൊടുക്കുടി) ഓ! ശരീ! ആൽ മനസ്സിലായി. അങ്കെ ഭാഗത്തും ജാലവില്ലശാരനും തന്നെ. ആ സകടത്തിനു പരിമാരം ഉണ്ടാക്കാം.

ആരംഗ:—ഉണ്ട് ദേശഭിയിരിക്കുന്നു. അംഗാർക്കു അംഗാശവും വകയില്ല. അവരും അംഗാശവും വിട്ടുമാറുന്നില്ല.

കുപ്പി:—ശരിയാണാമെന്നു പറഞ്ഞില്ലോ? നിങ്ങൾ ഇൻ സ്വര്യിൽ എത്രനാം സബ്രഹ്മണ്യില്ല.

അരുഗം:—എന്നിക്കതാനും ഇപ്പോൾ വാമ്പയില്ല. എന്നെല്ലാ പ്രേയസി പറഞ്ഞിടത്തല്ലോ ശാമസിച്ചു.

ക്ഷുപി:—ഈന്നും എന്നുംരാജു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?

അരുഗം:—ഉണ്ടു്. ഒരു ഇല്ലോഷ്ടുകാരനെ എങ്കിലും ഒരു ദിവസം ധ്യാക്കണമെന്ന രഹസ്യമായി ഉപജാഗി ചീന ഭജി. അതരെക്കാലം മരിച്ചുകൊള്ളുക്കു. എൻ്റെ പ്രേയസി എന്നേറ്റതാണു്.

ക്ഷുപി:—അതിനിവിടെ അരുഗം തക്കം പറയുന്നില്ല. വരണം. നമ്മൾ ആ ഭ്രാന്തനെ കാണും.

ക്ഷുപിതാനും അർത്ഥരംകുട്ടി ഡക്കിലേക്കു നടന്നു. അവിടെ മഹാത്മാഗാന്ധിയും സരോജന്മാരിയും ക്രിക്കറ്റു മുതൽ ഫീറ്റിഗീതത്തിന്റെ അത്മം ബഡാറേത്തിയും പരത്തു കൊടുക്കുകയാണു്. ക്രൂപ് റംഗ് ആരഹപ്പുവം മഹാത്മജിയെ വന്നിച്ചു. മഹാത്മജി എഴുന്നേറ്റു കൂപ് റംഗു സർക്കരിച്ചിരുത്തി. ബഡാറേത്തി ഇതു സംഭവ്യ അഥവാ കന്നും അറിയാതെ ‘പാടക, പാടക’ എന്ന പരിശീലനമുണ്ടാക്കി.

മഹാത്മാ:—ക്ഷമിക്കണം കൊച്ചുസമാദരി! മി. കൂപ് റംഗ്! താണ്ട് എററാവും വിരസമായ റീതിയിൽ ഒരു പാടകപാടി. അതിന്റെ അത്മം ഇതു കൊച്ചു സദ്യാദരിക്കി പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണു്. ‘വെയ്ലും വരീതം’ എന്നാണും അതിന്റെ പേര്.

ക്ഷുപി:—അതു തീരുക്കു. അതു കഴിത്തു ഒരു കേസിൽ പുതിസ്ഥാനത്തുനിന്നും സമാധാനം വേബാധിപ്പിക്കുവാനണിക്കും.

അട്ടർത്തർ നേരം ഉരിയാടിയില്ല. കറേങ്ങരം കഴി ഞയ്യുമഹാത്മജാ! സംഭാഷണവും ഗാനവും നിർത്തി. കാഞ്ചി കൽ ബധാദരാത്തിയെ വിളിച്ചു. അവർ ആ വിളി കേട്ടില്ല.

കുപ്പി:—(മഹാത്മജിയോട്) ഈ നീള്ളുന്ന സ്ന്യൂഫിതൻ ഒരു പാരാതി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും ഈ യുവതിയും പരസ്യരം പ്രണയവശവരാണ്. ജാലവില്ലക്കാരനായ അവിട്ടനു മിസ്റ്റ് ബധാദരാത്തിരുയെ കാഞ്ചകനോട് കോപമുള്ളവളാക്കിത്തിരിക്കുന്നു.

മഹാത്മ:—(ചീരിച്ചിട്ട ആർത്തറിനെ നോക്കി) ശരിയാണോ സ്ന്യൂഫിതാ!

ആർത്തർ പദ്ധപടി പറഞ്ഞില്ല. “അതു ശുലാം മായ ഒരു കററമാണ്. അല്ലെങ്കിലും ശ്രീമതി!” എന്ന സഭരാജനി യുദ്ധാപ്തരം യുവതിയോട് ചോടിച്ചു. അവർ ഇതൊന്നും കേട്ടില്ല. മഹാത്മജിയുടെ മാവത്തു തുള്ളിയറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടിരുന്നതെയുള്ളിട്ടുണ്ട്.

മഹാ:—(ബധാദരാത്തിയോട്) നീക്കും എന്നിക്കു വേണ്ടി എത്തു സമാധാനമാണു ചെയ്യുന്നതു്?

അതിനും മുപടി ഉണ്ടായില്ല. താൻ എന്താണും ചെയ്യുതെന്നു വിശദമായിപ്പറയുവാൻ ആർത്തറിനോട് അംഗീകാരം അവേപ്പക്കിച്ചു. എന്നാൽ ആ യുവാവും മെഴുന്നതിൽ ഇങ്ങന്നതെയുള്ളിട്ടുണ്ട്.

* * * * *

പതിനേഴ്മിവസം കഴികെ, ലണ്ണൻറ പുർണ്ണഗത്തു കിംഗ്‌സിലീഫാൾ കേട്ടിടത്തിൽ മധാത്മാ

സാമ്യിക്ഷ ക്രഷ്ണാ ഒക്കെന്നതിൽ മീരാഭാക്കിച്ചെ സഹാ യിക്കെന്നതിന്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഭർ ചാവട ഫരിയാ ക്കെന്നതിൽ ഗ്രജിക്കെന്നതിലും, വെളിയിൽ ഇൻക്കറി ജനാ വച്ചിച്ചെ മാറ്റീ നിരൂപിന്നതിലും, അതിനിടയിൽ മഹാത്മജിയുടെ മുഖ്യത്വിൽ എത്തി നിമിഷങ്കുടുംബം വദി ക്കെന്നതിലും ഓടിനടക്കെന്ന പ്രത്യക്കമാരം ആർത്തറിക്കാട്ട സൈപ്രഹമായി രണ്ടുവാക്കെ സംസാരിക്കുവാൻ ഗ്രജിപ്പ തിൽ തിരസ കൃതയാക്കുന്ന മഹാസുന്ദരം ബുദ്ധഗഢാഞ്ചാ മഹാത്മജിയുടെ മുൻപിൽ പരാതിക്കാരിയായി നിൽക്കുന്നു.

മഹാത്മജിയുടെ

യജ്ഞത്സമാപ്തി.

11—2—108

1108 കൗർ 21—ാഡ—വൈകി നാലുമൺഡിയായി. അപ്രശ്നമയല്ലെന്നും സ്വന്തിന്ത്യാനിക്കരം ഒരു ദിവസാളിലേക്കും തിരിച്ചേരിക്കുന്നു. രണ്ടുഞ്ചുണ്ണിപ്പസം പുണ്ണനിമീലതമായി സ്ഥാതിചെയ്യു ആ നേതൃശബ്ദിൽ നിരാഗാശ്വം താപച്ചും ഉന്നംക്കാനും സംഭാവനമായി നിഴലി ഭൂമി. അംഗക്കുലക്കിട്ടു ഭവനങ്ങൾ നിപ്പുണ്ണജൈഷായി ഉത്തരവികാതത്തിലും അമർത്തിയ ശപാസ്സങ്ങളാട നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. സമാരായുടെ മല്ലുത്തിലെന്നതുപോലെ യുള്ള നിപ്പുണ്ണതയും നിവർക്കാരതയും ജനകോടികളുടെ എടുവന്നതാശ്രാംക്കൂർജ്ജങ്ങളെ ആവരണം ചെയ്യുന്നിരിക്കുന്നു.

എന്നാണോ എന്നതാണോ അക്കവാദം പോക്കണാതെനോ ഒരു രേഖാമാത്രമെങ്കിലും മിഡിന്റു കടന്നാലോച്ചാണന്ന തീരും ആതും ശക്തരാക്കുന്നല്ല. ചിന്താശക്തിത്തെന്ന ഫലം കത്തെ ഉപക്ഷിത്വിരിക്കുന്നു. മരണനിമിഷത്തിനു മുമ്പു തുടർന്നു ശ്രദ്ധാസ്വാഹയ്ക്കും പെട്ടു. ഭ്രാഹ്മിം ഉച്ചലുന്ന. കരുമുന്നു ബോംബേ കൗൺസിലിൽ മോംഗരുവൻ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ഭീകരമായിരുന്നു. അവരിട്ടും, സകല തന്ത്രങ്ങളും രക്ഷിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധി, ആപത്തിലുടെ തത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അവസാനം തപരിതമായി മുന്നോട്ടുകൂടുന്നു; എന്നാണോ ആ പ്രസ്താവന. മന്ത്രിസഭ റണ്ടാംബിവസം കഴിഞ്ഞതിട്ടുമാത്രം കുടുംബാളി സന്ധിയും പൂരിയുള്ള അവസാനത്തീരുമാനാ അപ്പും അല്ലാതെ സാധിക്കുന്നതെങ്കിലേനു? എല്ലാക്കാനും പുരാഖം ഒരു മുറയും നീതിയും ഉണ്ടെല്ലാ.

ഈതു വളരെ വിലഘ്യരിൽ നീമിഷങ്ങളിൽക്കൂടെ ഫലം ഇതിനു മുന്നോരിക്കലും മുന്നോരിക്കുന്ന നീങ്ങിയിട്ടില്ല. രണ്ട് കൂദാശയുടെ നടപ്പിൽ കുശിക്കുപ്പുടു കുണ്ടും വന്നേൻ്ത് പ്രാണവും അപമരിക്കുന്നതിനു മുന്നോരിക്കുന്നതു കാലം ഇതിനെ അപേക്ഷിച്ചു എററവും മറ്റത്തില്ല ലാണോ സംശയിച്ചതു്. കാർബൺലക്കാനാരത്തിൽ നീനു മിന്നിപ്പാറി ജീവമസ്തകാദി ദയിപ്പിക്കുന്നതിനു ഭ്രമിയിലേക്കു പതിക്കുന്ന വില്പന്തശ്രദ്ധകയുടെ വേഗവും വളരെ തുട്ടുപാഠം

മഹാത്മാഗാന്ധി ആ കട്ടിലിൽ നീഞ്ഞുപ്പുന്നായി കാണുന്നു. അനന്തനിമിഷം പ്രകാശം കുടിയിട്ടുകൊണ്ടും താണം താണംപോക്കുന്ന ആ നേതൃപദം താനെ അടക്കാനു പോകുന്നു. ഭാരതത്തിനേൻ്റെയും സന്നാതന ധർമ്മത്തിനേൻ്റെയും

രക്ഷാധി അവിട്ടുന്ന നിമ്മിച്ച വ്യവസ്ഥകളുടെ അന്ന നിരഗതിയെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരാതാര ചിന്തയും അവിട്ടുത്തെ ബാധകമാനില്ല. ഉറങ്കുംപൊഴം ഉണ്ടാവിരിക്കും ബോഴം അവിട്ടുത്തെ കണ്ണമുഖിൽ സൗംഖ്യകോടികളുടെ പ്രകാശത്തോടെ വർത്തിക്കുന്ന അനന്തമഹാതലത്തിലെ അള്ളതചിത്രങ്ങളുടെ മദ്ദനാധർത്ഥയിൽ അവിട്ടുത്തെ അന്തഃന്ത്രങ്ങൾ ആമ്പാങ്ങളായിരിക്കുകയാണ്. വിരുജ്ജീവിതപം സ്വരൂപാഭാക്കന്നതിനു പത്രാക്ഷേത്രങ്ങൾ, ആഡ്യുക്കോകിലക്കൂഗ്ഗിത്തുറയും കേട്ടുകൊട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ണങ്ങൾ, സുഖാക്കുകയാണ്. വായുവിനെക്കാഡാ ഘനങ്കരണത്തെ തീരുമെന്നു മോഹനരത്നങ്ങളുടെ സമർപ്പിതയിൽ കൂടി എല്ലാ ചക്രവർത്തിയിൽ സംശ്വരിച്ചു് അപ്രമേയാനദമായും ആസപദിക്ഷകയാണ്. സന്നാതനവും സുദരശവും ആയ ആലോകത്തിന്റെ പ്രാഥവിസ് തുതിയിൽ, എങ്കണ്ടം പ്രധാനമന്ത്രിയും ഡാക്ടർ അംബുത് കാനേറ്റുകൂടിയും ദൈവക്കത്താലിയേയും നൃഥയും മാനീയിലെ രാജസഭാതലങ്ങളേയും അവിട്ടുന്ന കാണ്ണനില്ല. പൊതുനിയോജകമമാധികാരിയാണും പ്രത്യേക നിയോജകമമാധികാരിയാണും, പൊതുസഭയാണും അവിട്ടുന്ന കേരളക്കണ്ണില്ല.

യർബാജയിലിനകത്തും പുരത്തും ജനത്തി നിന്നി മേഖരായി ബലജിമപരായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. എരിവുത്തു ക്കുങ്കന്ന സൗംഖ്യങ്ങൾ ചുട്ടെട്ടി വരണ്ടിന്നങ്ങളിയിൽ ശാഖകളും സാധാരണസമീരം തുരുത്തിക്കുന്നഭാഗങ്ങളും സ്ഥിരിപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതും അവിട്ടുന്ന കാരാഗാരപ്രാകാരങ്ങൾക്കും വളരെ കുറവായും സ്ഥലം കിട്ടിയിട്ടും നിന്നിമിലിത നേതൃത്വായി ശ്രമിച്ചിവയ്ക്കുന്നവരുടെ മുദ്ദയിലും മെല്ലിന്തു

വിളറി വദരിനാൽ മുച്ചപ്പെട്ട് നോമ്പികൾ ഉയർന്നാണെങ്കിലും അതു തുശ്ശാരാത്രാ മാത്രമേ കാണബന്നുള്ളൂ. അവരുടെ കുറീകൾ കുറഞ്ഞു ചെന്നു അടയുംനോ, തുറക്കുംനോ എന്നുനാനും അവർ അരുടിയുന്നില്ല. ലോകാരംഭം മുതൽ ലോകാവസ്ഥാനംവരെ അംഗീകരണ അംബിക്കെ അംബിക്കെ നിന്നുംകൊള്ളുവാനാണോ. സ്രൂഷാവും അവരുടെ മുഖം അംബിക്കെ നിന്നുംകൊള്ളുവാനാണോ.

മഹാത്മജിസ്റ്റുടെ കട്ടിലിനു ചുറ്റും നിവീകാരവും ഗൃഹാശ്വി കുറങ്ങപ്പെട്ട് നിന്തുക്കുന്നണ്ടു ഭ്രംഭോക്ലക്ഷ്മിയുടെ കൂട്ടിനുംരണ്ടാരത്രാശമ്പം വകുവത്തിക്കൂട്ടുടെ അനാമനകൾക്കും കീടാരത്രമണിപ്പീപ്പദം—ലോകാരംഭംമുതൽ നിലനിന്നു വരുതനു സംസ്കാരത്തിന്റെ രത്നസവ്യത്രകൾ—ഒരു മഹാസാമ്രാജ്യം ഇന്ന് ഭ്രമിപ്പുയണ്ണുനും അനവത്തിക്കുന്നതു വരെ ഗ്രഹങ്ങളുടെ അനബിനും ആരാധിക്കപ്പെടുത്തുന്ന വർ ഏതായ വകുവത്തിക്കാണോ. ഇതുപോലെയുള്ളതു തന്ത്രജ്ഞാശസംഘംവരെ ലഭിപ്പിട്ടിട്ടുണ്ട്! ഇവരിൽ ഒരാളുടെ കുട്ടിക്കാൻസ്വന്നമുള്ളിടത്തായ കാക്കത്തിനും രൈക്കിൽ പാതു മായാൽ പത്രാജന്മത്തെക്കുടി ഉപവാസത്പരമ്പരയും ആത്മബലി അന്വശ്ചിത്രകൊള്ളാമെന്നും സസ്തനാശം സമതിക്കാത്തായി ഒരു ദാരം നഘരുന്നു ഉണ്ടാക്കുമോ? ഇവരിൽ ഒരാളുടെ പാണിപക്കജ്ഞത്തിന്റെ സ്വർത്തതിൽ നിന്ന് ഗാത്രത്തിൽ പക്കൻ സഖവരിക്കുന്ന ശക്തിപ്രവാഹപ്പെടുത്തുന്നതു സപ ജീവൻ മുക്കിക്കൊള്ളാമെന്നും സമതിക്കാത്തായി ഒരു ദാരം ചക്രവർത്തിയെക്കിലും ഉണ്ടാക്കുമോ? ഇവരിൽ ഒരാളുടെ ആശ്വര്യും അധിനിധിയും സ്വന്നമിരിന്നിർപ്പുതി ആസപദിച്ച കൊള്ളാമെന്നേന്തുകൊത്തായി ഒരു ദാരം സാമ്രാജ്യമുണ്ടാക്കുമോ!

ക്ഷുദ്രങ്ങളാണി അനുഭവത്തിൽ ഒരു സംശയം സാധരം അടച്ച തന്ത്രികയെന്നും അതു ഗാത്രത്തെ ചുറ്റിയിരിക്കുമ്പോൾ. അതു കൈക്കലൈയാണ്" എന്നുവാനാരംഭിച്ചതിൽ ഒരു മഹാധീ മാൻ അവലുംവീച്ചുതു. അതു കൈക്കരി ആണ്" എന്നു ഉള്ള തേജസ്പിയായ രാജക്കമാരന്തെ ശ്രേംഖല മുത്തുപ്പാഡി അനുവാദത്തിലുംവീച്ചുതു. സൗത്രവീണിഭേദവീ. ഗംഗാവൃദ്ധത്വദ്വൈപ്പാലെ നിശ്ചലവും പ്രൂഢിശാംഭീച്ചുതെന്നും ദണ്ഡാഗാരവും ആയ ഒരു എഴുന്നുത്തിൽ പ്രേമധയു വർഷിച്ചു മാന്യാദിവീ, സാക്ഷാത് ലേഡേക്കപ്പറീ, നിയന്ത്രിതമായ വികാംഞ്ചിം ശരപ്പരപ്പിൽ മുകളിൽ നിന്ന് പ്രാണനാമനായ ചക്രവർത്തിയും വാന്തിയും ഇതര ലോകത്തിലേക്കു യാത്രയെത്തും മന സപിന്നീ, ഭേദവിയുടെ കരതലബദ്ധകരിച്ചുതു നിശ്ചലവും യായി നീള്ളുന്നതു ഭേദവാസം ഗാന്ധിയുടെ മാതാവാണ്. പകൽ മുഴുവൻ സമസ്യലോകാധികാരായ ഭർത്താവിന്നീരാ അന്തിമ മരണയ്ക്കുത്തുപട്ടത്തിൽ അങ്കേമത്തെ മുത്തുപ്പിച്ചു, രാത്രി മുഴുവൻ കേവലം തടവുകാരിയായി ജയിക്കി മരിയിൽക്കിടന്ന അസപത്രന്ത്രയായി നേരം വെള്ളപ്പിച്ചു, കഴിയുന്ന കസ്ത്രരിഭേദവീ. ഭേദവീ! അവിടുത്തെ ജീവിത കാവ്യം എഴുതിയ അതു ഭ്രാന്തനായ വിധാതാവിനെപ്പറ്റി എന്നാണ് വിചാരിക്കേണ്ടതു! എക്കുകാലത്തിൽ കലാക തത്തിന്നീരാ മഹാരാജിയും പരമവിനീതലാസിയും ആയി കഴിയണമെന്നുള്ള സകലം അതു കവിപ്പരൻ എവിടുന്ന കരസ്ഥമാക്കി! അവിടുത്തെപ്പാലെ പരമഭരിതദൈ കാണാവാൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? നീസ്സുമായിനി, നീരാലംബ, അവിടുത്തുക്കു ക്രഷ്ണന്തിനാകട്ടെ, വസ്ത്രധാരണ തത്തിനാകട്ടെ, എണ്ണയ്യാകട്ടെ, ഇംഗ്ലീഷ്യാകട്ടെ, യാതൊനംകുത്താതെസുവമാണോ, അംഗസ ക്രിസ്തുവിലുമണ്ണാ എന്ന ഇല്ല സുഖിർഘ ഭാവപ്പെട്ടജീവിതത്തിനിടയിൽ

ഒരുദം വാക്കുംപുല്ലും ചോദിക്കാതെ, വിവാദങ്ങളും യിൽനിന്നും ബന്ധുവാലാളിക്കയ്ക്കും മറ്റൊരുവർക്കും നി തുച്ഛഭാസ്പൃഷ്ടിനുമായി മാത്രം അവിടെത്തെ പിടിച്ചുറ്റിര ക്കുയെ തേരുവും, ആ താ അവിടേരതാടു ഒരവാക്കുങ്കുലും ചോദിക്കാതെ അക്കദ്ദേശം കുട്ടിക്കും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവയും, അക്കദ്ദേശം തു ജാതിക്കുറ്റിയിൽനാന തീരെ അടുക്കാതെ വരും ആ ഉറവുമുണ്ട്. എടി ആത്മമയ്തു അനുജ്ഞ ചെന്നു. ആ കുട്ടംവകുക്കും ഒരവാവട്ടങ്ങളും ഇങ്ങനെ ഓരോ ഉണ്ടെ നീക്കിലും ആ വിശിഷ്ടകുന്തൻ ഓമ്മിച്ചില്ലപ്പോലും. ആ തു തോരം ദിവസങ്ങളാകും സബർമതി ആത്മമതിലെ വല്ല വരക്കേയും സ്പാന്തനങ്ങൾക്കായിട്ടു കുത്തുതുന്ന ആ വജ്ര കു ഒരാറരക്കുത്തും അവിടേതെക്കുഴൽത്തിയിട്ടില്ലപ്പോലും കല്പതീയായ ഒരു തങ്ങീമനിക്കും—വെച്ചപ്രത്യേകം നിന്മായ ഒരു ക്ഷബ്ദരക്കമാരിക്കും—നാലഞ്ചു കുട്ടികളുടെ മാതാവായ ഒരു സംഘപിക്കും, ഇതിൽനിന്നും മുട്ടുക്കു ദ്വാരാശല്ലും ഉണ്ടാക്കുന്നതായി മറ്റൊരുണ്ടും ബാരിസ്സും പരിക്കു ജീവിച്ചും, അഭിഭാഷകമുത്തിയിൽ നിന്നുമെല്ലാ ദഖലും പ്രഥമിപ്പിച്ചും, ഒരു രാജകമാരിയുടേയും ജീവി തന്ത്രത ഒരു മദ്ദോസ്യവമാക്കി പരിവർത്തനം ചെയ്തിക്കു വാൻ നിന്നുംഡാനുമായി അവിടെത്തെ മാരാപ്പി തങ്ങേന്നാരിലും ബന്ധുജനങ്ങളിലും ലോകങ്ങളുടെയിലും ഗുജ്ജുമായ ആശവള്ളത്തി അവിടെത്തെ ദാനപ്പത്രജീവിത തത്തിലുക്കു ക്കുണ്ണിച്ചു ആ മനഷ്യൻ ആജുടെ കുഞ്ഞിയിൽ അച്ചരാധിയല്ല! അക്കദ്ദേശം ജനിച്ച ജനിച്ച കുട്ടികളും കുട്ടി പരിപൂർണ്ണ കൈമാരംതിനെന്നും ആല്ലജനനാം കഴി ചുക്കിയതും ബന്ധുന്നാലുടെ ഇങ്ങവഴികൾക്കുംതും പ്രാണം.

എന്നാൽ ആ ഭർത്താവാക്കെട്ട് ആൽ? ഉജ്ജപലാറ്റ സമ്പ്രദാം ശരണകൾക്കു ഭാരംവച്ചുനാ താങ്കുവരത്തി കൈള തുമിസമാനം ചവുട്ടിരേഡക്കുന്ന ജന്മവല്ല, ആ മഹാപുരഖൻറെ അരയളപ്പാട്ടകൾ കേരിക്കുവരുന്ന് കുത്തുനിൽക്കുന്നു. ഗവൺരമ്പൻ വെറുപ്പായിരും, പ്രധാനമന്ത്രിമാർ, ഉപമന്ത്രിമാർ, സെന്ററൻസികൾ എന്നിവർ ആ അത്തുപയശൻ ഇന്ന് എത്രണ്ണരം വെള്ളം കടിച്ചു; അതിനുകരു എത്രക്കഴിയു ഉപ്പിട്ടു, ആരോഗ്യല്ലാം സംസാരിച്ചു, എങ്ങൊട്ടതിരിത്തു കിടന്നു, എത്തല്ലാം പസ്തുക്കാഡി നോക്കി എന്ന നിമിഷംപുതി ആരാത്തുകൊണ്ടു ഉറക്കമൊഴിയുന്നു. “അംഗേയും! മഹാത്മാവേ! പട്ടിഞ്ഞി കിടക്കിയതേ. ഒരുജൂഡി നാരങ്ങാ തവളുകു മോ ഒരു താം ആട്ടിൻപാലോ ടട്ടിയ തേനോ കഴിക്കണമേ! തങ്ങൾ അവിട്ടെത്തെ അഭീഷ്ടം എന്നായാലും സാധിച്ച തരം. അവിട്ടനു ദയവുചെയ്തു ഉപവാസശ്വമം പിന്നവലി പ്രായമതി” എന്ന എത്ര രാജസംസ്കാരം ശത്രുപക്ഷു തീരിൽ വരുന്ന പ്രതികളിട്ടു കഴിത്തുകരം ചുട്ടപ്പക്ഷു വാൻ പാശ്വാത്രുകലാശാലകളിടെ വിഭിശ്വസനന്നു സ്രൂക്കാണ യുലരംഗങ്ങളിൽ അയച്ചു; ഇന്ത്യാംപാറകൾ പോലെ ലക്ഷക്കണക്കിനു കൊല്ലിച്ചിട്ടു ഒരു രീതി മണ്ണം മുകളിച്ചിരുന്നു ഉടമസ്ഥംവകാശം നേട്ടവാൻ നോക്കിയിരി കുന്നവർ—അവിടെത്തെ ഭർത്താവിൻറെ കാലിഞ്ഞകരം പണിയുന്നു! ധാരിക്കുന്നു! കേളുന്നു!

അമ്മമാരിൽ നിന്ന് മാറി ഒരു ലോലഗാത്രി സ്ഥാനം വരുത്തായി നിൽക്കുന്നു. സൗഖ്യങ്ങൾ സ്വഭാവം ഉജ്ജപ്പം

കാണ്ടി ശാതകാർത്രത്വിന്റെ മുളവത്തയിൽ സഹ്യമായി പ്രകാശിക്കുന്ന കമലാനേന്ദ്രം യുവപ്രുദ്രീ! അവിട്ടത്തെ ആത്മനാമൻ, ഭാരതത്വിന്റെ ഭാവിനാമൻ, ആദ്രോഹ്യ ക്ഷയത്വിന്റെ കാംസ്രൂത്യത്വാൽ എത്തലിക്കിലോ ഉള്ള തടവുമരിയിൽ ഏറിയ നാളായിക്കിടന്നില്ലോ? ഇപ്പോൾ വെത്തിയിൽ കാണുന്ന പരിശേഷം ഇതിനു മുമ്പാരിക്കും കാണാതിങ്ങന്തിനുള്ള കാരണമെന്തു്? ഭാരതസഭാന്മ നായ വല്ലഭാവിയും അന്വേരിക്കൻ പ്രസിദ്ധിന്റെ പ്രവർദ്ധ സ്ഥിക്കുകയിൽ മാറ്റേണ്ടും ചുമ്പിക്കുകയിൽ കുലവും മാറ്റേണ്ടും ഒരു തേരേജാമയഗഃതും, ചൊരു തെന്നലിൽ ചലിക്കുന്ന രജതചാരന്താൽവിജിതനായി മുളവച്ചുകൂലാ വുത്രണത്തെ അതികുമിച്ചു്. ബഹമിഷ്ഠപ്രവാഹം ചെയ്യുന്ന ശാതപ്രഭാകരംഭാദ്വാത് ന സുജിതനായി രജപ്രഭ ചീതരന്ന കേൾക്കിരിട്ടതാൽ അഭീഷ്ടിക്കുന്നായി ലോക ഭലാകാന്തങ്ങളും വീക്ഷിക്കുന്ന പ്രഭപ്രസ്തനേന്തു ഓർമ്മ തുറന്ന രാജപാതകകളിൽ മണ്ഡവിരിച്ചു കിടക്കുന്ന ഒരു സംശയംതന്ത്രിക്ഷവിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു നിർ വിശ്വേഷനായി തന്റെ മുവിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അവതാര പൂര്ണപ്പെന്ന വീക്ഷിക്കുന്നു.

കവീശപരാ! ഈ അവിഗ്രഹംകശാത്രത്വിൽ അഞ്ചു വല്ല കാവുശകലവും ദർശിക്കുന്നണ്ടോ? സുദാരവും സുമധുരവും ആസപാദനീയവും ആയ ലോകാലോക വിവേ ഷാഖകൾക്കിച്ചുവിന്റെ സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു നിർ വിശ്വേഷനായി തന്റെ മുവിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന അവതാര പൂര്ണപ്പെന്ന വീക്ഷിക്കുന്നു.

அனு தீக்ஷ வினாபூரி சிறிதிழிட்டு சிறிதிழிட்டு ஸக பூதியும் ஸகபூதியும் அத்தயிழிட்டு அத்தயிழிட்டு அவர்களிடத்தைக் குழுவதைப்பற்றி எல்லாம் அது முவகாவம் புற்றுக்கூ பெற்றுத்துன்னல்லு). மூவமுள்ளுக்காட்கூலை கேவலம் அமல் கால்தாக்கு காலதாக்குத்தூத்துக்கு வெள்ளுக்கூ வாங்க ஶக்தைநாம் ஞாலுகம் முழவாங்க அரியா வாங்க சிவுக்கவே! எப் போ ஒது ஹை தூது ராது தத்தூரி கை ஹைது டாக்டர்க்கும் காட்கிறைக்கிழவேண்டில்லூ காங்க நாது! அதைகொண்டுவரை ! ஹை தூதமாய கை ராது, ஸப்ஃஸ்ராத்துக்கூது தூதிமளை கைவெட்டியுள் மெல்லினத அதைக்கொண்டு ஹைஸ்ராது ஏதுவிடென்று காளைவுள் கூடு பட்டினி கூலம்— அதைகொண்டுரி சிறிதிழைவுமால் அவர்களிடத்தை கொவுக்கத்தை குறியிடுகிறோம் என்றுதே கேட்டு பின்திரித்து மளைந்ததனு?

മന്ത്രി നാലേക്കാൽ ആയി. യവാദാ ജയിൽസ്പുണ്ട്, വായുവേഗത്തോടുകൂടി ഹാടപ്പയറ്റി ഒരു കട്ടല്ലാസ് മുന്നോട്ട് നീട്ടി. അഃദ്വഹത്തിനു ശ്രദ്ധിപ്പ് “പ്രധാന മന്ത്രി” എന്നവാക്കു പറഞ്ഞവാൻ ആ ഉദ്ദോഗസ്ഥൻ വിഷ്ണുകൃഷ്ണപുരുഷാി. “ഹായിജി” എന്നും ഇടയ്ക്കുംബാണ്ട് എന്ന മന്ത്രിയും. അതും ആയം കേട്ടില്ല. “സംസ്കാരം, ആനന്ദം” എന്ന രണ്ട് വാക്കുകൾ വെള്ളിയിൽ വരാതെ അഃദ്വഹത്തിന്റെ മുഖാവത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കുകമാത്രം ചെയ്തു.

அது கடலாஸ்^o பியாம்மறையுடைய அரசினால் சுனேஶமூலாகிறது. பல ஸாமுஷ்வரத்தேயும் அலீ ரூஹிஷேயும் அய்விப்பதாக்கிறதென்று ஹட்டிப்பாலெழுத்து கொட்டலாமாகர்கள் கேவலைப்படித்திட்டிடுகின்றன^o. பல மற்ற இலங்கேள்விகளுக்கும் ஸமாவீகரி ஹட் முதிரி கடலாஸுக்கர்

രേവപ്പെട്ടത്തിയിട്ടണ്ട്. അഃനകലക്ഷം യഥാദി നാൽക്കെ അണിക്കുള ഇംഗ്ലീഷ് മാതിരിക്കുലബാബുകൾ തുക്കഴിയിൽ നിന്ന് പിന്നററിയിട്ടണ്ട്.

എന്നാൽ യർക്ക ജയിൽസുലൂണ്ട നീട്ടിയ ഇംഗ്ലീഷ് അഞ്ചേരിയാണ് ഉള്ളതല്ലോ. രണ്ട് ജനസന്തുഷ്ടിയുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ ആകമാനമുള്ള അനന്തരാഗതി, സന്നാതനയമ്പതിന്റെ ഭാവി, സത്രപ്രഖ്യാതത്തിന്റെ ശക്തി—എന്തിനേയാണ് ആ കടക്കാണു കുറിക്കാതിരിക്കുന്നിട്ടുള്ളതു!!!

മഹാത്മജിയുടെ സപ്രദീപ സുവം ഭജിക്കപ്പെട്ടു. അവിട്ടുന്ന പരിക്ഷീണങ്ങളുമുണ്ട് തുറന്ന ചുറ്റംനേരാണി. ‘പ്രധാനമന്ത്രി നമ്മുടെ ന സ്വി അതുപാലെ അപ്പുടെ നംഭത്തില്ലെന്നിക്കും. ഒമ്മതേജി! എ.എലൈ അന്താപ്രധാനിയാണോ?’

യാതൊരു ഭാവദേശവും ഇല്ലാതെ അവിട്ടുന്നു. ആ കൂടലംസ് കരുതിവാണീ. തപാൽശിപായി ദിനമല്ലതി കൊണ്ടുകൊടുക്കുന്ന കരുതുകളിൽ ഒന്നന്നപോലെ അദ്ദേഹം പത്രക്കു കണ്ണടയെടുത്തു മുക്കിയിവച്ചു വരയിക്കുവാനുള്ള സൗംഘ്യം ഒരുക്കി, സാരധ്യാനും അതുവായിച്ചു. ഇന്നേവല്ലി അക്ഷയരായി. ടാഗോർക്കവി തന്റെ അറിയാതെ മനോട്ടുകേരി. പരീസരലേജ്ഞേളിൽ അങ്ങോ ഓഡാഫി ഉത്തരവാൻ തുടങ്ങിയ ഉത്തേജംഞ്ചാം ഉടൻ തന്നെ നിലച്ചു. ‘ഒമ്മതേഗാന്ധിക’ ജേ വിളിക്കു അന്തരീക്ഷത്തിൽ പ്രതിയപനിച്ചു. ആ അരേ-സ്ഥകൾ കുന്നിനം ജംഗത്തുകന്നകാതെ ആ ശ്രീജീ. ശ്രീ കൃഷ്ണ, ശ്രീ കൃഷ്ണ അഃസു താഴേരാച്ചുട്ടു കരുന്നേരം ചുന്നതാണു. പുരിക്കണ്ണം

തമിൽ ഇടന്തു⁹ ഫാല പശ്ചത്തിലെ വരകൾ അനാവ തങ്ങളുായി. സൈന്താഷ്ടതിാൻറും ചാരിതാത്മ്പാർ, കെൻറയും സ്കൂച ടാബ്യാമ രജ്ഞളും മജറി പ്രകാശിച്ചു. കടപാസ്, ഫ്ലൂ മിത്രമാർക്കും നീട്ടി. അതിൽ എപ്പോൾ കാഞ്ചു വന്നിട്ടുണ്ടാ എന്ന വിഗദമായി നോക്കവാൻ അവിട്ടന കല്പിച്ചു.

രവിന്റുമാൻ മംഗളഗിതം പാടാവ, അതിനൊരു വേഗം ചെയ്യുവപുനാഡി മുഴങ്ങാവു, ജനാവലി ദേവത സ്നേഹത്രം ചെയ്യുംവ, സുന്തു പിണ്ണിയുടെ നയനങ്ങളിൽ നിന്നും അന്തു ബന്ധം ധാരയാരായി ഒഴുകാവു, വല്ല ഭാഗിയും ദേഹാശിയും വിങ്കിവിങ്കിക്കരായേ, കമലാ നെഹ്രു, തയ്യാറാക്കിയ നൂറ്റാബേഷ്ഠി, കൗൺസിൽവോൾ തെതാവിനു നൽകുകയും അവിട്ടന ഉപവാസയജ്ഞാ, സമാധിശാക്ഷികയും ചെയ്തു.

സമാപ്തം.

